

MỤC LỤC

Tình dục học - một ngành khoa học trẻ.....	3
Những trục trặc trong quá trình phát triển sinh dục	6
Tình dục và nhân cách.....	8
Giáo dục tình dục trong trường phổ thông	11
Sự hình thành giới tính	14
Những cú sốc tuổi thơ.....	17
Bệnh cường nhi.....	19
Tuổi dậy thì.....	23
Cô gái đang lớn.....	25
Chàng trai dậy thì	26
Trước ngưỡng cửa đời	28
Thủ dâm.....	29
Tâm trạng thủ dâm.....	31
Vì sao trẻ em lại thủ dâm?	32
Thái độ đối với thủ dâm	33
Thủ dâm của nữ	33
Quan điểm giáo dục đối với thủ dâm	33
Những mối tình đầu.....	34
Những mối tình lệch tuổi.....	37
Khi con trai yêu người đàn bà đứng tuổi.....	40
Tránh thai cho thanh niên	40
Những bệnh truyền nhiễm đường tình dục.....	42
Những dạng tình dục dị biệt	45

Tình dục lệch độ	55
Vấn đề tình dục trong ngành sư phạm.....	58
Thái độ chung của xã hội trong giáo dục tình dục	61

Tình dục học - một ngành khoa học trẻ

Giáo dục về tình dục là một bộ phận trong chương trình giáo dục về chức năng, bổn phận của vợ chồng, cha mẹ.

Chúng ta biết rằng tình dục tồn tại như một bộ phận hoạt động cấu thành đời sống con người. Chính nó là cơ sở sâu xa cho sự xuất hiện tình yêu, tình vợ chồng, và nhờ nó mà trẻ em ra đời, loài người tồn tại. Những bài học về tình dục đã và đang đi vào thời khóa biểu học sinh nhiều nước, hoàn toàn bình đẳng bên cạnh các môn toán học, địa lý, văn học v.v... Đáng tiếc rằng hiện nay trong nhiều trường phổ thông, những bài giảng cho học sinh về tình dục vẫn còn là những giờ học đầy lúng túng và ngán ngại đối với giáo viên. Nhiều giáo viên vừa giảng vừa lo sợ trước những phản ứng của phụ huynh học sinh ở nhà.

Loài người đang chinh phục vũ trụ, nhưng hiểu biết về thái độ của con người về đời sống tình dục của chính mình thì nhiều khi chẳng hơn gì hiểu biết và thái độ của người trung cổ. Cách đây hàng chục thế kỷ, người ta vẫn xem tình dục như là một điều xấu xa của thiên nhiên, với con người thì như một điều tội lỗi và không... sạch sẽ. Thật khó xử cho các ông bố, bà mẹ khi cô con gái của mình hoảng hốt báo tin mình bị “đổ máu”, hoặc cậu con trai run rẩy thổ lộ rằng con thấy có... “dầu nhờn”. Và tình hình càng khó xử hơn nữa khi cha mẹ phát hiện ra thằng con trai ngọc nghêch của mình đang bí mật thủ dâm. Có lẽ những ông bố, bà mẹ đó quen nghĩ rằng, đối với vấn đề tình dục thì con mình đã được học môn giải phẫu sinh lý rồi. Vì vậy, trước nhiều câu hỏi bất ngờ của đứa con đang lớn, họ không biết trả lời ra sao và cũng không biết trong tủ sách gia đình mình cần có một quyển từ điển thể nào cho thích hợp. Ngược lại với thái độ trên, lại có không ít những ông bố, bà mẹ “hiện đại”, tiêm nhiễm cho con cái mình những lối sống tình dục phóng đãng.

Nhìn chung, đại đa số những ông bố bà mẹ trong chuyện này thường để con cái hoang mang, cô đơn, không người dẫn dắt, bảo ban. Các kết quả điều tra cho thấy, các cô con gái ít nhiều còn được các bà mẹ thì thầm dẫn dò, còn đại đa số các cậu con trai thì bị cha mẹ phó mặc, bỏ rơi. Họa hoằn lắm các cậu mới được một lời nói cộc lốc của bố. Vì vậy, về chuyện này các cậu hiểu biết rất lơ mơ. Thường thì các ông bố, bà mẹ hay lảng tránh những câu hỏi tò mò của con. Và trong thâm tâm, họ tự giải thích sự lúng túng của mình theo kiểu: “Đằng nào thì nó vẫn là trẻ con”. Một vài năm sau, bố mẹ cũng có chủ động thăm dò, nhưng sau một vài câu họ đã vội yên trí rằng “nó biết cả rồi”. Thế là một chuyện rất hệ trọng chưa có mở đầu đã kết thúc một cách chóng vánh, giả tạo, trong sự ngưng ngừng của cả cha mẹ và con cái. Các cô các cậu lại phải tự mò mẫm, tìm những dịp thuận lợi để thu lượm những thông tin bí mật về chuyện này. Do không muốn cha mẹ phải phiền lòng nên trước mặt cha mẹ, các cô các cậu thường tỏ ra mình thờ ơ trước “chuyện đó”. Một vài năm trôi qua, cha mẹ mới giật mình nhận ra trong lĩnh vực tình dục, con cái mình đã quay

lưng lại những tập quán lâu nay, lối ứng xử của chúng trong chuyện này thật quá khó hiểu đối với các thế hệ trước.

Hiện nay, không ít các ông bố, bà mẹ quan niệm rằng, những chuyện xung quanh vấn đề tình dục thì chẳng cần phải học, “cứ lớn lên là khắc biết”. Những người đó chắc sẽ rất ngạc nhiên khi biết rằng có một ngành khoa học độc lập, chuyên nghiên cứu sự phát triển tình dục và đời sống tình dục của con người. Đó là Tình dục học (sexologie).

Mặc dù các nhà thơ, các nhà triết học đã quan tâm tới tình yêu và sự ân ái của con người ngay từ thời cổ đại, nhưng việc nghiên cứu một cách nghiêm túc hoạt động tình dục trên cơ sở khoa học chỉ được tiến hành cách đây không lâu. Có thể coi cuốn “Những rối loạn tình dục” xuất bản năm 1886 của nhà tâm lý học Kraphta Ebinzo (Áo) là cuốn sách nghiên cứu tình dục đầu tiên. Đây là cuốn sách thống kê lại những biểu hiện tình dục đa dạng, chủ yếu là những hiện tượng rối loạn tình dục. Nhờ nó, người ta mới vỡ lẽ về những trạng thái rối loạn tình dục, như hiệp dâm, tình dục bạo lực... Những khái niệm như khiêu dâm, kích dục thị giác, tình dục kiểm chế, ức chế tình dục... được K. Ebinzo đưa ra cách đây một trăm năm.

Sau K. Ebinzo, đã có nhiều công trình nghiên cứu hiện tượng tình dục đồng giới theo quan điểm tiến bộ. Nhiều nhà nghiên cứu coi tình dục đồng giới (hay còn gọi là “đồng tính luyến ái”) như một hiện tượng bẩm sinh. Từ thời Cơ đốc giáo, tình dục đồng giới đã bị xem như một hiện tượng phóng dăng, quái đản, một sự suy sụp về nhân cách hay là một biến chứng của một bệnh ngứa. Từ sau Ebinzo, nhiều nhà khoa học đã không lên án những nhu cầu của người đồng tính luyến ái.

Người có công thúc đẩy tình dục học phát triển là nhà tâm lý S. Freud (người Tiệp Khắc, sống ở Áo), người sáng lập ngành phân tâm học. Ngay từ đầu thế kỷ này, ông đã xem xét những nhân tố xã hội trên cơ sở môi trường con người sinh sống, lý giải những hành vi con người bằng những vận động thâm kín của đời sống tâm sinh lý. Ông nhấn mạnh rằng, sự xuất hiện bệnh thần kinh có thể là do khi còn bé, bệnh nhân được giáo dục quá kém, do những chấn động tâm lý thời thơ ấu, thời dậy thì, hoặc do những xung đột có tính xã hội khác. Năm 1905, ông cho xuất bản một cuốn sách rất có ý nghĩa: “Ba bài thảo luận về tình dục”. Một số quan điểm của ông cho tới nay vẫn giữ nguyên giá trị khoa học. Tuy nhiên, do chỉ dựa vào những quan sát y học, ông đã đưa ra nhiều quan điểm cực đoan, không đủ sức đứng vững trước sự phát triển của khoa học ngày nay.

Trong hàng chục năm liền, lý thuyết thăng hoa (Sublimace) của S. Freud đã hấp dẫn nhiều giới khoa học. Theo lý thuyết này, chỉ một phần của năng lượng tình dục được tiêu hao trong hoạt động tình dục; số năng lượng còn lại được chuyển hóa vào các lĩnh vực hoạt động khác như văn hóa, nghệ thuật, chính trị, tôn giáo... Cũng theo lý thuyết này, xã hội sẽ tốt hơn lên nếu con

người hạn chế hoặc ngăn ngừa được năng lượng và bản năng tình dục, chuyển những năng lượng đó vào những lĩnh vực hoạt động khác. Từ lý thuyết thăng hoa của Freud, có thể rút ra kết luận: người nào “mạnh mẽ” trong đời sống tình dục thì ít thành công trong lao động và những hoạt động khác, cho dù anh ta khỏe mạnh và hoàn toàn sáng suốt. Điều đó cũng có nghĩa là người nào phung phí quá nhiều sức lực vào những lĩnh vực “phi tình dục”, đầu tư năng lượng của mình vào những hoạt động xã hội khác thì sẽ yếu đuối trong chuyện tình dục.

Tất nhiên, những người ủng hộ lý thuyết thăng hoa có thể tìm được nhiều ví dụ phù hợp để chứng minh cho nó. Nhưng việc khẳng định hay phủ nhận một lý thuyết không thể chỉ bằng cách đưa ra một vài trường hợp riêng lẻ. Chúng tôi không có ý định khẳng định hay phủ định lý thuyết này, chỉ nêu ra một thực tế là, có nhiều nghệ sĩ, chính trị gia, nhà khoa học nổi tiếng đã làm việc quên mình trong các lĩnh vực chuyên môn, đồng thời vẫn khá mạnh mẽ trong lĩnh vực tình dục. Những kết quả thăm dò gần đây đã chứng minh mối liên hệ qua lại tích cực giữa hai lĩnh vực hoạt động: tình dục và phi tình dục. Chân lý dường như lại nằm trong cái lý thuyết “Phản thăng hoa” này: Khi các hoạt động sản xuất, sáng tạo khoa học, nghệ thuật đạt hiệu quả cao, người ta sẽ vui vẻ, hài lòng, dẫn đến đòi hỏi khắt khe hơn trong hưởng thụ cá nhân. Vì vậy mà nhu cầu tình dục của người ta dễ bị kích thích, thức dậy. Ngược lại, khi cuộc sống tình dục đầy đủ, hài lòng thì con người cảm thấy say mê hơn trong các hoạt động lao động sáng tạo.

Một bước nhảy vọt nữa của khoa học tình dục là những công trình nghiên cứu của A.C. Kinsey và những cộng sự của ông. Tuy là giáo sư động vật học nhưng Kinsey là người đầu tiên nghiên cứu tình dục từ góc độ xã hội học. Ông đã tiến hành kiểm tra rất nhiều phụ nữ và đàn ông. Kết quả kiểm tra được công bố trong cuốn sách "Ứng xử tình dục của đàn ông", in năm 1948, với số lượng 200.000 cuốn. Sách được bán hết ngay trong vòng hai tháng. Lý do hấp dẫn của cuốn sách rất đơn giản: Lần đầu tiên trong lịch sử loài người, một số liệu cụ thể về đời sống tình dục được công bố rất nghiêm túc và lý giải một cách khoa học.

Trước cuốn sách đó, không ai biết chuyện thủ dâm phổ biến tới mức độ nào, bao nhiêu đàn ông, đàn bà nếm trải thứ tình dục đồng giới, bao nhiêu phần trăm phụ nữ “biết” từ 5 bạn tình trở lên. Một điều đáng ngạc nhiên nữa là cuốn sách còn công bố bao nhiêu phần trăm các cặp bạn tình kích thích bộ phận sinh dục bằng miệng, trong khi thời ấy người ta vẫn coi phương pháp kích thích này là một sự đồi bại.

Cuốn sách của Kinsey như một trái bom làm rạn nứt định kiến xã hội. Dưới sự tác động của những số liệu điều tra, xã hội học buộc phải thay đổi một số quan niệm. Ví dụ, nếu như trong thực tế có tới 90% đàn ông trẻ thủ dâm thì phải xem hành vi tình dục đó là điều bình thường, và xã hội phải quan tâm lưu ý không phải tới 90% đó, mà là với 10% còn lại kia.

Cuốn sách của Kinsey đã phân chia dư luận xã hội làm hai khối: tán thành và phản đối việc công bố các số liệu khách quan đó. Giới thầy tu, chính khách công khai phản đối việc lưu hành cuốn sách. Họ tuyên bố rằng, Kinsey đã phá vỡ nền tảng luân lý Mỹ, rằng những hoạt động tương tự như vậy sẽ làm suy sụp xã hội Mỹ... Thực ra, Kinsey đã phê phán xã hội Mỹ. Ông chứng minh tính giả tạo của những lý tưởng đạo đức Mỹ, khơi lên mối nghi ngờ về giá trị đích thực của chúng. Tất nhiên những con số mà ông công bố chỉ có ý nghĩa lịch sử, bởi vì nó chỉ phản ánh thực trạng đời sống tình dục Mỹ những năm 40 của thế kỷ 20.

Một mốc lớn nữa trong sự phát triển tình dục học là công trình nghiên cứu của nhà di truyền học V.H. Maxter và vợ ông, nhà tâm lý học V.E. Johnson. Vào những năm 60, họ quan tâm tới một khía cạnh khác của tình dục, đó là những quá trình sinh lý của xúc động tình dục và sự thỏa mãn tình dục. Họ đã quan sát các phản ứng sinh lý của 400 phụ nữ và 300 đàn ông trong khi giao hợp và hứng dục. Họ còn tiến hành quan sát 7.500 cơ quan sinh dục phụ nữ và 2.500 bộ phận sinh dục đàn ông. Vợ chồng ông bà Maxter đã trở nên nổi tiếng và rất gần gũi với mọi người thời bấy giờ vì đã chữa rất thành công cho nhiều cặp vợ chồng bị rối loạn chức năng tình dục. Chính Maxter là người đầu tiên khẳng định rằng, quá trình giao tiếp tình dục diễn ra qua 4 giai đoạn.

Năm 1968, hai nhà nghiên cứu Phordo và Bach (Tiệp Khắc) công bố cuốn sách nổi tiếng "Những hình thái tình dục". Hai ông đã tiến hành so sánh hoạt động tình dục của từng dân tộc và chủng tộc khác nhau, bổ sung thêm những thông tin mới về dịch học và sinh lý học. Hai ông đã khẳng định rằng, các hình thức hoạt động tình dục không đơn thuần nảy sinh từ trạng thái hoóc môn của cơ thể mà còn từ những yếu tố tâm lý xã hội.

Việc nghiên cứu tình dục ngày càng trở nên khẩn trương và có ý nghĩa xã hội quan trọng. Nó là vấn đề sức khỏe của mỗi cá nhân, đồng thời là vấn đề cần quan tâm chung của xã hội. Nó góp phần giải phóng xã hội khỏi các định kiến sai lầm và giải phóng con người thoát khỏi những dằn vặt và chịu đựng phi lý. Ngành khoa học này đã và đang đưa ra khả năng chữa chạy các bệnh rối loạn tình dục, khám phá được cơ sở sinh lý của những người thường bị coi là “đa dâm” và đề ra những biện pháp nhằm ổn định trạng thái tình dục của họ. Nhờ nắm bắt được quy luật phát triển tâm sinh lý của con người, ngành nghiên cứu này đã đưa ra chương trình giáo dục các lứa tuổi trẻ về tình dục một cách khoa học.

Những trục trặc trong quá trình phát triển sinh dục

Các cụ tổ của chúng ta có hệ cơ khá khỏe trong thành bìu. Nhờ vậy, họ có thể thót bụng, kéo tinh hoàn lên sát bụng rất nhanh. Đến thế hệ chúng ta, khả năng vận động này chỉ còn lại rất ít. Một số thanh niên khỏe mạnh hiện vẫn giữ được khả năng đó: Họ “giấu” tinh hoàn đi rất nhanh như một phản xạ tự nhiên

mỗi khi sợ hãi, gặp lạnh hoặc khi bị kích thích ở vùng háng. Nhưng cũng cần nói ngay rằng, nếu một cậu bé 10 tuổi có khả năng này thì phải đưa cậu tới ngay bệnh viện. Ở lứa tuổi này, hai tinh hoàn bắt đầu to nhanh. Những cú trượt lên bụng như vậy sẽ làm chúng chậm lớn.

Khi bé còn là bào thai, hai tinh hoàn nằm ở vùng khoang bụng. Chỉ gần tới ngày ra đời, chúng mới tụt xuống bìu. Khi mới sinh, cậu bé của chúng ta có thể thiếu một, thậm chí cả hai hòn. Nhưng không sao, hãy chờ xem! Một vài tháng sau, chúng sẽ tụt dần xuống chỗ quy định. Tất nhiên, nếu tới 2 tuổi mà tinh hoàn vẫn chưa xuống hết thì bé cần có sự can thiệp của bác sĩ.

Khi con trai lên hai tuổi, bố mẹ phải kiểm tra xem phần da quy đầu cậu bé có lỏng không, có khả năng tụt trở lại, để lộ cái nồn tù bên trong hay không. Nếu có thì từ tuổi thứ ba trở đi, mỗi khi tắm cho cậu bé, cha mẹ cần phải rửa cái phần da đó. Cũng từ ba tuổi, cha mẹ phải thường xuyên nhắc nhở để cậu nhớ rằng, rửa bao quy đầu là một công việc vệ sinh bắt buộc, một nhiệm vụ phải làm suốt cả đời người. Bởi vì gần tới tuổi dậy thì, các cậu đã có thể có tinh trùng. Nếu không rửa sạch thường xuyên, bao quy đầu sẽ là nơi phân hủy của tinh dịch ứa ra ngoài. Các chàng trai trổng non đó có thể bị viêm nhiễm, đau đớn. Vì vậy, dù chưa có tinh dịch thì việc rửa bao quy đầu vẫn là một công việc vệ sinh bắt buộc đối với tất cả các “đáng mày râu” tương lai.

Có trường hợp bao quy đầu không cơ động do bị phimodip (một hiện tượng bẩm sinh do phần dưới của bao quy đầu quá hẹp), hoặc kết dính bẩm sinh (da trong của bao quy đầu kết dính với đầu chim). Điều này không đáng lo ngại, vì đó chỉ là hiện tượng phát triển chậm hoặc không đồng bộ của các cơ quan sinh dục thời kỳ bào thai. Nhất thiết không được cố nặn bao quy đầu, chỉ nên rửa nhẹ trong nước mỗi khi tắm.

Tuy “bệnh” phimodip và “kết dính” không có gì đáng lo ngại nhưng bao quy đầu của cậu bé cần được xử lý trước khi cậu cấp sách tới trường. Sau khi kiểm tra cụ thể, bác sĩ nhi khoa sẽ cho biết cần thanh toán vào thời kỳ nào. Thông thường, bao quy đầu nếu hẹp chỉ là hẹp một phần, khi giải phóng nó khỏi đầu chim thì cần co kéo trong nước sạch. Nếu thấy đau thì nên hỏi bác sĩ để có một thứ thuốc mỡ thích hợp. Nhiều cậu bé đã lên 10 tuổi mà vẫn không biết rằng bao quy đầu có thể vận động qua lại được ở đầu chim. Đó là lỗi của cha mẹ, họ đã không biết rửa bao quy đầu cho con. Và cũng chính vì vậy mà họ không phát hiện được những khuyết tật bẩm sinh của cậu bé.

Đối với các bé gái, mặc dù bộ phận sinh dục ngoài được bố trí, sắp xếp chu đáo và an toàn hơn so với các chàng trai, nhưng chúng cũng đòi hỏi sự chăm sóc thường xuyên và sớm sửa. Cơ quan sinh dục phụ nữ phát triển mạnh vào tuổi dậy thì, nhưng ngay trong thời thơ ấu vẫn có thể bị nhiễm bệnh.

Bệnh thường gặp ở các cô bé là chảy mủ. Thật ra, đây không phải bệnh mà là một triệu chứng viêm nhiễm ở phần ngoài âm hộ. Nguyên nhân là vệ sinh

thân thể không đúng qui cách, đồ lót bẩn, có giun sán, có dị vật trong âm đạo hoặc sa ruột thừa. Đôi khi, hiện tượng chảy mủ xuất hiện sau khi bé gái bị ốm (chẳng hạn sau khi viêm họng). Nếu không chữa dứt điểm, để tình trạng này kéo dài tới tuổi trưởng thành thì cô gái sẽ khó thụ thai.

Nếu bệnh viêm âm hộ phát triển thành mạn tính, ổ viêm có thể lan tới tận buồng trứng. Triệu chứng chủ yếu của bệnh viêm buồng trứng là đau ở bụng dưới. Những phụ nữ có kinh nghiệm khi thấy đau bụng dưới thì nghĩ ngay tới buồng trứng. Còn các cô gái trẻ ít khi nhớ ra buồng trứng của mình nên thường tìm nguyên nhân ở chỗ khác (chẳng hạn như đau bụng kinh hoặc viêm niêm mạc). Bệnh có thể dẫn đến vô sinh (mất khả năng sinh đẻ). Vậy mà nhiều bà mẹ lại ngại đưa con đi khám phụ khoa vì sợ cô con gái rệu rã của mình xấu hổ, hoặc sinh ra tò mò, thêm khát chuyện ái ân. Vì thế, các cô gái thường đến bệnh viện khá muộn, khi mà bệnh đã có xu hướng phát triển thành kinh niên.

Tình dục và nhân cách

Gần đây, nhiều ngành khoa học đã xác nhận ý nghĩa đặc biệt quan trọng của những năm tuổi thơ đối với cả đời người. Cha mẹ nào cũng vậy, đều có những phút bàng hoàng khi nhận ra trước mắt mình không phải là một cậu bé vụng dại nữa mà đã là một trẻ vị thành niên. Nhiều khi cha mẹ chưa kịp nghĩ tới chuyện giáo dục con cái một cách nghiêm túc thì những đặc tính cơ bản của tính cách con mình đã hình thành, kể cả đặc tính tình dục.

Con người chào đời với những thiên hướng bẩm sinh của nó. Ta không thể thay đổi được những thiên hướng đó nhưng có thể phát triển hoặc kiềm chế chúng. Sự phát triển lành mạnh hay sự trục trặc, bệnh tật của đời sống tình dục cá nhân đều liên hệ mật thiết với những biện pháp giáo dục nhất định và những điều kiện sống nhất định. Đặc tính tình dục của một cá nhân chịu nhiều nguồn ảnh hưởng khác nhau, ảnh hưởng của cha mẹ, anh em, bạn bè và cả những tiếp xúc bất ngờ trong xã hội.

Cha mẹ cần quan sát xem quãng thời gian nào con mình hình thành ý thức về giới tính để tiến hành giáo dục. Thông thường, trẻ em độ 1 tuổi rưỡi đã có những biểu hiện về giới tính, năm tuổi thì bộc lộ một cách rõ rệt. Ở tuổi thứ năm, trẻ em rất khó chịu khi người ta nhìn quần áo mà nhầm lẫn về giới tính của nó. Vì vậy, các cô bé một ngày nào đó sẽ đòi đeo hoa tai hoặc đòi để tóc dài. Còn các cậu bé thì tỏ ra bực bội khi có ai đó khen cậu như khen một cô gái đẹp.

Trẻ em như một tảng bột mềm, rất dễ nặn. Những người thân mà trẻ yêu quý và tiếp xúc thường xuyên có ảnh hưởng đặc biệt đối với chúng. Những ấn tượng nếm trải trong tuổi thơ sẽ in sâu vào nhân cách đứa trẻ. Có rất nhiều hành vi (tích cực hoặc tiêu cực) của người trưởng thành có thể được lý giải bằng những ảnh hưởng, ấn tượng từ thời thơ ấu.

Chúng tôi đã chữa cho một bệnh nhân nữ 24 tuổi. Lấy chồng đã hai năm nhưng cô chưa một lần giao hợp thực sự với chồng. Cô mắc bệnh vagina (hẹp âm đạo): Người phụ nữ sợ giao hợp nên âm đạo thường co chặt lại tới mức ngón tay cũng không lọt được vào. Cô kể rằng: Lúc còn học lớp 5, cô đã cùng bạn gái xem tranh porno. Tranh vẽ những người đàn ông có dương vật to một cách bất bình thường. Khi đó cô sợ tới vã mồ hôi và quyết định là sẽ không bao giờ lấy chồng. Tất nhiên là lúc lớn lên cô thấy chuyện đó là nực cười, là lo hơi quá mức. Cô yêu rồi lấy chồng. Nhưng đến phút giao tiếp tình dục thì lý trí chẳng giúp gì được cô. Từ trong tiềm thức xa xôi, có cái gì đó khống chế toàn bộ cơ thể cô. Cô hoàn toàn bất lực, không thể thỏa mãn ý muốn của chồng.

Một bệnh nhân nữ khác cũng có cái khó tương tự. Cô không hề xem tranh porno, cũng không có những cơn sốt trong tuổi thơ. Lý do là mẹ cô có quan hệ khá căng thẳng với bố cô và rất khắt khe trong chuyện tình dục với ông... Lúc cô còn bé, nhiều lần mẹ cô đã nói thẳng với cô rằng, vì lấy chồng mà bà đã tự hủy hoại cả đời mình. Nếu như làm lại cuộc đời, bà sẽ không bao giờ lấy chồng. Bố cô lấy được bà chỉ vì đã lừa bà, làm cho bà bị chữa. Bà dặn cô nhiều lần là đừng có gần gũi đàn ông, vì sa vào vòng tình ái của lũ đàn ông thì chỉ có cho mà không có được... Một cô gái được chỉ bảo, giáo dục như vậy thì tránh sao được những chuyện éo le khi bước vào cuộc sống tình dục.

Con người khác nhau bởi nhiều đặc tính, trong đó có đặc tính tình dục, cụ thể hơn là khác nhau ở khả năng “cảm ứng” tình dục, một quá trình bắt đầu bằng sự kích thích. Đặc trưng của quá trình này là cảm giác dễ chịu, khoan khoái trong trạng thái căng thẳng sinh lý. Nó có thể vượt lên đỉnh điểm lạc thú, ngây ngất để rồi đi đến sự kết thúc (tất nhiên, ở một số phụ nữ, quá trình này không nhất thiết diễn ra trọn vẹn). Khả năng cảm ứng tình dục (khác với xúc động tình dục) là khả năng phản ứng trước một tình huống kích thích nhất định. Khả năng này ở mỗi người mỗi khác. Ngay ở một người, khả năng này cũng khác nhau tùy từng thời kỳ, lúc trẻ thì mạnh, lúc già thì yếu, chậm dần. Nó cũng khác nhau ngay trong cùng một thời kỳ, phụ thuộc vào tác động của môi trường sinh hoạt và sức khỏe trong từng ngày, từng tháng, từng năm.

Những hành vi tình dục cụ thể, sự giao hợp thường xuyên, cường độ xúc động, khả năng đạt tới đỉnh sóng khoái cảm đều phụ thuộc vào khả năng cảm ứng tình dục. Khả năng này lại phụ thuộc vào cấu trúc thể chất và tâm lý của con người, tri thức hiểu biết của mỗi người, kinh nghiệm sống và hoàn cảnh sống của mỗi người. Điều kiện sống thuận lợi có thể tăng cường khả năng đó, và ngược lại... Một người đàn ông trẻ nếu trải qua một quan hệ tình dục nhạt nhẽo, ngán ngẫm, thì sau đó, khả năng cảm ứng tình dục của anh ta có thể giảm sút nghiêm trọng. Thậm chí vào buổi sáng, dương vật của anh ta cũng không cương lên.

Có thể xem xét khả năng cảm ứng tình dục từ hai góc độ: sinh vật học và tâm lý học. Trong thời gian cảm ứng tình dục, con người có cảm giác hạnh

phức và lạc thú tích cực. Đó không phải là cảm giác giản đơn, nhất thời mà có thể ảnh hưởng lâu dài đến nhân cách. Nó ảnh hưởng tới tâm trạng, sự ổn định tâm lý và nâng cao nhiệt tình, cảm ứng cho những hoạt động khác ngoài phạm vi tình dục. Ngược lại, những ấn tượng tình dục hời hợt, không thỏa mãn sẽ hạ thấp khả năng cảm ứng tình dục, nhu cầu tình dục và phá hoại độ cân bằng tâm lý.

Cảm ứng tình dục “thức dậy” ở tuổi dậy thì. Khả năng này xuất hiện khá đột ngột ở con trai và diễn ra chậm chạp ở con gái. Nó ảnh hưởng tới nhân cách con người. Điều này thể hiện rõ trong kết quả khảo sát đời sống tình dục của phụ nữ mấy chục năm gần đây. Trước chiến tranh thế giới thứ nhất, phần đông phụ nữ chỉ có khả năng xúc động tình dục mạnh mẽ khi đã sống với chồng vài năm liên tục. Ở nhiều phụ nữ, khả năng này vẫn im lìm “ngủ” cho tới lúc già. Có khoảng 1/3 phụ nữ thời ấy hoàn toàn không có khả năng nếm trải cảm giác khoái lạc tột đỉnh. Còn hiện nay, tình hình đã khác. Khả năng xúc động tình dục của các cô gái bây giờ xuất hiện rất sớm so với bà nội, bà ngoại của các cô. Chỉ một vài phần trăm trong các cô không biết tới cảm giác “đỉnh sóng” khoái lạc.

Cách đây không lâu, tình dục được giải thích rất đơn giản. Người ta cho rằng những quá trình sinh học trong cơ thể tạo ra năng lượng tình dục, dẫn tới sự hưng tình. Theo logic ấy, sự hưng tình buộc phải dịu dần qua từng giai đoạn. Hành vi tình dục được giải thích như là một hoạt động bản năng không khác gì chuyện ăn uống là do đói khát. Người ta ví tình dục con người như một chiếc lò hơi quá áp. Áp suất cực đại chấm dứt bằng đỉnh điểm khoái lạc. Nhu cầu tình dục thường trực và khả năng đạt tới tột đỉnh lạc thú được giải thích bằng sức mạnh của bản năng tình dục.

Ngày nay, lý thuyết “chiếc lò quá áp” chỉ còn là một quan niệm nghiệp dư. Nó đã bị khoa học hiện đại lật đổ. Nếu cứ theo lý thuyết ấy, không thể giải thích được vì sao những người ở tầng lớp xã hội và những nền văn minh khác nhau cũng khác nhau về tình dục (về khả năng đạt tới đỉnh điểm khoái cảm và nhu cầu giao hợp). Tình dục con người quả thực rất lạ: Nếu một trong hai người thực sự yêu nhau bị ốm, không thể hoạt động tình dục, thì người kia cũng giảm hẳn nhu cầu tình dục.

Giải thích tình dục con người chỉ từ góc độ bản năng sinh vật học là một điều hoàn toàn phiến diện. Theo quan niệm bản năng tình dục, phải có một quan hệ mật thiết giữa sức mạnh và bản năng, những yếu tố sinh hóa và sinh vật học tương ứng. Những biến đổi trong sự tích tụ hoóc môn sinh dục tất phải gây ra những biến đổi trong hành vi tình dục. Đối với bản năng sinh dục và hoạt động tình dục của cá nhân thì sự tổn thất, hư hại tuyến sinh dục tất phải đem đến những hậu quả tai hại.

Nhiều công trình nghiên cứu đã chỉ ra rằng, ở những động vật cấp thấp thì có mối liên hệ ấy thật. Nhưng mối liên hệ ấy đã bị thủ tiêu ngay từ loài khỉ.

Đối với đàn ông (và cả đàn bà) khối lượng hoóc môn tình dục là điều kiện vật chất cho xúc động tình dục của anh ta. Hoóc môn androgen (hoóc môn đàn ông) tạo cơ sở sinh lý học cho nhu cầu tình dục, cho sự nhạy cảm về tình dục. Nó được tạo ra trong các tuyến sinh dục của đàn ông, buồng trứng phụ nữ và phần thượng thận của cả hai giới. Tuy vậy, không có mối liên hệ chức năng rõ rệt giữa hành vi tình dục và sự sản sinh hoóc môn androgen. Một người tuy “mạnh mẽ” về tình dục vẫn không có lượng hoóc môn androgen nhiều hơn những người “yếu đuối”. Lượng hoóc môn androgen không tương ứng với cường độ giao tiếp tình dục. Một người khỏe mạnh ở mức trung bình dù có được truyền hoóc môn vào cơ thể thì cường độ tình dục của anh ta vẫn không tăng lên.

Nếu thuyết Bản năng đúng thì sau khi cắt tinh hoàn, khả năng xúc động tình dục của con người sẽ tự biến mất và một thời gian sau, anh ta sẽ hoàn toàn liệt dương. Nhưng trong thực tế lại khác. Sau khi bị “hoạn” cường độ sinh dục của một số đàn ông giảm đi đột ngột, một số giảm từ từ; một số khác qua nhiều năm vẫn “mạnh mẽ” như không có điều gì xảy ra (tình trạng hoóc môn của cả ba nhóm đàn ông trên đều như nhau). Thực tế cho thấy, trong khi giao hợp, yếu tố tâm lý đặc biệt quan trọng. Sự thiếu tự tin, nỗi lo lắng thất bại thường làm liệt dương.

Đối với phụ nữ, sau khi bị hủy hai buồng trứng, sự tiết hoóc môn androgen và hoóc môn phụ nữ chấm dứt. Nhưng nhiều người không giảm hoặc mất xúc cảm tình dục. Thậm chí ở một số người, khả năng xúc cảm tình dục lại tăng lên, nhu cầu giao hợp dày hơn.

Như vậy, chúng ta có thể kết luận: Hoạt động tình dục của con người bắt nguồn từ sự sản xuất hoóc môn đều đặn, cũng là kết quả của quá trình trao đổi, tích lũy kinh nghiệm tình dục. Những điều học hỏi được về tình dục sẽ nâng cao “sức mạnh bản năng”. Có khẳng định như thế, chúng ta mới hiểu được sự khác nhau về nhu cầu tình dục, cường độ và hiệu quả tình dục trong mỗi nhóm xã hội, mỗi dân tộc riêng biệt.

Khoa học hiện đại đã khẳng định ý nghĩa của giáo dục, của những chuẩn mực đạo lý, những kinh nghiệm nếm trải cá nhân thuộc lĩnh vực khác trong sự hình thành và phát triển đời sống tình dục. Chỉ trong cách xem xét biện chứng như vậy, giáo dục tình dục mới đạt tới mục đích xã hội chân chính với tư cách là con đường đạt tới sự nếm trải trọn vẹn hạnh phúc làm người.

Giáo dục tình dục trong trường phổ thông

Nhiều người biết rằng không nên để con cái phải tự lặn mò tìm hiểu lấy chuyện tình dục, song lại không biết hướng dẫn, tác động, không biết khi nào thì cần nói và nói như thế nào. Thế hệ trẻ ngày nay khác rất xa thế hệ chúng ta. Vì vậy, phải dẫn dắt họ theo kiểu khác.

Trẻ em hiện nay trưởng thành nhanh hơn. Chúng thay răng sớm hơn. Trước khi cấp sách đến trường, nhiều em đã bắt đầu thay răng. Những em ở thành phố lớn nhanh hơn chúng ta xưa kia. Thức ăn của chúng chất lượng hơn, chúng có nhiều thời gian nghỉ ngơi, chơi thể thao, không bị phát triển mất cân đối do lao động nặng trước tuổi. Những điều kiện đó làm chúng phát triển sớm hơn chúng ta về mặt tình dục. Các cô gái ngày nay có kinh nguyệt sớm hơn hai năm so với bà nội, bà ngoại các cô trước kia. Các cậu con trai cũng có tình trùng sớm hơn so với thế hệ ông nội của họ. Chưa học hết phổ thông cơ sở, một số cậu đã có khả năng có con. Nói gì thì nói, bản năng tình dục trong người họ cũng lên tiếng sớm hơn các thế hệ trước. Nhưng có một điều kỳ cục là sự chín chắn về mặt xã hội, tâm lý của họ lại chậm hơn các thế hệ trước. Sự chín chắn khác với sự hiểu biết. Ở đây chúng tôi muốn nói tới sự chín chắn, sự trưởng thành chứ không nói tới sự hiểu biết. Rõ ràng là thế hệ trẻ ngày nay biết nhiều hơn so với các thế hệ trước. Có nhiều cái hôm nay vốn rất thông thường, quen thuộc thì ngày xưa chưa hề có. Ông bà chúng ta xưa kia thỉnh thoảng khăn gói ra khỏi làng mới biết một vài cái khác lạ của những vùng quê khác. Trẻ em ngày nay chỉ cần bấm nút radio hay tivi là lập tức có thể thu nhận hàng loạt thông tin từ các nước khác nhau trên thế giới. Có rất nhiều cái chúng không hiểu được nhưng chúng có thể cảm thụ được. Thế giới mỗi ngày một đa dạng, phức tạp hơn. Tìm được ở thế giới ấy một chỗ đứng, một thái độ phù hợp với mình không phải chuyện dễ dàng, chóng vánh.

Trong lĩnh vực tình dục, thời kỳ mạo hiểm của lớp trẻ ngày nay được kéo dài ra. Điều kiện sống thuận lợi thường kích thích nhu cầu tình dục. Vì vậy, nếu không được chuẩn bị, không được dạy dỗ một cách khoa học, khi bước vào tuổi dậy thì, họ dễ bị quật ngã bởi sức ép của bản năng.

Ở nhiều nước trên thế giới, hơn ba mươi năm nay, các hình thức giáo dục tình dục đã có vị trí của nó trong trường phổ thông. Nếu các hình thức đó được tiến hành tốt đẹp thì trẻ em ở từng độ tuổi đều có được những thông tin cần thiết, linh hội được mọi vấn đề có liên quan tới đời sống tình cảm của con người. Nhưng các thầy cô giáo lại là những con người trước kia chưa từng được giáo dục chu đáo về mặt này, nên họ luôn cảm thấy bối rối, cảm thấy mình bị đặt lên một đầu của chiếc bập bênh trong vườn trẻ. Nói cái gì, nói vào độ tuổi nào thì phù hợp? Hàng loạt các câu hỏi được đặt ra. Các trường học tiến hành hội thảo với nhiều tầng lớp phụ huynh. Sau nhiều năm thực nghiệm, kiểm tra, chương trình đã được vạch ra.

Ở bậc phổ thông cơ sở

Từ lớp 1 đến lớp 4

Giáo dục tình dục trong thời kỳ này phải thỏa mãn sự tò mò rất tự nhiên và chính đáng của trẻ em. Bài học có thể bắt đầu từ một sự kiện, một câu chuyện thực tế nào đó mà trẻ em đã chứng kiến. Bài giảng được tiến hành như một buổi chuyện trò, trao đổi giữa thầy giáo và học sinh.

Đề tài:

1. Sự khác nhau giữa hai giới tính.
2. Vì sao cần có những em bé ra đời?
3. Bất kỳ ai cũng phải có cha và mẹ.
4. Các em bé ra đời từ đâu?

Ở độ tuổi này (10 tuổi trở xuống), trẻ em cần biết rằng em phát triển từ một chiếc trứng trong cơ thể mẹ, và cơ thể mẹ “nhả” em ra như thế nào. Nếu các em hỏi về vai trò của ông bố thì cần giải thích thật ngắn gọn, nhưng phải chân thật. Ở mỗi đề tài, giáo viên có thể đề cập trở lại một đôi lần và kiểm tra khả năng lĩnh hội của các em. Cuối lớp tiểu học, các em phải có những hiểu biết cơ bản nói trên. Nếu trẻ em không tiếp nhận được những thông tin đúng đắn từ giáo viên, chúng sẽ tự tạo ra những lý thuyết khác nhau cho mình. Có em bé gái nghĩ rằng bụng bà mẹ tự nứt ra cho em bé chui ra rồi sau đó bác sĩ khâu bụng bà lại. Chính cái ý nghĩ ngây thơ này có thể trở thành nguyên nhân xa xôi của nỗi hoảng hốt ở một số phụ nữ nhạy cảm khi lần đầu tiên lên bàn đẻ.

Từ lớp 5 đến lớp 6

Ở thời kỳ này, trẻ em đã để ý tới những thay đổi của cơ thể, cảm nhận được những dấu hiệu đầu tiên của tuổi trưởng thành đang tiến lại gần mình. Vì vậy chúng cần có sự chuẩn bị.

Đề tài:

1. Cấu trúc và chức năng của các bộ phận sinh dục.
2. Hành kinh và hiện tượng xuất tinh tự nhiên.
3. Thụ thai, mang thai và đẻ.
4. Tránh thai.
5. Tình dục và việc uống bia rượu.

Ở bậc phổ thông trung học

Trong thời kỳ này, cần trao đổi với học sinh những vấn đề luân lý nghiêm túc, giúp họ hình thành quan điểm đạo đức. Những bài học về vấn đề tình dục cần được tiếp tục đào sâu và hoàn chỉnh.

Đề tài:

1. Tình bạn và tình yêu.

2. Sự lựa chọn người yêu và chuẩn bị cho cuộc sống vợ chồng.
3. Tính di truyền.
4. Quyền lợi và nghĩa vụ của gia đình: Hứa hôn, kết hôn, ly dị, sinh con ngoài giá thú.
5. Các hình thức tình dục dị biệt và phạm pháp: tình dục đồng giới, hiệp dâm, bạo dâm, bệnh cường dâm trẻ em...
6. Nạo thai và bệnh vô sinh.
7. Đa dâm và mại dâm.
8. Các bệnh tình dục.
9. Bệnh liệt dương và bệnh lãnh cảm của phụ nữ.
10. Những hành vi tình dục phạm pháp.
11. Tình yêu, tình dục trong văn học, điện ảnh.
12. Những cái chung và cái riêng của đàn ông và đàn bà trong cuộc sống yêu đương.

Mục đích của toàn bộ chương trình giáo dục tình dục từ tuổi ấu thơ tới tuổi trưởng thành không chỉ là trang bị kiến thức, xây dựng ý thức tình dục mà điều quan trọng là xây dựng những quan niệm đúng đắn về vai trò, trách nhiệm của người đàn ông và phụ nữ trong cuộc sống vợ chồng, trong gia đình và trong xã hội.

Sự hình thành giới tính

Nhiều ông bố bà mẹ nghĩ rằng, họ giáo dục con cái nhiều nhất vào những lúc giảng giải, trách móc hoặc mắng mỏ chúng. Thực tế thì việc giáo dục có hiệu quả cao nhất chính vào những lúc ta không nghĩ rằng ta đang giáo dục con.

Cũng như nhiều lĩnh vực khác, trong tình dục, môi trường xã hội và những hành vi của chúng ta có sự tác động rất lớn đối với đời sống tình dục của con cái sau này. Các nhà nghiên cứu tình dục đều thống nhất rằng trong sự phát triển tình dục, môi trường gia đình có vai trò đặc biệt quan trọng, nhất là khi con còn thơ ấu, và vào lúc cha mẹ thậm chí còn chưa có ý thức là mình đang giáo dục con.

Tuổi ấu thơ có tác động rất lớn đối với sự nảy sinh những trục trặc, bệnh tật trong sinh hoạt tình dục sau này. Vào thời kỳ mà não còn đang phát triển, trẻ em rất bị thương tổn thần kinh và tinh thần. Đây chính là thời kỳ trẻ em cần cần

được tắm trong tình yêu thương, trìu mến và mọi sự thuận lợi. Nếu nó không được tiếp nhận được toàn bộ sự phong phú của tình cảm thì sau này nó sẽ không chia tình cảm với bất kỳ ai. Trẻ em chưa biết nói mình cần gì, nhưng lại biết cảm thụ mọi chuyện rất chính xác. Nó cảm thụ mọi chuyện qua hành vi của cha mẹ, qua toàn bộ bầu không khí trong gia đình. Nó biết mọi người trong gia đình cư xử với nhau ra sao, vị trí của từng người trong gia đình như thế nào.

Trong giáo dục con trẻ, nhiều khi ta giáo dục quá ít, cũng có khi lại rơi vào tình trạng quá nhiều. Trong thực tế, sự ngăn chặn, cấm đoán đã từng tạo ra sự phát triển không tốt cho nhiều đứa trẻ.

Từ 1 đến 1 tuổi rưỡi, đứa trẻ cảm nhận được giới tính của nó. Nó lờ mờ nhận ra nó thuộc giới nam hay nữ. Đó cũng là thời kỳ em bé gái đồng nhất mình với mẹ và em trai đồng nhất mình với bố. Với em bé, cha mẹ bao giờ cũng khuôn vàng thước ngọc, là người đánh giá đúng nhất mọi hiện tượng của môi trường xung quanh. Vì vậy, ngay từ bé, cần phải giúp trẻ ý thức được một điều quan trọng về giới tính: “Con là con trai nên phải dũng cảm, không được khóc nhè vì những chuyện vặt”. “Con là con gái nên phải ngoan, không được khóc nhè...”. Những lời khuyên răn, những hành vi của người lớn sẽ từng bước ảnh hưởng tới ý thức của em bé về vị trí, vai trò của chúng trong đời sống. Lên hai tuổi, ý thức này đã được hình thành. Lên ba tuổi thì ý thức về vai trò của nó đã định hình, không thể đảo ngược được. Sau thời kỳ này, từ khi lên 4 tuổi, nếu trẻ không ý thức được rằng mình là con trai hay con gái thì chắc chắn là trong tâm sinh lý của chúng đã có chuyện gì bất ổn, rất đáng lo ngại.

Thiên nhiên vốn rất thông thái. Không thể lấy món quà giới tính mà tạo hóa ban cho em trai đặt vào tay em gái, và ngược lại.... Không nên kiềm chế hoặc thủ tiêu giới tính của trẻ em theo kiểu nhào nặn một em bé gái thành một em bé trai mà mình đang thiếu. Một ông bố không may đã có 7 đứa con gái thì đừng nghĩ là trong 7 cô gái ấy thể nào cũng có một cô mang tính khí con trai. Và một bà mẹ đã có 3 cậu con trai cũng đừng hy vọng rằng một trong 3 sẽ ngoan ngoãn, dịu dàng như con gái. Khi con ở tuổi ấu thơ, không nên cho chúng biết nỗi thất vọng của mình khi chúng ra đời. Em bé gái sẽ mang nỗi mặc cảm tội lỗi rất vô lý, sau này sẽ thiếu tự tin trong cuộc sống nếu biết rằng mình được sinh ra trái với ý nguyện của cha mẹ về một đứa con “nổi đời tông đường”. Giới tính của trẻ, dù là con trai hay con gái, đều không liên quan gì tới ý chí của nó, cũng như hoàn toàn độc lập với nguyện vọng của cha mẹ. Vì vậy, sẽ rất đáng trách khi ta vô tình bẻ gãy lòng tự tin và bản lĩnh của con ngay từ khi nó mới ra đời.

Chúng tôi xin dẫn ra đây hai trường hợp:

Một sĩ quan quân đội thích mình có một tiểu đội con trai, nhưng buồn một nỗi là chỉ sinh được một, và là một cô gái. Anh ta không thể nào chịu nỗi sự “vô lý” ấy. Khi cô gái vào tuổi trưởng thành, lẽ ra phải cho con gái biết người đàn ông cần cao thượng và tế nhị với phụ nữ ra sao thì anh chỉ cho con

gái mình biết người đàn ông sẽ mừng ra sao khi vợ sinh con trai. Lớn lên, mặc dù là người trí thức, cô vẫn luôn thất bại trong nghề nghiệp lẫn cuộc sống gia đình. Cô thường xuyên kiểm chuyện, gây sự với chồng. Có lẽ cô muốn xem chồng cô xử sự có giống bố mình không.

Một cặp vợ chồng đã có 3 con gái và chị vợ lại mang thai. Họ do dự rồi tặc lưỡi: Biết đâu đứa cuối cùng này lại là con trai. Ở nhà hộ sinh, sau khi nghe bà đỡ thông báo là con gái, đức ông chồng không muốn nhìn mặt con. Sau đó, mặc dù con gái út đã có cái tên rất đẹp, ông vẫn thêm dầu vào, gọi nó bằng tên con trai. Cô út là đứa con duy nhất được ông bố cho đi xem bóng đá. Cô được phép cùng bố chữa xe máy. Khi cô đi chơi về, nếu người ngợm bản thủ thì ông bố rất mừng: “Nó chẳng phải là đứa con gái hay làm đom!” . Lên 17 tuổi, cô vẫn chưa rành những chuyện vệ sinh phụ nữ. Bà mẹ vội chạy đi gặp bác sĩ để tìm cách làm cho con gái út mình lên phụ nữ một tí. Các bác sĩ bất lực. Cuối cùng, cô vẫn lấy chồng, có con, nhưng là một người mẹ rất “dở đời”. Cô cư xử với mọi người và giải quyết mọi chuyện rất đàn ông.

Cũng có rất nhiều người lớn lên trong một hoàn cảnh khắc nghiệt, phải trải qua một tuổi thơ cay cực nặng nề, nhưng họ lại không bị trục trặc gì về tâm lý giới tính. Vì sao? Vì con người không phải ai cũng như ai. Có những quy luật chung, nhưng mỗi người lại có những đặc tính cá nhân riêng biệt. Vì vậy mà những tác động của ngoại cảnh tới mỗi người cũng rất khác nhau, cái gây tác hại ở người này lại vô hại ở người khác. Tất nhiên chúng ta không biết chính xác được cái gì đối với đứa trẻ của mình là vô hại. Vì vậy, tốt hơn là ta đừng tiến hành thử nghiệm, đừng đi lệch quy luật chung.

Trong con mắt của người lớn, trẻ em như một sinh vật trung tính. Nhưng tính chất trung tính này ở bé gái và bé trai cũng khác nhau rất sớm. Ở bé trai, quy luật “đực tính” bộc lộ khá sớm. Các cậu hay đập phá đồ chơi. Chưa tới 3 tuổi, các cậu đã biết lựa chọn đồ chơi cho phù hợp với phái mày râu. Còn các cô bé gái thường giữ gìn đồ chơi của mình tốt hơn và không tham gia các thứ trò chơi “hoang dã” kiểu con trai.

Chúng tôi có cảm giác là hiện nay, người ta ít quan tâm tới vấn đề giáo dục gia đình. Những phẩm chất đàn ông, phẩm chất phụ nữ truyền thống đang “di tản” đi tới nơi nào không rõ. Các chàng trai trẻ hôm nay và ngay cả chúng ta cũng không được giáo dục để biết trước một sự thật là: Chính người vợ tương lai của mình cũng sẽ phải đi làm, cho nên bản thân mình cũng phải gánh vác một phần công việc nội trợ và giáo dục con cái.

Đặc tính quan trọng của người đàn ông thời nào cũng vậy, là tính tích cực, lòng dũng cảm, tính bền bỉ, ngoan cường... Nếu như chúng ta khuyến khích những đức tính đó thì khi giáo dục con trai chúng ta cũng cần những biện pháp cứng rắn. Ở một số gia đình khá giả, ít con, các cậu con trai gần như không vấp phải một sự thiếu thốn, trở ngại nào. Họ gần như không có những tình huống thử thách. Thế rồi dưới khẩu hiệu nghe rất hợp tai như “giáo dục

bằng tình cảm”, “mỗi thời mỗi khác”, chúng ta đã vô tình cản trở, thậm chí thủ tiêu ở trẻ tính tích cực, tính ngoan cường, tính thần vượt khó (những đặc tính tất yếu, khu biệt giới tính đàn ông). Đối với việc giáo dục các cô gái, tình hình cũng chưa phải khá hơn. Ở các gia đình phong lưu, cha mẹ thường chỉ quan tâm tới vấn đề học vấn của con, lo sao cho con học giỏi mà quên mất việc phát triển cho cô tính nhạy cảm, sự dịu dàng, đức hy sinh, lòng kiên trì, khả năng nội trợ (những đặc tính của một bà mẹ ở bất kỳ một dân tộc nào trên thế giới).

Chúng ta không giáo dục con cái cho một cấu trúc gia đình có 2 ông bố, 2 bà mẹ mà cho một cấu trúc gia đình một vợ một chồng. Ở đó, bằng những đặc trưng giới tính, người đàn ông và người đàn bà bổ sung cho nhau, cùng xây dựng tổ ấm. Ở đó, người đàn ông là chỗ dựa cho vợ mình và người đàn bà là điểm tựa tình cảm, là “bến cảng của tình yêu thương”. Vì vậy, những đặc tính truyền thống của người đàn ông, đàn bà càng được phát triển bao nhiêu thì con cái càng thành công bấy nhiêu trong công việc tổ chức cuộc sống gia đình, trong nghề nghiệp cũng như trong gia tiếp xã hội về sau.

Những cú sốc tuổi thơ

Trong buổi họp phụ huynh lớp hai, một chuyện không vui đã xảy ra. Một bà mẹ giận dữ đứng dậy trách cô giáo là lớp cô có rất nhiều học sinh hư hỏng. Con trai bà cho biết có mấy bạn trong lớp vào nhà vệ sinh cởi truồng ra, nghịch chim. Khi tan học, chúng còn rủ mấy bạn gái chui vào bụi rậm chơi trò ấy... Rất may, cô giáo chủ nhiệm là người thông minh, giàu kinh nghiệm. Các vị phụ huynh chưa kịp thở dài ái ngại, cô giáo đã lên tiếng. Cô nói các em đó không phải là hư hỏng mà chỉ là tò mò. Các em tò mò nhiều chuyện, trong đó có cả chuyện bí mật của cơ thể con người.

Chúng tôi nghĩ rằng học sinh và phụ huynh lớp hai đó đã may mắn có được một cô giáo thông minh. Cô rất hiểu và yêu mến trẻ em. Cô đã nhìn thấy ở những đứa trẻ của cô một sự phát triển lành mạnh.

Đã từng có một bệnh nhân nam 26 tuổi đến khám bệnh ở chỗ chúng tôi. Có lẽ một người có hàng đồng bệnh vẫn còn không đến nỗi bất hạnh như anh. Anh đã hai đời vợ và bị cả hai từ bỏ vì anh rất sợ giao tiếp tình dục với phụ nữ. Lúc đến bệnh viện chúng tôi, anh đang yêu người đàn bà thứ ba. Hai người đã tính tới chuyện cưới xin, nhưng anh vẫn lảng tránh, không dám chạm vào thân thể cô vợ chưa cưới. Anh nói: “Chúng tôi sắp cưới, nhưng tôi biết trước là tôi sẽ thất bại trong chuyện ấy. Ở tôi, khả năng làm chuyện đó hình như không có!”. Anh là người hoàn toàn khỏe mạnh, cơ thể phát triển cân đối, nhưng lại sợ bất kỳ một sự va chạm thân thể nào. Anh không đủ can đảm nhìn một cơ thể phụ nữ trần truồng, không dám cởi quần áo trước mặt người khác, thậm chí không đi giải được nếu có người nào đó cũng đi giải đứng cạnh anh. Nguyên nhân của chuyện này ẩn rất xa xôi, trong thuở thiếu thời. Khi còn học lớp hai, anh đã cùng một bạn trai và một bạn gái chơi trò bác sĩ. Cả ba cởi truồng để mô

các bộ phận sinh dục của nhau. Và họ bị bắt quả tang. Sau bao nhiêu năm, anh vẫn giữ nguyên cảm giác khiếp đảm vì sự trừng phạt lúc đó. Anh bị thầy cô giáo tra hỏi, “vạch mặt” trước học sinh toàn trường, chịu đựng những giọt nước mắt tủi nhục của bà mẹ, những cái bộp tai của ông bố, và bị cấm bước ra khỏi nhà hàng tháng trời. Tất cả mọi người lúc bấy giờ đều cho sự trừng phạt như vậy là kịp thời, đúng đắn.

Câu chuyện thời thơ ấu ấy để lại hậu quả nặng nề không phải chỉ với riêng anh. Hai người bạn còn lại cũng bị cha mẹ “giáo dục” bằng những biện pháp tương tự. Mặc dù đã có gia đình, có con, nhưng họ không khỏi thảng thốt khi kể lại kỷ niệm thuở ấy.

Thực ra, các trò chơi có màu sắc tình dục của trẻ em là vô hại. Ở những trẻ 5-6 tuổi, các trò chơi như vậy tương đối phổ biến. Nhưng người lớn lại xem nó là mầm mống của sự trác táng. Với những đứa trẻ nhạy cảm, sự trừng phạt như trường hợp trên sẽ tác động dữ dội tới sự phát triển tâm lý đứa trẻ, phá vỡ quá trình hình thành ý thức tình dục, quan niệm vợ chồng, quan niệm tình bạn...

Tất nhiên là nếu gặp trường hợp như trên, bạn không thể bỏ qua. Tốt hơn cả là hãy bình tĩnh, vui vẻ hướng con cái mình vào những trò chơi khác. Có nhiều em bé tìm thấy ở sự tiếp xúc tình dục này những cảm giác dễ chịu mới lạ, nên hay tìm cơ hội tái phạm. Xúc cảm tình dục trước tuổi tuy không gây hại nhưng lại lôi cuốn các em ra khỏi những trò chơi và hoạt động khác, vốn cần thiết và phù hợp với độ tuổi của chúng.

Có nhiều cha mẹ hay lo lắng khi phát hiện ra những biểu hiện tình dục của con. Đó là những ông bố, bà mẹ thiếu kinh nghiệm. Vào sáng sớm hay sau giấc ngủ trưa, các bé trai thường hay cường dương. Con mình lớn trước tuổi hay phát triển bình thường? Nó vừa trải qua một giấc mơ tình ái hay đã biết thủ dâm? Nhiều ông bố bà mẹ hoảng hốt tự hỏi như vậy, đặc biệt là khi con trai đã lớn mà họ chưa một lần thấy nó cường dương. Thực ra, chuyện này không có gì lạ và đáng lo ngại. Chuyện các cậu con trai cường dương sau khi thức giấc và khi ngâm mình trong nước ấm là một hiện tượng sinh lý tự nhiên. Hiện tượng này cũng có tính cá nhân. Ở một số cậu, hiện tượng đó diễn ra hằng ngày, ở một số khác thì thưa thớt, ngẫu nhiên. Cả hai mức độ đều là bình thường về trạng thái sinh học, không có gì đáng lo ngại.

Thủ dâm là một hiện tượng có thật ở nhiều em còn rất nhỏ. Với một số em, thủ dâm do những trò chơi tình dục khơi nên, còn phần lớn trường hợp là do ngứa ngáy, do bệnh ngoài da. Trong khi tìm cách làm cho đỡ ngứa và đỡ bứt rứt, buồn chán vì cô đơn, trẻ có thể phát hiện ra là: Sẽ tương đối dễ chịu nếu xoa các bộ phận sinh dục. Hiện tượng được coi là thủ dâm này không thúc đẩy sự phát triển tình dục, cũng không phát triển thành thủ dâm thực sự của người lớn. Nó chỉ tạo ra cảm giác dễ chịu nhất thời. Mặt đứa trẻ khi đó không lấy gì làm khả ái: mặt đỏ lên, mồ hôi vã ra và sau đó thì giấc ngủ chập chờn, ốm yếu.

Đại đa số các em bé không thủ dâm bằng tay. Chúng chỉ dùng hai chân xiết gối, búp bê hoặc cọ bộ phận sinh dục vào chăn chiếu.

Khi phát hiện các hiện tượng nói trên, trước hết cần xem lại chế độ vệ sinh của bé. Phải tắm giặt thường xuyên, kiểm tra xem quần dài và quần lót của bé có bị chật hay không, có gây cọ sát vào da hay không. Cũng có thể cho bé ở trường nhiều giờ để lớp da non và các tuyến nhờn trên bộ phận sinh dục tăng sức đề kháng. Tất nhiên, trong việc này không thể quên sự giúp đỡ của các bác sĩ nhi khoa.

Ngoài những biện pháp nói trên, cha mẹ cần quan tâm, không để cho trẻ cô độc, buồn chán lúc chuẩn bị ngủ và khi vừa thức giấc. Có thể kể chuyện cổ tích hoặc cầm tay con khi con sắp ngủ. Nếu cha mẹ thực hiện chu đáo những điều trên, trẻ sẽ sớm quên cảm giác “thủ dâm”. Đối với trẻ sắp đi học, cha mẹ có thể để chúng chơi cả ngày cho mệt, chúng sẽ dễ đi ngủ.

Trong trường hợp bất chấp mọi cố gắng của cha mẹ, cậu bé bốn tuổi vẫn thỉnh thoảng thủ dâm thì làm thế nào? Không còn cách nào khác là phải hòa giải. Lúc này, sự trừng phạt, cấm đoán, bắt thề thốt đều không có ý nghĩa tích cực. Sự thô bạo, cưỡng bức của cha mẹ trong bất cứ chuyện gì cũng chỉ làm cho trẻ dần dần hình thành quan niệm: Mình cũng có thể cưỡng bức, thô bạo đối với người khác, thậm chí với cả cha mẹ. Quan niệm đó cũng hình thành trong lĩnh vực tình dục. Các nhà tâm lý xã hội học kết luận rằng, hình thức trừng phạt bằng roi vọt thời thơ ấu đã đẩy nhiều em tới hành động cưỡng dâm sau này. Vì vậy, không nên trách móc, trừng phạt, cha mẹ phải giải thích cho em hiểu rằng: Đó là chuyện rất riêng của con, con không nên để lộ trước người khác, ngay cả với cha mẹ. Trong lớp mẫu giáo, nếu bắt gặp, cô giáo nên kéo em bé ra một chỗ vắng cho em khỏi xấu hổ và giảng giải rằng không nên có những hành vi như vậy trước các bạn cùng lớp. Nếu em vẫn tiếp tục, bất chấp mọi biện pháp và những lời khuyên của cô giáo, đồng thời chuyện này có nguy cơ lan rộng trong lớp thì hãy yêu cầu bố mẹ em đưa em về nhà, thay đổi nếp ăn ngủ của em một thời gian.

Tóm lại, hiện tượng thủ dâm không phải là chuyện gì nghiêm trọng, có hại cho sự phát triển của trẻ. Điều đáng quan tâm là cảm giác tình dục trước tuổi sẽ khiến em bé xa lánh nhiều hoạt động bổ ích và cần thiết khác đối với lứa tuổi của em.

Bệnh cưỡng hiếp

Trẻ vị thành niên không phải lúc nào cũng gặp người tử tế, đặc biệt là ở các thành phố. Vì vậy, cha mẹ phải nói cho con nhớ rằng ngoài xã hội, phố xá có không ít người đáng sợ. Cần có những bài giảng kịp thời, những biện pháp ngăn chặn để con cái không rơi vào tình huống nguy hiểm.

Một người đàn ông bệnh hoạn thường chiếm đoạt các em gái bằng cách trước hết thỏa mãn những sở thích, mơ ước của em. Cha mẹ cần có thời gian giải trí với con, biết chắc con gái mình đang ở đâu, với ai hằng ngày và không nên mở rộng môi trường tiếp xúc của con. Đối với các con trai, chỉ cần nhắc nó đề phòng những người đàn ông có chứng đồng tính luyến ái.

Có những người đàn ông mắc bệnh tâm thần sinh dục. Họ lên cơn cuồng dục và cời trướng trước mặt mọi người. Bệnh này không nguy hiểm, nhưng không ai dám chắc là sự rối loạn tình dục của họ có thể phát triển, biến chứng theo chiều hướng nào. Trẻ em khi tiếp xúc với họ hoặc trực tiếp chứng kiến cảnh tượng đó thường bị một cú sốc nặng nề, đặc biệt là những em gái còn chưa có ý thức rõ rệt về sự khác nhau giữa bộ phận sinh dục nam và nữ. Phản ứng thông thường của trẻ em khi gặp trường hợp này là bỏ chạy. Nếu tin tưởng bố mẹ, lúc về nhà chúng sẽ kể lại. Bố mẹ cần giải thích cho con biết ngay rằng những người đàn ông đó lúc bé đã không được cha mẹ dạy dỗ tử tế, vì vậy họ không biết rằng làm điều đó trước đám đông là rất xấu. Đồng thời, cần khen con "Chạy đi như thế là rất đúng, những người thiếu giáo dục đó có thể làm hại con"... Vì lợi ích của trẻ, cần báo ngay cho cảnh sát để bắt giữ những người đàn ông đó.

Nguy hiểm nhất đối với trẻ em là loại đàn ông cưỡng hiếp. Có những kẻ cưỡng hiếp biệt tính (hay tìm cơ hội hiếp những em bé gái) và có kẻ cưỡng hiếp đồng tính (những người đàn ông đồng tính luyến ái, chuyên tìm cơ hội giao tiếp với các em trai). Họ có thể tỏ ra là một người tốt bụng, rất mến trẻ con. Thậm chí nhiều bà mẹ tỏ ý thương hại rằng: Vì không chịu lấy vợ nên ông ta không có con; nếu không, ông ta sẽ là một người bố tuyệt vời. Các bà mẹ có thể thương hại ông ta rất lâu, cho tới ngày cô con gái nhỏ cho biết là ông ta hay sờ vào bẹn cháu. Nhiều em hoàn toàn không nói cho cha mẹ biết, vì nghĩ rằng tất cả những gì dính líu tới chuyện tình dục đều không hay ho gì, không đáng nói, hoặc vì em quá ngoan ngoãn và lịch sự. Cũng có thể em không nói vì vị nể, vì nghĩ rằng ông đang giúp em nhiều việc, thỏa mãn những sở thích của em.

Phân biệt loại người này với những người đàn ông thực sự tốt bụng không phải là chuyện khó. Chỉ cần cha mẹ quan tâm chu đáo tới con, chú ý đến những người quan tâm quá mức tới con mình hoặc chỉ giúp đỡ riêng một em gái trong phòng, tránh sự tiếp xúc với cả nhóm. Phần lớn các em gái trong lần đầu tiên bị "giờ trò" chỉ chịu đựng một cách thụ động. Lý do có thể là em còn chưa biết từ chối thế nào cho lịch sự, cũng có thể lúc đó em thấy có cảm giác thích thú thực sự. Những cảm giác tình dục đó sẽ ảnh hưởng nghiêm trọng tới quá trình phát triển tình dục của em sau này.

Cần giải thích cho con hiểu rằng chỉ có cha mẹ mới âu yếm, môn trớn con. Người lạ không biểu hiện tình cảm theo kiểu của bố mẹ. Biểu hiện kiểu ấy nếu có ở người lạ là không thực lòng, có thể che đậy một động cơ nào đó. Chúng ta cũng không nên quên rằng, khi con cái đến một độ tuổi nhất định thì

cần hạn chế sự âu yếm giữa bố và con gái, giữa mẹ và con trai. Từ tuổi dậy thì trở đi, cha mẹ nên bộc lộ tình yêu thương con theo kiểu khác, phù hợp với lứa tuổi con. Điều này cần thiết ngay cả trong quan hệ giữa mẹ và con gái, bố và con trai. Chúng ta biết rõ rằng, nếu việc ngăn ngừa quan hệ tình dục giữa những người thân trong gia đình được tiến hành triệt để, nghiêm túc, thì tòa án lâu nay đã không phải giờ đến những điều luật nghiêm khắc vốn đã có từ thời trung cổ.

Những kẻ đe dọa con cái chúng ta thường là người lạ, chưa một lần gặp mặt. Vì vậy khi chúng ta nhắc nhở, trẻ em nghe xong lại quên ngay. Tốt hơn cả là hãy đặt ra cho con những tình huống cụ thể, sinh động và đặt các câu hỏi: "Con sẽ làm gì nếu như... nếu như...". Trẻ sẽ cố gắng tìm câu trả lời đúng. Chúng ta có thể vừa nghe vừa bổ sung, sửa chữa để trẻ có cách giải quyết đúng đắn nhất trong các tình huống cụ thể.

Một số người có thể băn khoăn: Việc nhắc nhở, báo động với trẻ em như vậy phải chăng sẽ làm mất lòng tin của chúng đối với con người? Đừng lo, điều ấy không xảy ra nếu những lời dặn dò của chúng ta được cân nhắc một cách kỹ lưỡng. Cũng cần nhắc con là trẻ em cũng như người lớn đều có thể an toàn khi đứng giữa mọi người, dù là người lạ. Nếu bị đe dọa thì cần cho mọi người biết và có thể tìm được sự giúp đỡ của mọi người.

Cần dặn các em tránh những nơi bí hiểm, hấp dẫn nhưng vắng vẻ. Từ trường về nhà, nếu thấy có người theo đuổi mình thì không nên chạy thẳng về nếu ở nhà không có ai. Trong trường hợp đó, tốt nhất là đi sang bên kia đường, tới những chỗ đông người như ngã ba, ngã tư, cửa hàng, cửa hiệu, nếu có các cô, các bà đang dắt trẻ thì nên bám theo. Các bà, các cô biết cách xử trí tình huống nguy hiểm có thể xảy ra với con mình nên cũng dễ dàng nhận ra tình huống của em bé lạ. Cũng chẳng có gì là xấu hổ nếu nói cho các bà, các cô ấy sự nghi ngờ của mình. Các bà mẹ có kinh nghiệm thường đeo chìa khóa vào cổ con (ý muốn nói rằng cha mẹ em hiện tại cũng không có nhà) hoặc ghi rõ địa chỉ của em trong cặp sách.

Trẻ có thể gặp một người lạ nào đó nhờ xách hộ đồ về nhà cho mình. Vậy trẻ cần phải nhớ là không bao giờ được phép vào nhà người lạ, không được đi chơi xa nếu không có bạn bè đi cùng. Một người đàn ông chính trực sẽ hiểu ngay vì sao em bé rất ngoan nhưng lại không muốn vào nhà mình.

Các em trai đang lớn cần được thông báo về hiện tượng đồng tính luyến ái. Các em sẽ bị tổn thương trong đời sống tâm hồn khi phải đột ngột ném trái một cái gì đó mình không hiểu, không quan niệm nổi như sự giao tiếp tình dục đồng tính. Khi lâm vào hoàn cảnh này, các cậu bé khó mà phản ứng lại một cách đúng đắn, hợp lý. Đã có trường hợp một cậu học sinh đánh chết người đồng tính luyến ái vì tưởng anh ta hãm hại mình. Vì vậy, một thiếu niên lịch sự nhất cũng phải biết rằng, phải cự tuyệt tất cả mọi ý đồ đồng tính luyến ái, bất chấp người đó là ai.

Những hành vi tình dục xấu xa và phạm pháp không phải chỉ do các căn bệnh tình dục và không phải chỉ đe dọa trẻ em. Vì vậy, việc nhắc nhở còn rất cần thiết đối với tất cả những người đã trưởng thành. Chúng tôi có thể đưa ra đây một ví dụ:

Một thanh niên 19 tuổi ra tòa mà vẫn không biết mình có tội gì. Cô gái mà anh ta yêu đã kiện anh. Theo cách nói lâu nay, cô thuộc loại con gái “dễ bảo”. Anh và cô thường đi chơi với nhau buổi tối, uống chút bia, chung chiếc kẹo và nói chung, cùng nhau giải trí rất vui vẻ. Một hôm, khi hai người trên đường từ sàn nhảy trở về, anh hôn, vuốt ve, âu yếm cô và cô không hề phản đối. Nhưng rồi cô chống cự quyết liệt ý định giao hợp của anh.

“Thế là tôi nổi giận, còn bây giờ tôi không thèm nhìn mặt cô ta nữa”, anh ta phàn nàn với chúng tôi, “Cô ấy đi với tôi suốt cả buổi tối, để tôi chi phí mọi khoản, lại còn thỉnh thoảng ôm hôn tôi, thế mà đột nhiên lại làm bộ làm tịch. Quả thực tôi có tức vấy cô ấy thật, nhưng mà người tôi cũng thâm tím mình mẩy chẳng khác gì cô ta... Tại sao cô ấy lại đóng kịch như vậy? Thật không hiểu nổi!...”

Câu chuyện như trên, đáng tiếc, không phải là trường hợp đặc biệt, mỗi năm có hàng trăm vụ. Người ta hay nháy nhau: Nếu người phụ nữ trả lời là “không” thì thực ra bụng cô ta muốn nói là “được”. Còn khi cô ta bảo “được” thì... Rất nhiều người đàn ông nghĩ rằng khi người đàn bà cự tuyệt anh thì thực ra trong thâm tâm cô ta muốn anh chiếm đoạt. Với lối nghĩ như vậy, cộng thêm một vài ly rượu nữa thì hai phần ba các giao tiếp tình dục thực chất là cưỡng dâm. Những quy ước xã hội bị phá bỏ, anh ta sẽ hành động như một con vật, tiến hành giao tiếp tình dục bất chấp nguyện vọng của bạn gái mình.

Trước những hành động như vậy, xã hội không thể tha thứ. Tòa án không thể cảm thông với lối giải thích kiểu: “Cả hai chúng tôi đều uống say”, “Tôi nghĩ chuyện ấy chẳng có gì quan trọng”, “Ai cũng biết cô ấy là người dễ tính”... Xã hội được thiết lập trên những mối quan hệ qua lại tốt đẹp giữa người và người, dựa trên cơ sở tình bạn, tình yêu. Những nguyên tắc đạo đức ngăn chặn hành vi bạo lực của người này đối với người khác không phải là một sự áp đặt hay từ trên trời rơi xuống. Chúng là yêu cầu khách quan của sự tồn tại xã hội, được kế thừa qua nhiều thời đại, được giảng giải từ thế hệ này qua thế hệ khác. Không phải ngẫu nhiên mà phần lớn những kẻ cưỡng dâm thường xuất thân từ các gia đình không quan tâm tới giáo dục, hoặc cha mẹ không giáo dục con cái chu đáo. Tất nhiên không phải tất cả trẻ em lớn lên từ những gia đình “thiếu trên dưới” đều trở thành thủ phạm. Chúng tôi từng tham gia xét hỏi một phạm nhân xuất thân từ gia đình rất tử tế, gia giáo, nhiều kẻ cưỡng dâm là thanh niên thông minh, có học, thậm chí tốt nghiệp đại học hẳn hoi. Thì ra, chỉ cần vài chén rượu là tấm mạng che mỏng manh của sự phong nhã, lịch thiệp tụt xuống, chỉ còn lại sự trơ trẽn, nông nổi của bản năng nhục dục, sự thiếu tôn trọng đồng loại và tính ích kỷ của loài thú.

Ở đây chúng tôi muốn nhắc nhở các cô gái. Không phải ngẫu nhiên mà nạn nhân của các vụ cưỡng hiếp phần lớn là các cô dưới tuổi 25, 26. Lý do đầu tiên là sức hấp dẫn tình dục của tuổi trẻ. Từ 30 tuổi, sức hấp dẫn tình dục của phụ nữ yếu dần, thu hẹp vào phạm vi cư xử và chỉ bộc lộ khi đã có sự tiếp xúc lâu dài. Ngoài ra, các cô dưới tuổi 25 lại hay xem thường những mối nguy hiểm có thể xảy ra. Rất nhiều cô gái trẻ coi việc tiếp xúc, quan hệ với đàn ông như một trò chơi tiêu khiển. Họ thích nghe những câu nịnh hót, thích được yêu và thích đàn ông thêm khát mình. Họ có thể không cự tuyệt chuyện hôn hít, và không cho phép đi xa hơn chuyện hôn. Nhưng gã đàn ông lại hiểu rất hay sai và cố tình hiểu sai thái độ của cô gái trẻ. Thế là cô phải làm một cái gì đó mới có thể yên lành mà về nhà. Những tình huống như vậy thật khó khăn, có cô vượt qua được, có cô không.

Với một số cô gái, kiểu con trai mạnh mẽ, “hồ mang” một chút lại rất hấp dẫn. Những chàng trai này có thể làm cho các cô gái mê mết bằng cách luôn tỏ ra mình sống bên trên những qui ước đạo lý, pháp luật... Vì các cậu chưa có đủ khả năng làm chủ cảm giác tình dục chân chính nên dễ trở thành người đi sưu tầm những ấn tượng tình dục ngẫu nhiên. Tuy nhiên, một tay sành sỏi có thể chiếm đoạt được các cô gái thiếu kinh nghiệm nhanh hơn, dễ dàng hơn so với một thanh niên đứng đắn, biết nghĩ. Đây là mối lo lớn của các bậc cha mẹ. Các cô gái (chủ yếu ở quãng tuổi 16) dễ rơi vào tay lũ bợm. Vì vậy, cha mẹ phải nhắc nhở con gái thật sớm, trước khi mối nguy hiểm rập rình tới. Phải cho các cô hiểu về giá trị đích thực trong con người, quan hệ giữa đàn ông và đàn bà, chàng trai và cô gái.

Tuổi dậy thì

Mới hôm qua còn quanh quẩn trong nhà, hôm nay cậu chàng đã chống nạnh đứng giữa đám bạn bè, rồi ồn ào rủ nhau đi sinh nhật bạn gái. Hôm qua, cô bé gái còn ầm ức, ti ti khóc nhè, ngày hôm nay cô đã biết dùng gương lược, nghe cha nói với thái độ lơ đãng, đôi mắt thờ ơ nhưng lại kín đáo liếc cặp đùi ếch của chàng trai qua phố... Bố mẹ chỉ còn biết thờ dãi: “Biết làm thế nào được, tuổi dậy thì mà!”.

Đáng tiếc là về tuổi dậy thì, người ta nói đã khá nhiều nhưng biết đầy đủ về nó thì chưa. Vậy cái gì đã xảy ra với con cái chúng ta ở tuổi dậy thì?

Cách đây nửa thế kỷ, các nhà khoa học đã tiến hành một thí nghiệm lý thú. Họ tiêm một chất kích thích đặc biệt cho những con nòng nọc để tác động tới quá trình biến đổi từ nòng nọc thành ếch. Đó là chất tiroxin tiết ra từ tuyến giáp trạng. Những con nòng nọc đó đã rất sớm từ giã chiếc đuôi của mình. Chính hoạt động của các tuyến hoóc môn đã dẫn đến sự trưởng thành sinh dục. Nhờ hoóc môn, tuyến sinh dục phát triển nhanh (ở đàn ông là tinh hoàn, ở đàn bà là buồng trứng). Các tuyến sinh dục đó, đến lượt nó lại ảnh hưởng rất mạnh tới cơ thể.

Có thể coi đặc điểm tiêu biểu nhất của tuổi dậy thì là sự phát triển “nước rút”. Nó bộc lộ ở hệ cơ. Các cậu con trai lúc này có một lượng tế bào cơ rất lớn, vì vậy các cậu khỏe ra trông thấy. Lớp mỡ dưới da của phần lớn con trai và cả ở một số cô gái hao đi một cách đáng kể. Sự biến đổi này dẫn đến những thay đổi trong cấu trúc cơ thể: con trai cao lên, vai rộng ra, con gái tròn trặn dần, xương chậu rộng ra. Các bộ phận sinh dục cũng có thay đổi: Các cô gái thấy vú mình to lên, lông mọc nhanh, một hai năm sau thì mọc lông vùng bẹn và nách. Ở một số cô gái cũng có sự biến đổi lớn của cơ quan sinh dục bên trong (âm đạo, tử cung, buồng trứng, ống dẫn trứng phát triển tới mức độ tối đa).

Sự dậy thì của các cậu con trai bắt đầu bằng sự phát triển của tinh hoàn. Không bao lâu sau, các cậu bắt đầu mọc lông và một vài tháng sau, chim bắt đầu to lên. Các bộ phận bên trong cũng bắt đầu phát triển, đặc biệt là túi tinh trùng. Cũng giống như các cô gái, các chàng trai lúc này cũng bắt đầu mọc lông, sau hai năm thì bắt đầu mọc râu. Cuối thời kỳ dậy thì, giọng của con trai bị ồ và sâu.

Tâm lý của tuổi dậy thì là một tâm trạng không lấy gì làm dễ chịu. Các bạn trẻ lúc này thường lơ đãng, thiếu tập trung, kết quả học tập nhiều lúc giảm đi. Tâm trạng khá thất thường: Đang nóng nảy, phóng túng bỗng trở nên nhút nhát, ủy mị. Tính khí cũng đa dạng: Lòng tự tin rất cao, thích làm mọi người ngạc nhiên, nhưng cũng rất dễ buồn vì những lý do ít ai hiểu nổi. Họ bướng bỉnh ở nhà cũng như ở trường, tỏ ra rất khó dạy dỗ.

Sự phát triển không tương ứng giữa tinh thần và thể chất của thể hệ trẻ ngày nay làm cho tuổi dậy thì phải được tính dài ra. Sự phát triển về thể lực của họ diễn ra sớm hơn, trong khi đó môi trường xã hội thì ngày càng phức tạp. Lẽ ra trong thế kỷ của thông tin, thể hệ trẻ ngày nay phải trưởng thành sớm hơn về tính cách. Nhưng dường như điều kiện xã hội càng phát triển thì lại càng thủ tiêu mất sự chín chắn của cá tính với tư cách là một quá trình vận động tự thân. Trước kia, người ở tuổi dậy thì hay bị đau đầu, thiếu máu, mất ngủ. Ngày nay, hiện tượng đó mất dần.

Nói chung, người ở tuổi dậy thì ít tính kiên nhẫn, hay sốt ruột, thích trở thành người lớn. Họ có đủ khả năng hoạt động tình dục nhưng về mặt tâm lý tình dục thì vẫn còn non nớt. Vì vậy, người ở tuổi này thường hay bối rối.

Vì đây là một thời kỳ phát triển phức tạp nên cha mẹ cần phải tôn trọng nhịp độ sinh học tự nhiên trong sự phát triển của con cái. Dậy thì không phải là bệnh tật, nhưng không phải là thời kỳ mà con người ta được phép làm mọi chuyện. Đây là thời kỳ mà các chàng trai, cô gái cần phải học cách giữ gìn vệ sinh sạch sẽ, tập làm chủ mọi hành vi, ngôn ngữ của mình, phải biết tự kiểm tra tâm trạng của mình lẫn bản năng tình dục của mình. Trước khi có dấu hiệu của tuổi dậy thì, họ cần biết trước cái gì sẽ diễn ra trong cơ thể của mình, nó sẽ biểu hiện ra sao trên cơ thể và trong tâm lý.

Cô gái đang lớn

Các cô phải biết rằng sự sống con người bắt đầu khi có sự gặp gỡ, chan hòa, thâm nhập vào nhau giữa tế bào đàn ông và tế bào đàn bà. Cha có tinh trùng, còn mẹ thì có trứng. Vì vậy, mỗi người đều mang một số đặc tính giống bố và một số đặc tính giống mẹ. Trước khi vào tuổi dậy thì, để cô gái không sửng sốt trước hiện tượng hành kinh, cha mẹ cần giảng giải cho cô biết cái gì sẽ diễn ra khi buồng trứng bắt đầu chuyển mình và quả trứng đầu tiên sẽ dần dần chín.

Trứng chín sẽ tự giải phóng khỏi buồng trứng, chui qua ống dẫn trứng rồi tiếp tục cuộc hành trình tới tử cung. Trên đường hành trình, nếu gặp tinh trùng, nó sẽ dừng lại ở tử cung và bắt đầu phát triển. Tử cung trong thời kỳ đó đã có sự chuẩn bị trước. Nó tạo ra trong buồng một tổ mồng. Nếu trứng không gặp tinh trùng thì mọi sự chuẩn bị nói trên đều vô nghĩa. Trứng sẽ thoát khỏi tử cung và ra ngoài cơ thể. Lớp niêm mạc tử cung sẽ tự tách ra, các “mảnh vụn” của nó sẽ cùng với quả trứng “vô duyên” bị phân hủy đó thoát ra ngoài. Trong thời kỳ đó, ở buồng trứng thứ hai, một quả trứng khác bắt đầu chín dần và lặp lại quy trình cũ. Vì quy trình đó mỗi tháng diễn ra một lần nên người ta gọi là hiện tượng chảy máu hằng tháng đó là kinh nguyệt.

Trong năm đầu tiên, kinh nguyệt có thể bất thường. Điều đó là do hoạt động của hai buồng trứng còn chưa đồng bộ như nhau. Bên cạnh đó, những yếu tố tinh thần và thể chất của tuổi trưởng thành rất dễ tạo nên những biến động. Vì chuyện này, các cô gái thường bức bối, cáu kỉnh một cách vô lý. Nếu như trong những đợt hành kinh đầu tiên, cô gái thấy đau ở dưới bụng thì cũng không nên quá lo lắng. Đó không phải là triệu chứng của bệnh tật mà là hoạt động đầu tiên của tử cung nhằm xua đuổi khỏi cơ quan sinh dục toàn bộ máu cùng những hạt trong tuyến nhót. Các bà mẹ cần dạy cho con gái biết lập lịch hành kinh và nhắc nhở chuyện vệ sinh thân thể. Vì ở cơ thể phụ nữ, các bộ phận sinh dục bên trong gắn bó trực tiếp với các bộ phận bên ngoài nên sự viêm nhiễm rất dễ xảy ra.

Trong thời gian này, ở cô gái thường có hiện tượng chảy dịch dậy thì do các buồng trứng bắt đầu vào thời kỳ vận hành. Một số cô gái có thể có hiện tượng chảy mủ. Trong trường hợp này, cần phải tới bệnh viện để khám. Hiện tượng dịch dậy thì sẽ giảm dần và mất hẳn sau khi cô gái hành kinh đều đặn.

Ngoài ra, trong các bộ phận sinh dục bên ngoài thường xuất hiện một chất nhót vàng giữa mép trong và mép ngoài. Chất này thường bốc mùi hôi, có tác dụng ngăn chặn những mầm tinh thể thối trong âm hộ. Cũng cần nhớ là bộ phận “láng giềng” thân cận nhất của cơ quan sinh dục là hậu môn. Vì vậy cần vệ sinh triệt để và thường xuyên mỗi buổi sáng và mỗi buổi tối.

Khi có đợt hành kinh đầu tiên, các cô phải tăng cường vệ sinh nhiều hơn. Vì ở một số phụ nữ, trong khi hành kinh thì hoạt động của tuyến nước tiểu cũng

tăng lên. Phải chú ý sao cho nước lã không lọt vào âm hộ vì trong nước có chất bẩn và mầm bệnh. Khi hành kinh, không nên tắm mà chỉ nên rửa bằng nước ấm và thay đệm lót mỗi ngày vài lần. Hành kinh không phải là hiện tượng ốm bệnh gì. Tuy vậy, trong những ngày đó, các cô phải giữ gìn, không phung phí sức lực, giảm nhẹ cường độ lao động và thể dục thể thao, không thức đêm. Vào mùa đông, trước và sau khi có kinh cần mặc ấm. Lúc này, cơ thể cần nhiều năng lượng cho những hoạt động bên trong, vì vậy dễ bị cảm lạnh. Cần phải tới bệnh viện khi thấy máu chảy quá nhiều, quá lâu, đau bụng dưới hoặc không thấy chảy máu.

Chàng trai dậy thì

Nhìn chung, việc giáo dục tình dục cho các chàng trai được thực hiện ít hơn và muộn hơn so với các cô gái. Phần đông cha mẹ hay để cho họ tự rút kinh nghiệm trên cơ thể mình.

Ở một cơ thể đang tuổi trưởng thành, tác động của hoóc môn tới các bộ phận sinh dục và tâm lý rất mạnh. Khi ấy, các chàng trai cảm thấy trong người có một cái gì đó rất xa lạ với họ. Họ cảm thấy thiếu bình tĩnh, bối rối và cả thẹn thùng. Khoảng 13-14 tuổi, cơ thể họ đã sản xuất tinh trùng. Nếu họ không thủ dâm thì cơ thể sẽ tự thủ tiêu lượng tinh trùng đó trong giấc ngủ đêm. Cha mẹ cần nói trước cho các cậu biết hiện tượng xuất tinh ban đêm. Hiện tượng đó rất bình thường. Tất cả các chàng trai đều trải qua giai đoạn này. Nếu tới 16-17 tuổi mà vẫn không có hiện tượng này thì cần hỏi ngay bác sĩ.

Cũng rất có lý khi nhiều cha mẹ xem đứa con trai tuổi 13,14 của mình như một đứa trẻ con. Thực ra chúng chỉ trẻ con về mặt ý thức, tâm lý. Còn về mặt sinh dục thì những người đàn ông trẻ này đã có khả năng có con. Tuy nhiên, những cơ hội nếm trải cảm giác tình dục của họ là rất hiếm hoi, vì xã hội nào cũng ngăn chặn điều ấy. Cũng phải nói ngay rằng, ở tuổi này, các cậu chưa có những khát vọng giao tiếp tình dục thực sự. Để giải quyết tình trạng căng thẳng tình dục, thủ dâm xuất hiện.

Đôi khi cha mẹ bắt quả tang các cậu đang giải quyết tình trạng căng thẳng ấy. Nhiều ông bố, bà mẹ giận dữ về điều này hoặc mãi tới khi đó mới giải thích cho các cậu những điều lẽ ra phải giải thích từ lâu. Tiếp xúc với các bệnh nhân đang tuổi trưởng thành, chúng tôi biết là các ông bố bà mẹ hay nhắc nhở con trai theo những nội dung sau:

- Thủ dâm làm cơ thể kiệt sức. Khi vào tuổi trưởng thành, cơ thể con đang cần sức lực cho những việc khác, chỗ khác.

- Thủ dâm làm đãng trí, giảm thông minh và hủy hoại phẩm giá con người.

Đó thật ra chỉ là những lời đe dọa. Thủ dâm, theo chúng tôi, không gây ra những tổn thất về thể lực lẫn tinh thần. Nó không gây ra bệnh vô sinh, không làm giảm dương lực. Tình dục, cũng như các chức năng khác, sẽ phát triển mạnh mẽ hơn nếu được kích thích, “rèn luyện”. Chúng tôi đã phải giúp nhiều “bệnh nhân” dậy thì thanh toán những ấn tượng nặng nề do những câu đe dọa của cha mẹ để lại.

Trong thời kỳ dậy thì của con trai, có hàng loạt vấn đề quan trọng mà cha mẹ phải nói cho con mình biết một cách nghiêm túc. Trước hết, phải lưu ý cho con biết là các cậu đang ở thời kỳ mà một người đàn ông nào cũng phải trải qua. Đó là thời kỳ con người bất ổn định về mặt tâm lý, đôi lúc buồn vu vơ, lúc khác lại có thể rất vui vì một chuyện riêng của mình, hay nổi cáu. Cần phải tỉnh táo trước những đặc tính trên. Chàng trai đang lớn đó phải tâm niệm rằng: “Thì ra mình đang ở tuổi dậy thì. Mình phải khắc phục tình trạng tâm lý bất ổn định, phải tự làm chủ bản thân một cách sáng suốt nhất”. Tâm lý dậy thì không phải là một triệu chứng bệnh lý. Nếu cả cha mẹ và chàng trai đang lớn đều ý thức sâu sắc được điều đó, hiểu biết những quy luật tâm lý đó thì họ sẽ tạo ra được một sự cảm thông, hợp tác tinh tế và lý thú trong gia đình.

Trong giai đoạn này, cha mẹ cần giành nhiều thời gian quan tâm tới chàng trai hơn. Nếu như trước đó, cậu chưa say mê hoặc chưa tham gia một hoạt động thể thao nào thì cha mẹ nên giúp cậu tìm được một hình thức hoạt động lý thú nào đó để sử dụng cho hết thời gian rỗi rãi. Cần ủng hộ những sở thích của cậu, dù chỉ là những sở thích nhất thời; vì thực ra ở tuổi ấy, nhiều cậu cũng chưa biết mình thích cái gì, sau này sẽ làm gì. Đây cũng chính là lúc cha mẹ cần tạo điều kiện cho con thể nghiệm hướng nghiệp. Những hoạt động phong phú, lý thú, có phần khó nhọc và các hoạt động thể thao nói chung sẽ làm giảm bớt trạng thái bất ổn của tuổi dậy thì.

Mỗi chàng trai ở tuổi dậy thì đều có một vài hoặc cả nhóm bạn trai. Các cậu hay khoe khoang, hoặc phóng đại chút hiểu biết tình dục đầu tiên của mình. Cần phải nói ngay cho cậu hiểu rằng, không phải chỉ các bạn cùng tuổi mà ngay cả người lớn cũng hay nói dối về chuyện đó, rằng cậu cũng như bạn cậu sẽ còn trải qua hàng chục năm thiếu kinh nghiệm tình dục. Vậy thì chẳng có gì đáng xấu hổ hay sỉ diện về sự non nớt trong hiểu biết tình dục của mình. Chẳng có lý do gì lại đi ghen tị với những anh chàng Đông Gioăng trẻ (lẫn già). Một người đàn ông chân chính thường làm chủ được bản năng, không chịu đầu hàng nó. Điều tai hại là bước vào cuộc sống tình dục hoàn toàn chỉ vì sức ép của bản năng hoặc sự tò mò. Những ném trái tình dục trước tuổi trưởng thành thường làm giảm khả năng sống bằng một tình yêu sâu sắc với người vợ của mình sau này. Nó còn làm tro mòn khả năng cảm xúc nói chung trước cuộc sống với người khác giới. Hơn nữa, một tình yêu chân chính bao giờ cũng là một tình yêu mà người ta sống trong nó nhưng luôn luôn ngỡ ngàng trước nó, phải tìm hiểu, giải thích nó suốt cả cuộc đời.

Nếu cha mẹ nói cho cậu con trai những điều trên, cậu sẽ cảm thấy rằng mình đã là một người lớn, cậu sẽ tiếp thu một cách nghiêm túc. Nếu cha mẹ nói với cậu muộn mất một hai năm, chắc chắn cậu sẽ tự ái, nghĩ rằng cha mẹ vẫn còn nhìn mình như một đứa trẻ con.

Chắc sẽ có người ngạc nhiên khi chúng tôi cho rằng cần dạy cho các cậu con trai 13,14 tuổi biết chuyện tránh thai và các bệnh về tình dục. Thật ra trong thời kỳ này, họ tiếp nhận thông tin về chuyện tránh thai cũng giống như tiếp thu các bài học trước đó về sự phát triển tình dục của mình, chứ hoàn toàn không nghĩ rằng cha mẹ đã bật đèn xanh cho họ lao vào cuộc sống tình dục. Việc nói với con trai ở tuổi 14 dễ hơn là ở tuổi 16. Ở tuổi 14, các cậu cần biết chiếc capô là phương tiện đơn giản nhất để ngăn ngừa sự thụ thai và các bệnh tình dục. Chúng ta biết rằng, ngay một đứa con trai ngoan ngoãn và lịch sự vẫn có thể tham dự vào một nhóm bạn hư hoặc rơi vào những tình huống phiêu lưu đủ kiểu. Khi ấy sẽ không có mặt cha mẹ mà chỉ có những lời khuyên răn, nhắc nhở của cha mẹ. Và đúng là cha mẹ rất khó biết được bài học về chiếc capô mà mình đã giảng giải một hôm nào đó sẽ có tác dụng thực tế ở đâu, vào lúc nào.

Trước ngưỡng cửa đời

Thuật ngữ “dậy thì” (pubertal) xuất phát từ một từ la tinh có nghĩa là “ẩn dưới lớp lông vũ”. Chim non chưa bay ra khỏi tổ nhưng lông vũ của nó đã đủ. Chim non vẫn nghĩ rằng lông của nó mềm mại và óng ánh hơn lông của mẹ, rằng đôi cánh của nó sẽ đưa nó bay cao hơn mẹ, xa hơn mẹ. Con chim non còn quá ít kinh nghiệm. Con người cũng vậy, người lớn càng nghiêm khắc với bản thân mình bao nhiêu thì các cô các cậu càng dễ dãi với chính mình bấy nhiêu.

Chúng ta không ngạc nhiên khi nhiều ông bố, bà mẹ từng trải, lịch duyệt vẫn vấp phải những sai lầm trong giáo dục con cái. Bởi vì những kinh nghiệm sống mới, mạnh mẽ hơn ở tuổi trung niên thường hay phủ lấp những kinh nghiệm xa xưa. Họ quên mất rằng, có một thời họ cũng đã cố thoát khỏi “gông cùm” uy vũ lẫn tình thương của cha mẹ. Hôm nay, đến lượt họ lại trở thành cha mẹ, rồi chợt nhận ra rằng mình đang chịu đựng một sự lạnh lẽo trong quan hệ tình cảm giữa mình và con mình.

Một số ông bố, bà mẹ cố giữ đứa con mình ở tuổi ấu thơ, trong khi nó đã già từ lứa tuổi này từ lâu rồi. Họ ngăn chặn, không cho con giao du với những đứa trẻ cùng lứa tuổi. Sự ngăn cấm đó dẫn tới hậu quả tức thì: Các cô, các cậu dùng nhiều thủ đoạn đôi phò, kể cả lừa gạt để cha mẹ chấp nhận ý muốn của mình, hoặc để thực hiện được ý đồ của mình. Đến lượt mình, cha mẹ lại phải tìm nhiều thủ thuật khác nhau để biết con mình đang mưu tính chuyện gì. Hậu quả là cả hai phía chẳng bao giờ thực sự tin nhau và hiểu nhau. Cũng may mà chuyện đó diễn ra không lâu. Sau một vài năm, hai phía lại gần nhau khi đã cùng xử sự khác đi. Tuy nhiên, ngay trong những chuyến bay đầu tiên ra khỏi tổ ấm của lòng mẹ, con chim non của chúng ta đã bị thương một cách vô ích.

Trong giai đoạn cuối của tuổi dậy thì, nhu cầu quan hệ tình cảm với người khác giới khá mạnh mẽ. Lúc này, sự cấm đoán, dè dặt của cha mẹ là cần thiết. Chúng tôi không cho rằng cần phải tạo ra một khoảng trống tự do cho các cô, các cậu tiến hành tập luyện tình dục. Điều quan trọng là cha mẹ phải giám sát và chỉ đạo một cách thông minh, nghiêm túc mà vẫn tôn trọng sự phát triển tự nhiên của tâm sinh lý dậy thì.

Thực ra, mục đích duy nhất của giáo dục tình dục là chuẩn bị cho con cái một tâm lý phù hợp nhất trong cuộc sống yêu đương, để con có được đời sống tình dục thực sự hạnh phúc trong quan hệ vợ chồng sau này. Cha mẹ có một nhiệm vụ rất nặng nề là dạy cho con mình biết yêu. Để biết yêu, các cô các cậu rất cần một chuẩn mực tình yêu được hình dung, xây dựng dần từ tình yêu của cha mẹ với con cái. Một đứa con trai nếu không biết tới tình mẫu tử trong thời thơ ấu thì lúc lớn lên thường có cảm giác bất lực và vô nghĩa trước cuộc sống, thậm chí cũng chẳng quyến luyến gì con cái của mình. Tuổi ấu thơ đã không được yêu thương thì khi lớn lên cũng chẳng biết yêu thương người khác.

Cuối giai đoạn dậy thì, các cô các cậu thường có những kinh nghiệm luyện ái đầu tiên của mình. Họ đã có thể có mối tình đầu. Sức mạnh và độ bền của những mối tình tuổi 14,15 đều không đáng là bao. Nhưng những thể nghiệm tình cảm đầu tiên này có ý nghĩa rất lớn đối với sự xuất hiện một tình yêu thực thụ trong tương lai. Cha mẹ cần quan tâm tới điều đó.

Cha mẹ cũng không nên quá lo khi thấy con mình mặt dày trợn cá hoặc thấy chúng thờ ơ, sợ sệt trước bạn khác giới. Sự thẹn thùng, sợ sệt trước người khác giới có thể kéo dài khá lâu sau khi da dẻ các cậu con trai nhẵn nhụi trở lại và khi sự phát triển tình dục của cậu đuổi kịp các bạn cùng lứa tuổi.

Ở nhiều dân tộc, các bậc tổ tiên rất thông minh khi đưa vào giai đoạn dậy thì này hoạt động khiêu vũ. Sân nhảy không phải là nơi dạy cho các cô các cậu tập nhảy, dù ở đó có thầy dạy và người điều khiển. Nó chỉ là nơi cho các chàng trai, cô gái tuổi dậy thì có được sự tiếp xúc xã hội tối thiểu. Qua sự tiếp xúc xã hội, họ sẽ giành được những kinh nghiệm nếm trải đầu tiên. Các cô các cậu sẽ nhóm lên được trong mình một khát vọng đặc biệt như sự thèm khát va chạm thân thể. Khi khiêu vũ, các cô các cậu cầm tay nhau, thỉnh thoảng được ôm nhẹ vào nhau, tất cả đều không vượt quá những quy ước được xã hội chấp nhận. Sự tiếp xúc qua lại của hai giới tính trong khiêu vũ làm dịu đi “con đói”, tạo nên cảm giác dễ chịu, đặc biệt là với các cặp đang yêu nhau. Những cô cậu có tính cả thẹn sẽ tập chiến thắng sự xấu hổ và sợ sệt trước những người khác giới. Đó là mục đích chính của khiêu vũ tuổi dậy thì.

Thủ dâm

Sinh sản là chức năng khởi thủy của tình dục. Vì vậy mà ở nhiều dân tộc, nhiều thời đại, những hành vi tình dục nào không nhằm vào chức năng này đều bị lên án. Thủ dâm là một trong những bị cáo oan uổng đó. Trong một số ngôn

ngữ châu Âu, thủ dâm còn được dùng đồng nghĩa với các từ "tự làm nhục", "tự bôi nhọ bản thân"... Không những thế, hiện vẫn còn tồn tại quan điểm cho rằng thủ dâm làm kiệt sức cơ thể, làm hỏng khả năng tư duy, hoặc thủ dâm là một chứng bệnh thần kinh. Sau chiến tranh thế giới thứ hai, ở nhiều nước, người ta vẫn còn công khai lên án chuyện thủ dâm. Quan niệm sai lầm này càng được củng cố khi người ta thấy nhiều người mắc bệnh thần kinh thủ dâm ngay trước mặt người khác.

Có quan niệm cho rằng: Người đàn ông nào cũng chỉ có một năng lượng tình dục nhất định. Năng lượng đó sớm hay muộn cũng sẽ bị cạn kiệt. Vì vậy, một thanh niên thủ dâm có nghĩa là anh ta đang tự tiêu hủy năng lượng của mình một cách vô ích, đồng thời tự rút ngắn đời sống tình dục. Nhưng thực tế đã cho thấy điều ngược lại: Các bộ phận tình dục nếu được hoạt động thường xuyên và đầy đủ thì khả năng tình dục của người ta được kéo dài hơn, thậm chí cho tới khi cao tuổi. Ngược lại, nhu cầu tình dục sẽ nguội lạnh dần một khi các bộ phận sinh dục bị "an dưỡng" quá lâu.

Lại có quan niệm cho rằng người hay thủ dâm dễ vấp phải những nguy hại của thứ tình dục lạc hướng, chẳng hạn như đồng tính luyến ái. Quan niệm đó hoàn toàn sai lầm. Thủ dâm giúp nhiều người nói lỏng trạng thái căng thẳng tình dục, nhờ vậy mà tránh được những hành vi tình dục quá quắt có thể xảy ra.

Với những người mắc bệnh cưỡng hiếp thì nhờ thủ dâm, họ không sa vào những hành vi tình dục phạm pháp. Những người đàn ông trần truồng thủ dâm bất chấp sự có mặt của người khác không phải là nạn nhân của thủ dâm. Thật ra, đó chỉ là một trong những triệu chứng, bộc lộ sự lệch lạc tình dục của họ mà thôi.

Trong các ngôn ngữ Âu-Mỹ, khái niệm "thủ dâm" được thể hiện bằng từ "Onanie" hoặc "Onanisme". Trong kinh thánh, Onan có người anh trai không may chết sớm khi chưa có con. Onan đã lén lút thông dâm với Tama, người chị dâu. Nhưng là một người lười cá và tham lam, lần nào anh ta cũng làm cho mình xuất tinh trước rồi mới chạm vào cơ thể Tama để cô không thể chữa được. Bằng cách ấy, Tama không có con và Onan được thừa kế toàn bộ đất đai của người anh xấu số. Biết tội ấy, Đức Chúa Trời đã bắt Onan phải chết... Năm 1726, ở London xuất hiện cuốn sách nặc danh Onanie. Tác giả bí mật của cuốn sách đó đã quan tâm tới nhiều khía cạnh của hiện tượng thủ dâm, coi đây là một hiện tượng mang tính bản năng vừa mang tính xã hội.

Khác với các cô gái, trong sự phát triển của các chàng trai, thủ dâm có ý nghĩa như một giai đoạn thử thách để chính thức bước vào đời sống tình dục. Theo chúng tôi, thủ dâm là chiếc cầu phải qua để đi tới sự xuất hiện các xu hướng tình dục biệt giới và khát vọng yêu đương. Ở đây, chúng tôi cần nhắc lại: Tuổi dậy thì là thời kỳ con người ý thức được chức năng giới tính của mình. Lúc đó, ta phải học cách đối phó với sức mạnh tự phát này trong cơ thể. Trong khi đó, xã hội thiết lập những hàng rào vững chãi (bằng dư luận, tập quán, đạo

đức, bằng những điều khoản pháp luật...) nhằm ngăn chặn sự bùng nổ của khả năng tình dục. Thủ dâm là một hình thức điều hòa mối mâu thuẫn tất yếu đó. Xét ở một khía cạnh khác, chúng ta không thể không thừa nhận rằng: Trong cuộc đời, có một thời kỳ quá độ, thời kỳ chuẩn bị khá dài trước khi con người đủ khả năng tâm lý và thể lực để thỏa mãn nhu cầu tình dục của mình, trước khi ta có thể đạt tới một tình yêu chắc chắn, trọn vẹn. Trong thời kỳ chuyển tiếp đó, thủ dâm đóng vai trò khá quan trọng.

Con trai thủ dâm sớm nhất vào quãng từ 12-13 tuổi. Trong thời kỳ này, họ đã có khả năng đạt tới đỉnh cao khoái cảm, mặc dù chưa có sự phóng tính. Khoảng 14-15 tuổi, phần lớn các chàng trai đều thủ dâm. Mức độ tiến hành rất khác nhau, có thể 2 lần trong một tuần, một tháng, thậm chí có thể hằng ngày. Mức độ thủ dâm phụ thuộc vào hoàn cảnh và điều kiện sau:

- Sức mạnh bản năng mang tính cá thể: Con người ra đời với một cấu trúc cá nhân, không ai giống ai. Sức mạnh bản năng của mỗi cá nhân phụ thuộc vào gene di truyền và những tác động nào đó ngay từ thời kỳ phát triển trong bụng mẹ. Vì vậy, việc một chàng trai thủ dâm mỗi tuần 1 hay 10 lần không có gì đặc biệt. Sự xuất tinh trong giao hợp hay trong thủ dâm đều kéo theo sau đó trạng thái mệt mỏi. Nhưng cho tới nay, chưa có căn cứ thực tế lẫn lý thuyết nào khẳng định thủ dâm làm hại tới sức khỏe, ngay cả khi thủ dâm quá mức. Theo chúng tôi, quan niệm cho rằng thủ dâm làm tổn hại sức khỏe là một quan niệm phản tự nhiên. Bởi vì bất kỳ một hoạt động, luyện tập nào của các bộ phận thân thể cũng chỉ nâng cao công suất, cường độ hoạt động của nó mà thôi.

- Mức độ ngăn chặn mà cá nhân phải chịu: Việc đọc những cuốn sách viết theo quan điểm cũ, những tín điều tôn giáo, những lời lẽ răn đe của cha mẹ... đều làm hạn chế nhu cầu thủ dâm.

- Lượng thời gian rỗi rãi: Những người hay thức khuya dậy sớm, mệt mỏi vì lao động hoặc vì thể thao thường dễ ngủ, rất ít khi thủ dâm. Ví dụ: Một vận động viên khi bị chấn thương và phải nằm nghỉ ngơi thường thủ dâm nhiều hơn so với thời kỳ luyện tập.

Tâm trạng thủ dâm

Khi thủ dâm, người ta hay có những hình ảnh tình dục hộ tống. Người thủ dâm càng ít tuổi bao nhiêu thì những tưởng tượng đi kèm càng nghèo nàn bấy nhiêu. Trước tuổi dậy thì, trẻ em thủ dâm một cách vô ý thức. Chúng chỉ tạo cảm giác dễ chịu bằng cách kích thích, vuốt ve một khu vực nào đó trên thân thể mình. Chỉ tới lúc bước vào tuổi dậy thì, khi nhu cầu về giới tính khác mình tăng lên, trí tưởng tượng tình dục mới xuất hiện và phát triển. Một chàng trai đang lớn khi thủ dâm thường tưởng tượng mình đang ôm ấp cô gái mình yêu thích, cởi quần áo cô ta và “yêu” cô. Điều đó rất chính đáng và cần phải thế. Cũng không phải là chuyện tội lỗi nếu như một chàng trai đang lớn dùng tranh ảnh những cô gái trẻ để đánh thức và giúp đỡ trí tưởng tượng của mình

trong khi thủ dâm. Tất nhiên, việc sử dụng những tranh ảnh chỉ dẫn sự giao hợp cụ thể trong tuổi này là hoàn toàn không nên. Chúng ảnh hưởng xấu tới đời sống tình dục của tuổi trưởng thành sau này.

Khi thủ dâm, trong đầu một cá nhân nào đó có thể xuất hiện những hình ảnh đồng tính luyến ái. Trong trường hợp đó, người này rất có thể đã phát triển theo xu hướng đồng tính luyến ái.

Vì sao trẻ em lại thủ dâm?

Trẻ em ở tuổi chưa đi học thường thủ dâm khi bị rơi vào tâm trạng chán ngán trên giường. Trong lúc buồn chán, đột nhiên chúng phát hiện ra trên cơ thể chúng có một vị trí mà nếu được cọ xát thì sẽ dễ chịu. Trẻ cũng có thể có thủ dâm khi đang có bệnh ngoài da. Sự ngứa ngáy, bứt rứt khiến chúng tìm kiếm, phát hiện ra chỗ có thể đem lại cảm giác dễ chịu, thích thú.

Các bậc cha mẹ thường hay hốt hoảng, ghê sợ khi thấy con trẻ thủ dâm vì họ liên tưởng tới sự thủ dâm của người lớn. Nhưng thủ dâm của trẻ em với người lớn hoàn toàn khác nhau về bản chất. Hành vi ấy ở trẻ em không gắn với tình dục. Mức độ cảm giác mà chúng đạt được cũng rất xa với cảm giác tình dục. Sau này khi lớn lên, khi thủ dâm kết thúc bằng xuất tinh, những cậu con trai đó sẽ nhận ra sự khác nhau của thủ dâm ở hai thời kỳ. Đại đa số trẻ không dễ gì quên được cảm giác dễ chịu của thủ dâm lần đầu. Ngược lại, rất nhiều thanh niên từ bỏ việc thủ dâm một cách chóng vánh, nhẹ nhàng khi biết tới tình cảm yêu thương thực sự. Trong giai đoạn đầu của tuổi dậy thì, các cậu con trai thủ dâm do sự căng thẳng ở bên trong. Sự căng thẳng này do hoạt động của hoóc môn gây nên, mặc dù lúc này các cậu chưa có tinh trùng và chưa có sự xuất tinh. Trong thời kỳ cuối của tuổi dậy thì và tuổi trưởng thành, thủ dâm đã có sự trợ giúp của trí tưởng tượng. Khuôn mặt, hình thể của một cô gái hoặc người đàn bà đẹp nào đó xuất hiện trong đầu các cậu khi các cậu bắt đầu thủ dâm. Nhưng sau đó, khi các cậu đã có sự giao tiếp tình dục thì sự thủ dâm tự rút lui khỏi cơ thể cậu. Nó chỉ tiếp diễn ở những người có khó khăn, trục trặc nào đó trong hoạt động tình dục.

Dấu vết đầu tiên của những thiên hướng bất bình thường trong tình dục thường bộc lộ ở trí tưởng tượng. Tất nhiên, khi đó cá nhân chưa ý thức được sự dị biệt của mình. Những người đồng tính luyến ái khi thủ dâm hay tưởng tượng tới những người đồng giới khỏe mạnh, chẳng hạn cơ thể một chàng trai cùng lớp mà anh ta trông thấy rõ trong giờ thể thao hay trong lúc tắm. Dù biết rằng chàng trai đó đã có cô gái riêng rồi, cậu ta vẫn thèm được lòng chàng, ghen với cô gái được yêu kia. Khi nhận ra sự dị thường của mình về mặt giới tính, cậu ta cố gắng che đậy nó bằng cách cố gắng làm quen, đi lại với các cô gái nhưng đó vẫn chỉ là hình thức, là quan hệ bạn bè thuần túy. Chỉ sau này, khi tìm được sự giao tiếp tình cảm và tình dục với một người đàn ông nào đó rồi, cậu ta mới

nhận rõ rằng, quan hệ giữa cậu với cô gái nọ mang tính chất khác, hoàn toàn giả tạo về mặt tình dục.

Thái độ đối với thủ dâm

Hiện nay, có nhiều thanh niên đã tốt nghiệp phổ thông trung học mà vẫn không xóa nổi những định kiến sai lầm về thủ dâm. Bất chấp các bài giảng về tình dục, họ vẫn không coi thủ dâm như một giai đoạn, một nhu cầu tự nhiên trong bước phát triển của mình. Trong phòng khám bệnh, chúng tôi vẫn gặp những người phàn nàn rằng, khi giao hợp họ không tự chủ nổi chỉ vì họ thủ dâm. Thật ra phần lớn họ là những người có hệ thần kinh không bình thường. Ngay trong lần giao tiếp tình dục đầu tiên, họ đã có thái độ thiếu tự tin, thậm chí khó chịu. Tâm trạng đó đã khống chế khả năng hưng dục tự nhiên, khiến họ không thực hiện được sự giao hợp hoặc giao hợp không ưng ý. Họ đi tìm nguyên nhân và cuối cùng đã lên án thủ dâm một cách bất công: “Vì lúc trẻ tôi hay thủ dâm nên bị cạn lực!...”. Vì ân hận và sự dằn vặt lương tâm, không ít người đàn ông đã tính tới chuyện tử tự.

Thủ dâm của nữ

Ở tuổi ấu thơ, khi thủ dâm còn chưa gắn gì với tình dục thì các em gái hay thủ dâm hơn các em trai. Khi tuổi dậy thì làm bùng lên nhu cầu thủ dâm thực sự, các cậu con trai lại thủ dâm nhiều hơn các cô gái. Khi giọt tinh trùng đầu tiên ứa ra là lúc cậu con trai bước vào ngưỡng cửa của sự trưởng thành.

Ở các cô gái, những xúc động tình dục xuất hiện muộn màng và yếu ớt hơn, và phải kèm theo một điều kiện là có mặt chàng trai nào mà cô yêu. Cũng cần nhắc rõ hơn là: Tuy bước vào tuổi dậy thì sớm hơn nhưng con gái lại đạt khoái cảm tình dục chậm chạp và yếu ớt hơn con trai. Các cô gái hay thủ dâm bằng tay hoặc bằng một vật gì đó. Họ kích thích vào vùng có hạt khoái lạc, vào mép trong hoặc cửa âm đạo. Rất ít khi họ đưa cả một đồ vật nào đó vào sâu trong âm đạo, nếu có thì chỉ ở phụ nữ có tuổi. Đàn ông thường thủ dâm trong quãng tuổi 20, phụ nữ ở quanh tuổi 40.

Quan điểm giáo dục đối với thủ dâm

Các bậc cha mẹ và các nhà giáo phải ý thức được một điều: Thủ dâm (trước hết và chủ yếu là ở con trai) bao giờ cũng là nhu cầu tự nhiên, là chuyện thông thường.

Xin dẫn ra đây một trường hợp: Có cặp vợ chồng đưa cậu con trai 16 tuổi hơi chậm phát triển trí khôn đến phòng khám của chúng tôi. Cậu chưa hề biết tới sự xuất tinh bao giờ, hay bị cường dương và nhìn ngó phụ nữ. Vì không giải quyết được tình trạng căng thẳng tình dục nên cậu trở nên thô bạo với bạn bè, cha mẹ và cả với thầy cô giáo. Chúng tôi phải chữa cho cậu bằng thuốc gì đây?

Như chúng ta đều biết, sử dụng tới thuốc men chỉ là điều bất đắc dĩ. Nhất là trong ca bệnh này, cách chữa đơn giản nhất là chỉ hướng dẫn cho cậu... thủ dâm. Ở đây chúng tôi chỉ muốn nói rằng, một thanh niên phát triển hoàn hảo về mặt thể lực cũng có thể gặp những chuyện oái oăm như vậy.

Chúng tôi đã khuyên cặp vợ chồng nọ thế nào? Việc đầu tiên là họ phải thay đổi triệt để chế độ sinh hoạt hàng ngày của cậu. Cậu phải lao động, tập thể thao để cơ thể mệt mỏi. Họ phải chú ý nhiều tới con. Nếu cậu không thể tham dự vào nhóm thể thao nào đó cùng bạn bè thì cha mẹ phải bỏ thời gian chơi thể thao với cậu. Một điều không kém quan trọng nữa là chuyện vệ sinh thân thể. Cậu phải tắm bằng nước lạnh. Nếu việc thay đổi chế độ sinh hoạt hàng ngày không đem lại hiệu quả thì ông bố phải nhờ bác sĩ chỉ cho cậu biết cách làm cho dương vật phóng tinh. Khi giải phóng được lượng tinh trùng trong cơ thể, chắc chắn cậu ta sẽ ổn định được về mặt tâm lý và hết cái bệnh gọi là cường dương. Cái khó ở đây là cách nói của ông bố. Tuy nhiên, đối với cặp vợ chồng nọ, khi đã biết rằng sự trưởng thành của đứa con kém trí khôn là một quá trình phức tạp, đầy những chuyện khó nhọc, bức mình, họ sẽ tìm ra được những lời lẽ và cách nói thích hợp. Phải giải thích cho cậu hiểu rằng, cậu, cũng như bạn bè đang ở tuổi trưởng thành, đang đứng trước một cuộc thử thách nặng nề nhưng vẫn có thể vượt qua, vì thử thách này chỉ là nhất thời. Đối với những cậu con trai đó, cần dỗ dành, kích động hơn là ra lệnh.

Có những cậu con trai kém trí khôn nhưng lại thủ dâm khá sành sỏi. Có lần người ta đưa tới phòng khám của chúng tôi một cậu 15 tuổi, hơi đàn. Họ yêu cầu chúng tôi chữa cho cậu khỏi chứng thủ dâm vì cho rằng việc thủ dâm làm cậu trở nên đàn độn. Tất nhiên trong trường hợp này, gần như chúng tôi đã để cho họ về không.

Tuy chưa có số liệu đầy đủ nhưng chúng tôi đã có thể kết luận trước rằng, các cậu con trai kém trí khôn thường ít thủ dâm hơn các cậu phát triển bình thường bởi chúng không có khả năng tự chủ và kiểm soát bản thân. Cần nhắc nhở họ rằng, tuy được phép thủ dâm nhưng phải nhớ đó là chuyện hết sức riêng tư, không được để bất kỳ ai trông thấy.

Những mối tình đầu

Học xong phổ thông cơ sở, bước vào phổ thông trung học, các chàng trai, cô gái của chúng ta bắt đầu bước vào thời kỳ dễ phải lòng nhau. Đó là thời kỳ của những tình cảm khác giới, của những mối tình đầu. Đó cũng là lúc các bà mẹ thấy khó mà ngủ ngon, lo lắng theo dõi lịch hành kinh của con gái, phấp phồng về những điều không hay nào đó đang rình rập quanh đứa con gái vùng dại của mình. Cha mẹ lo con mình sau này yêu phải một người không hợp, lo con quan hệ tình dục trước tuổi, sợ con mình chữa hoang. Không thể giam con nhỏ như giam trong tu viện, cũng không thể theo dõi con ở mọi nơi mọi lúc. Thôi thì... còn cách nào khác hơn là tin vào hiệu quả giáo dục của mình!

Sự trao đổi tâm tình giữa cha mẹ với con cái không phải lúc nào cũng được tiến hành một cách trơn tru. Các cô các cậu ở tuổi trưởng thành nhiều khi rất tự tin. Khi thảo luận với họ, đôi khi ta khó mà giữ được bình tĩnh và độ lượng. Nhiều khi họ tuyên bố những điều làm ta dựng tóc gáy. Có cô gái 16 tuổi tuyên bố rằng cô sẽ lấy chồng vào tuổi 17, hôm khác thì lại tuyên bố sẽ không bao giờ lấy chồng nhưng sẽ có được một đứa con. Nghe thế, cha mẹ nào mà không hết hồn. Nhưng thực ra, nhiều khi những điều cực đoan mà họ tuyên bố không phải là quan điểm thực sự của họ. Nói ra điều này, họ chỉ muốn chứng tỏ là sẽ hành động một cách độc lập, dứt khoát như... một người lớn. Là đối tượng giáo dục của cha mẹ, nhưng họ lại muốn trao đổi với cha mẹ một cách bình đẳng như những người ngang hàng. Có ông bố, bà mẹ kinh ngạc khi nghe lỏm buổi trao đổi chuyên đề tình dục của con với đám thanh niên, bạn bè. Ông con mình hôm qua đã phản đối ra mặt những quan điểm của cha mẹ, bây giờ lại khẳng định những quan điểm ấy rất tự nhiên như đó là quan niệm của chính mình vậy (có thể là hôm qua anh ta thích ngang ngạnh trước cha mẹ). Nhưng dù là thế đi nữa, bạn cũng đừng vội mừng. Những quan niệm ấy vẫn chưa phải là của anh ta. Anh ta vẫn đang tìm kiếm chỗ đứng của mình, chân lý của mình trong cái thế giới người lớn mà anh ta đang trên đường gia nhập.

Không ít thanh niên bước vào đời sống tình dục ngay từ quãng tuổi 16. Điều đó thật tai hại. Cái chín chắn của tuổi 16 vẫn chưa đủ để người ta có thể sống đời sống tình cảm thực sự của một con người. Sự giao tiếp tình dục đầu tiên bao giờ cũng có ý nghĩa sâu sắc, trọng đại trong cả đời người. Sự khởi đầu ấy đòi hỏi độ chín chắn toàn diện cả về thể chất lẫn tâm lý. Cho nên không thể đồng nhất sự giao hợp vì tình yêu với sự giao hợp vì tò mò, vì nhu cầu tình dục bản năng. Thậm chí cũng không thể nói rằng có sự giao hợp trước tuổi chỉ vì cả hai phía quá yêu nhau. Tình yêu là điều kiện cần nhưng ở tuổi mới trưởng thành nó vẫn chưa phải là điều kiện đủ, hơn nữa, chắc gì tình yêu ấy đã bền vững và sâu sắc.

Tuổi 16 hôm nay vẫn nên là thời kỳ của những ước mơ, khao khát, thời kỳ mà trai gái rung mình khi chạm tay nhau, khi đem lại cho nhau những cái hôn rụt rè. Nói như vậy ta cảm giác như đang nói tới những tiểu thuyết tình ái đầu thế kỷ. Nhưng chúng ta không thể nhầm lẫn nội dung và hình thức của cái gọi là tính hiện đại. Sự phát triển về thể lực lẫn tình dục của con cái chúng ta mấy chục năm gần đây diễn ra nhanh hơn. Nhưng sự trưởng thành về thể chất đó lại phải trả giá bằng sự kéo dài quá trình phát triển về phương diện tinh thần. Các nhà tâm lý học hiện nay đã đặt cái mốc của sự trưởng thành toàn diện mãi tận tuổi 24. Cho nên nếu giải thích cú nhảy đầu tiên của con người vào đời sống tình dục bằng sự trưởng thành về thể chất có nghĩa là ta đã khẳng định con người hiện đại phục tùng từng sức ép của bản năng.

Về mặt tình dục, sự trưởng thành của nam và nữ cũng rất khác nhau. Các cô gái khao khát sự dịu dàng và một tình yêu nồng nàn. Tuy vậy, về chuyện tình dục, các cô không hề nóng vội. Đây cũng là đặc trưng của phụ nữ tuổi

trưởng thành. Trong suốt cả đời, điều người phụ nữ khao khát trước hết vẫn là tình cảm, sự quan tâm, chiều chuộng, tình dục chỉ là hình thức biểu hiện của nó mà thôi. Theo con số điều tra gần đây, bốn phần năm các cô gái ở tuổi trưởng thành không giao tiếp tình dục với người mà mình không yêu. Trong khi đó, chất bản năng của các chàng trai lại mạnh mẽ hơn. Dưới sức ép của bản năng, vào tuổi trưởng thành họ muốn giải phóng độ căng thẳng tình dục của mình. Về tình yêu, tạm thời họ không quan tâm lắm. Họ có nói tới tình yêu chẳng qua cũng chỉ vì cô bạn gái đòi hỏi họ. Trong thâm tâm, thực ra họ chỉ muốn tiến thẳng tới sự giao tiếp tình dục. Đó không phải là do họ xấu xa mà chỉ do khác về thể chất. Chỉ những cô gái chậm hiểu, thiếu nhạy cảm mới đi câu bần về chuyện đó.

Trong một gia đình hòa thuận, mọi người sống trách nhiệm với nhau, chẳng phải ai ngoài ông bố phải là người phải nhắc nhở cho con trai ý thức được rằng, vai trò truyền thống của người đàn ông trong nhà là vệ sĩ của phái yếu. Ông cũng là người có trách nhiệm nói cho con trai mình hiểu rằng, việc tán tỉnh, lợi dụng một cô gái nào đó nhằm giải trí là một việc làm xấu. Trong đời sống văn hóa của nhiều dân tộc, người đàn ông trong chuyện tình dục thường được tha thứ rộng rãi hơn đàn bà. Đôi khi, người đàn ông nào có nhiều “thành tích” trong lĩnh vực ái tình thì lại được coi như một người có uy tín. Chính người đàn ông đó, người mà các cậu con trai lớn thăm viếng, sẽ có tác động giáo dục nhiều nhất khi ông ta (với tư cách là họ hàng hoặc một người bạn lớn tuổi) nói cho cậu thanh niên đang lớn hiểu rằng, những “chiến công” của ông thực ra rất ít ý nghĩa, “chả được mấy hơi”, rằng thậm chí ông đã phải trả giá cho những chiến công ấy bằng sự cùn mòn, thô lậu dần về mặt tình cảm, sự khùng hoảng, bất lực trong việc tìm kiếm và xây dựng một tổ ấm gia đình thực sự.

Thật ra, các ông bố (đáng tiếc là các ông rất hay quên) cũng có vai trò khá quan trọng trong việc hoàn chỉnh quá trình giáo dục tình dục cho cô con gái trong nhà. Thông qua thái độ cư xử của ông với vợ, con gái ông sẽ biết được vai trò và tầm quan trọng của người phụ nữ trong mình. Thông qua ông, con gái sẽ biết người đàn ông nhiệt tình với “cục cưng” của mình ra sao. Còn các bà mẹ thì phải nói với con gái của mình theo kiểu khác. Trước khi cô gái có những “vệ tinh” đầu tiên theo đuổi, cô phải biết những thứ sáo ngữ, “những lời có cánh” mà đám đàn ông (cả trẻ lẫn già) hay dùng để chinh phục các cô. Người đàn ông yêu cô rất hay khấn khoản cô phải chứng tỏ “triệt để” rằng cô yêu thật. Đồng thời anh ta cũng có thể vờ bỏ đi để tỏ ra là mình không phải là người thích nài ép. Anh ta cũng đủ trí thông minh để tìm cách khơi dậy ở cô sự cảm thông, cho cô tin rằng đàn ông rất cần “cái đó”, nếu không thực sự yêu anh, thì buộc lòng anh phải đi tìm người khác... Cô gái đang được yêu nên biết rằng trước những lời lẽ đó, nếu cô cả nể, chiều theo thì cô sẽ không bảo vệ được tình yêu, bởi vì sau đó cô chẳng có gì để bảo vệ nữa. Có những người đàn ông đứng tuổi, có vợ rồi cũng cố gắng chinh phục cô bằng những lời lẽ mùi lòng rằng,

cho tới bây giờ ông ta mới gặp người phụ nữ duy nhất trên đời này hiểu ông, rằng ông vô cùng hạnh phúc vì đã gặp cô, người mà ông suốt đời mong đợi...

Sự hàng phục trước những lời lẽ ngon ngọt đó dĩ nhiên không phải là biểu hiện của tình yêu mà chỉ là bằng chứng của sự ngây thơ, non nớt. Cho nên, còn ai khác ngoài bà mẹ phải là người phải giải thích kịp thời cho cô con gái biết những điều đó?

Còn ai khác ngoài ông bố, người thực hiện những hành vi cụ thể của mình trong cư xử với vợ, gián tiếp cho cô con gái biết rằng người đàn bà có quyền yêu cầu người đàn ông mình yêu những gì? Còn ai khác ngoài cha mẹ, những người phải làm cho cậu con trai của mình ý thức được trách nhiệm trước người con gái mình yêu?

Những mối tình lệch tuổi

Khi các chàng trai, đặc biệt là những cô gái bước vào tuổi trưởng thành cũng là lúc các bà mẹ bắt đầu thấp thỏm lo đủ chuyện. Khoảng cách tuổi tác của các cặp uyên ương ngày nay rất không ổn định. Nhiều cô gái trong tuổi dậy thì yêu thầy giáo, nhạc trưởng, đạo diễn, những người già hơn mình từ 10 đến 20 tuổi. Ngày nay, thái độ của cha mẹ đối với các chàng rể tương lai cũng khác xa so với hồi đầu thế kỷ. Không nhiều ông bố bà mẹ choáng váng khi thấy chàng rể tương lai nhiều tuổi, có địa vị xã hội cao, lại còn không đòi hỏi của hồi môn. Những đám cưới mà cô dâu chú rể lệch tuổi nhau đã trở thành chuyện thường tình. Nhưng khi đám dự đám cưới, nhìn mặt cô dâu, chú rể, những người dự cưới hay hình dung trong đầu những kết cục buồn bã về sau. Bởi vì thực tế đã cho thấy, những quan hệ vợ chồng lệch tuổi như vậy thường kết thúc ở phiên tòa với chiếc đơn ly dị.

Chúng ta thử xem vì sao lại có những đám cưới đó và người ta phải đương đầu với những rắc rối đó ra sao.

Các cô gái trẻ làm say lòng người đàn ông đứng tuổi theo kiểu gì? Điều này không khó đoán. Cô gái có ý thức hay không ý thức cũng làm cho người đàn ông đó ảo tưởng rằng mình còn trẻ và sẽ mãi mãi trẻ. Tính hờm mình của ông được thỏa mãn bởi những lời khen nhiều khi cũng chẳng có gì khéo léo của cô. Thật ra, trong những người đàn ông thế kỷ 21 này vẫn còn một chàng hiệp sĩ chinh phục thế gian từ thời trung cổ. Trong con mắt anh ta và của nhiều người khác, chuyện chinh phục được một cô gái trẻ vẫn như một chiến công đáng thèm khát lắm. Vì vậy mà sự khâm phục và sự lả lướt của cô gái trẻ có thể quật ngã một ông bố đáng kính lâu nay trong gia đình. Một tình yêu không hề ngờ tới kiểu đó tuy khiến ông ta khổ sở, khó nghĩ nhưng lại có cảm giác như được hưởng một món lộc trời cho. Vì vậy, ông sẵn sàng hy sinh và biến cô gái thành vật hy sinh.

Người đàn ông tuổi 40 hấp dẫn cô gái trẻ điều gì?

Người ta thường cho rằng cô gái tìm thấy ở người đàn ông nhiều tuổi những thuận lợi vật chất, sự quan tâm, chiều chuộng. Nhưng chúng tôi nghĩ rằng còn có một nguyên nhân khác phức tạp hơn.

Thế hệ trẻ ngày nay trưởng thành về mặt tình dục sớm hơn so với trước kia. Nhưng yếu tố không thể biến đổi qua mọi thời đại là sự trưởng thành rất khác nhau giữa các chàng trai và các cô gái. Các cô gái 16,17 tuổi khát khao trước hết là một mối tình lãng mạn, “lớn lao”. Cô thích làm người tình của mình khâm phục mình và cũng thích khâm phục người tình. Cô kính trọng chàng và vô cùng xúc động khi biết rằng đối với chàng cô là người có giá trị đặc biệt, là người duy nhất không ai thay thế nổi. Cô, về cơ bản cũng giống như các bà nội trợ, cụ nội của cô xưa kia, muốn được yêu, được sống trong thế giới của những từ ngữ dịu dàng, đắm thắm và sự quan tâm trọn vẹn. Ngay cả một cô gái danh đá, tính khí “đàn ông” đi nữa cũng không thoát khỏi nhu cầu này. Trong khi đó, các chàng trai 16-18 tuổi cần trước hết là làm sao giải quyết được sự căng thẳng tình dục và thỏa mãn sự tò mò tình dục của mình. Để sống cho một tình yêu thực thụ thì anh ta chưa đủ độ tuổi trưởng thành. Đi với những cô gái cùng tuổi tác, anh ta xử sự theo kiểu bạn bè, với tư cách một người bạn trai hơn là một trang hiệp sĩ. Trong mối tương quan này, chàng trai rõ ràng là vùng đại hơn cô gái. Chính chàng cũng còn chưa biết mình yêu thích những phát minh khoa học làm chấn động thế giới nhiều hơn hay bóng đá nhiều hơn. Khi đứng trên bảng giải các phương trình, chàng có thể làm các cô gái thần phục, nhưng để có hai chiếc vé vào xem ca nhạc thì lại là vấn đề nan giải. Một chàng trai như thế có gì cầm chắc chiến thắng nếu như không may vào “chung kết” với một người đàn ông đứng tuổi, chín chắn trên võ đài tình ái.

Một chàng Đông Gioăng kinh nghiệm lâu năm trong vòng đấu loại ái tình tất phải có hàng chục ngón võ làm các cô gái phải hạ mình. Anh ta sẽ xử sự với cô gái trẻ như xử sự với một phụ nữ chín chắn, thỏa mãn tính kiêu ngạo của cô, nịnh hót cô bằng những câu mà các chàng trai trẻ cho là rất giả tạo và nực cười.

Một người đàn ông 40, có vợ, chẳng lấy gì giàu có cho lắm, một khi “giở chứng”, vẫn có sức quyến rũ các cô gái bằng cách cho cô sống ngập lút trong sự tôn thờ cô, lòng biết ơn cô, làm cho cô bồn thần vì ngôn ngữ và những hành vi lãng mạn mà ông ta vốn đã mắc nợ với vợ mình và chính mình 20 năm qua. Cô gái trẻ thấy tình yêu với ông bị đe dọa từ mọi phía. Nhưng chính sự đe dọa đó làm cho cô cảm thấy lý thú và nhăm nó với thử thách và sức mạnh của tình yêu mà người ta hay nói một cách mùi mẫn trong văn chương.

Tất nhiên là người đàn ông đó sẽ “có lãi” nhờ vốn kinh nghiệm tình dục của mình. Còn cô gái ngây thơ vốn không biết rằng sự nhạy cảm, tinh tế của ông ta chỉ là một sự lọc lõi: Ông ta thật ra đã biết không phải một người mà có thể khá nhiều người đàn bà. Và bây giờ ông ta vận dụng ở cô những kinh nghiệm trước đó. Cô còn quá khờ khạo, không biết được mình sẽ phải trả giá

cho chuyện đó bằng gì. Cô sớm gặt sang bên những người bạn trai và những nhu cầu tương ứng với lứa tuổi cô. Dần dần, cô thay thế cái tuổi trẻ thi vị, đầy khát khao, mơ ước bằng thứ quả chín trái mùa. Một tình yêu thực sự chỉ gõ cửa, đến với cô khi cô may mắn gặp một người tương xứng về tuổi tác, khi cô nhận thấy sự khác biệt của chàng với người đàn ông lọc lõi nọ, với điều kiện là chàng đủ khả năng bỏ qua chuyện cũ của cô, không cảm thấy quá phiền lòng, hổ thẹn.

Những cặp vợ chồng quá lệch tuổi có hạnh phúc chỉ là những hiện tượng ngoại lệ. Nếu chênh lệch nhau từ 15 tuổi trở lên thì hy vọng về một quan hệ tình dục ổn định là khá mong manh. Dân gian có câu: "Không ai có thể đứng lâu trên đầu ngón chân". Phần lớn những thủ trưởng có uy tín, rất được các cô nhân viên trẻ ngưỡng mộ vì sự quán xuyến công việc chu đáo, ý thức trách nhiệm, tính quyết đoán, sáng suốt thì khi về nhà với vợ lại là một người đàn ông già, mệt mỏi, thích yên tĩnh, ăn uống phải kiêng khem. Khả năng tình dục của ông đôi khi có thể mạnh mẽ chẳng kém thanh niên, hoặc có thể được hồi xuân, được khôi phục do một quan hệ tình dục mới mẻ, nhưng không năm này thì năm sau, nó cũng giảm sút rất nhanh theo quy luật tuổi tác. Đó là nguyên nhân vì sao chỉ một thời gian ngắn sau khi cưới, cô vợ trẻ của ông hay đề ý tới những người đàn ông khác. Đứa con của một cặp vợ chồng lệch tuổi kiểu ấy thực sự là một món quà hiếm hoi. Còn nếu như người chồng lại có con riêng rồi thì lại thêm một sự rắc rối khó chịu cho cả hai phía.

Những quan hệ lệch tuổi xuất hiện ở ba nhóm các cô gái

- Nhóm một: Đó là những cô gái ngoan ngoãn, hiền lành, biết nghe lời cha mẹ. Nhưng họ bị hạn chế quá lâu trong việc tiếp xúc, chơi bời với bạn bè, đặc biệt là các bạn trai, đến khi cha mẹ cho phép thì cô không biết đi đâu và với ai. Cô luôn ngỡ ngàng và thấy cô đơn ngay cả khi đứng giữa những người cùng tuổi. Đây chính là lúc thuận tiện cho những người "hâm mộ", "quá niên trạc ngoại tứ tuần" xuất hiện với tư cách của một vị cứu tinh, một người giải phóng cô.

- Nhóm hai: Đó là những cô gái được cha mẹ nuông chiều, được thỏa sức sơn phấn. Nhưng sự xa hoa, lộng lẫy của các cô khó mà hợp với các chàng gần tuổi mình, những chàng trai vốn thích lê la, hay mặc quần bò sờ gấu. Mùi phấn son của các cô khi ấy chỉ thu hút sự chú ý của những người đàn ông đứng tuổi.

- Nhóm ba: Đó là những cô gái sống thiếu cha từ bé. Đến tuổi trưởng thành, cô gái tìm kiếm một chỗ dựa, một tấm lòng như tấm lòng người cha mà cô từng thiếu thốn. Cô cảm thấy những chàng trai trẻ quanh quẩn bên cô thật nực cười, không thể nào chấp nhận được. Việc đi tìm tình yêu của cô chẳng khác nào đi tìm tính cách của một người cha.

Khi thấy đứa con gái nông nổi của mình yêu một người quá lệch tuổi, các bậc cha mẹ nên bình tĩnh, dành ra vài ngày mà suy tính xem phải làm gì và làm cách nào. Một cái đầu bốc lửa khi đó không bao giờ là một cố vấn tốt. Sự giận

dữ rất dễ làm ta quên rằng, tình yêu và những cái có vẻ như tình yêu đều không chấp nhận sự cấm đoán và mệnh lệnh. Nếu cha mẹ lại ở vị trí đối địch với người tình già của con gái mình thì đừng có hy vọng dành phần thắng. Cũng đừng có khiêu chiến với sự cứng đầu của cô con gái rượu. Giữ được sự bình thản với cô là điều kiện cơ bản và tiên quyết để có thể dẫn dắt cô từng bước tới những suy ngẫm: Liệu có thể hòa hợp với người đàn ông đó sau 10 năm hoặc 20 năm nữa không? Người tình hôm nay của cô sẽ thành một ông bố kiểu nào của những đứa trẻ tương lai. Những đứa trẻ đó sẽ trưởng thành ra sao khi cha nó 60,70 tuổi. Và cái trước mắt là cô đang mất đi bao nhiêu thú vui mà những cô gái cùng tuổi cô đang có.

Khi con trai yêu người đàn bà đứng tuổi

Các ông bố bà mẹ sẽ còn bàng hoàng hơn nữa khi biết con trai mình yêu một người đàn bà đứng tuổi. Thông thường, đó là những người đàn bà đã có sau lưng mình vốn kinh nghiệm vợ chồng và sự nếm trải chuyện li dị đắng cay. Khi kiểm tra thấy đúng con trai mình đã có phần son sắt, “đá vàng” với người đàn bà như vậy, trước hết cha mẹ phải xem lại con mình. Phần lớn đó là những chàng trai có tính khí khác với bạn bè cùng tuổi. Cậu có thể là một người đàn ông nhút nhát, ngại khó, có nhiều mặc cảm về sự non kém của mình. Cậu có thể đã chịu đựng nổi dằn vò vì sự giao tiếp tình dục đầu tiên buồn bã của mình.

Ngày nay, ra đường khó mà phân biệt được ngay phụ nữ 30 với phụ nữ 20 tuổi. Cho nên chúng ta cũng chẳng thấy có gì là bất hạnh khi một thanh niên yêu một phụ nữ hơn tuổi. Trong trường hợp như vậy, vai trò của bà mẹ rất lớn. Bằng kinh nghiệm của người phụ nữ, bà mẹ sẽ giải quyết chuyện cậu con trai hoàn toàn theo ý mình. Bà có thể làm hỏng mất của con trai một dịp xây dựng tổ ấm gia đình lý tưởng. Còn nếu như cặp vợ chồng lệch tuổi đó sau một thời gian lại chia tay nhau thì theo chúng tôi, người chịu thiệt thòi đứt khoát không phải là người đàn ông trẻ nọ.

Tránh thai cho thanh niên

Tránh thai là phương pháp đảm bảo không có sự thụ thai khi giao tiếp tình dục. Nhờ đó, sẽ không có những đứa trẻ được sinh ra ngoài ý muốn và cặp bạn tình có thể nếm trải đầy đủ, trọn vẹn khoái lạc, không có sự băn khoăn lo lắng.

Các biện pháp tránh thai phải thật sự đáng tin cậy, không làm tổn hại đến sức khỏe cho cả hai người. Sau khi ngừng sử dụng các biện pháp và phương tiện tránh thai, khả năng thụ thai phải được khôi phục trở lại, không làm hại tới sức khỏe của đứa trẻ muốn sinh sau này.

Những nỗ lực điều chỉnh sự sinh đẻ, điều chỉnh dân số đã trở thành một truyền thống văn hóa của nhân loại. Người ta đã tìm thấy bằng chứng về sự

ngăn chặn thụ thai trong những tờ giấy papyrus (loại giấy cổ, dài hàng mét, chỉ viết được một mặt) của người Ai cập cổ đại ngay từ năm 1850 trước công nguyên. Năm 1200 trước công nguyên, vua Minot ở Hy Lạp đã biết dùng bong bóng cá (có chức năng như chiếc bao cao su hiện nay) để tránh thụ thai và các bệnh đường sinh dục. Qua kinh thánh, chúng ta được biết nhân vật Onan, người đã giao hợp theo kiểu xuất tinh ra ngoài âm đạo.

Cái bao cao su, một phương tiện tránh thai mà cho tới nay chưa phương tiện nào cạnh tranh nổi, đã có một lịch sử khá lâu đời. Sau “phát minh” của ông vua Minot, khoảng năm 1660 đến năm 1665, một viên quan ngự y có tên là Condom (Anh) đã có sáng kiến dùng ruột con cừu đực làm bao cản tinh trùng. Phát minh này về sau được phổ biến rộng rãi ở Pháp rồi được áp dụng ở hầu hết các nước châu Âu. Người ta lấy luôn tên người phát minh để đặt cho nó. Condom bắt đầu được sản xuất hàng loạt như mặt hàng kinh doanh ở Mỹ sau chiến tranh thế giới thứ nhất. Như vậy, những cố gắng của loài người trong việc tìm kiếm một phương tiện tránh thai lý tưởng (đáng tin, không hại sức khỏe và rẻ tiền) đã kéo dài hàng nghìn năm rồi. Cho tới nay, qua thực tế, chưa một phương tiện tránh thai nào có ưu thế vượt bao cao su.

Các phương tiện tránh thai hiện nay khá phong phú, hiện đại, tạo thành một chiến lũy bề thế, án ngữ trong đời sống tình dục của con người. Chúng ta đã có các phương tiện và biện pháp như ngăn giữ tinh trùng, dùng chất hóa học, điều chỉnh hoóc môn, dùng vật cản tử cung, giao hợp nửa vờ, và cuối cùng là tranh thủ những ngày trong “vòng an toàn”. Chiếc bao cao su thuộc vào loại phương tiện ngăn chặn tinh trùng, dùng cho đàn ông. Vòng tránh thai dùng cho đàn bà, làm bằng cao su hoặc bằng nhựa theo hình nhẫn, được đặt sâu vào âm đạo trước cổ tử cung. Thuốc tránh thai là một phương tiện hóa học có tác dụng chặn khả năng vận động của các tế bào sinh dục đàn ông. Chúng được sản xuất dưới dạng thuốc viên, kem, mỡ hoặc bột.

Người ta cũng có thể sử dụng hoóc môn để tránh thai. Sau khi đưa một lượng hoóc môn nhất định vào cơ thể, trứng khó lòng được giải phóng khỏi buồng trứng. Đồng thời nhờ tác động của hoóc môn, tuyến nhầy tử cung có sự thay đổi bất bình thường. Nếu như trứng có bong ra được khỏi buồng trứng thì cũng khó lòng làm tổ được trong tử cung. Nhờ hoóc môn mới, ở cổ tử cung sẽ có một tiết tố làm cho tinh trùng khó lọt qua được.

Một phương pháp tránh thai khác là đổi mới giai đoạn kết thúc của quá trình giao hợp: Cho xuất tinh ngoài âm đạo. Bên cạnh các phương pháp trên, còn có thể tận dụng thời kỳ “an toàn” của vòng kinh để tránh thai. Bởi vì sự thụ thai chỉ có thể xảy ra vào quãng thời gian rụng trứng, tức là vào thời kỳ trứng chín, rụng khỏi buồng trứng và di động trong ống dẫn trứng.

Những biện pháp tránh thai nói trên có vẻ rất phong phú. Nhưng đối với thanh niên thì chúng vẫn còn ít ỏi và yếu ớt. Phương pháp tránh những ngày rụng trứng thật ra không có gì đảm bảo chắc chắn. Vì một mặt, trứng không

phải rụng vào một ngày cố định của chu kỳ kinh nguyệt; mặt khác, tinh trùng của những người đàn ông khỏe, trẻ có thể sống khá dài, mai phục trong bụng người phụ nữ một vài ngày. Các thứ thuốc tránh thai cũng không phải hoàn toàn đáng tin cậy. Phương tiện này chỉ đảm bảo thành công khi kết hợp với các phương tiện và các biện pháp khác. Tránh thai bằng cách sử dụng chất hoóc môn là phương pháp chỉ dành riêng cho phụ nữ. Đối với đàn ông thì cho tới nay người ta chưa phát hiện ra một chất hoóc môn tổng hợp nào có thể đưa vào cơ thể mà không ảnh hưởng tới sức khỏe. Việc dùng hoóc môn tuy hiệu quả nhưng lại có một số tác dụng phụ, bất lợi cho một cô gái trẻ. Các cô gái chỉ nên sử dụng những viên thuốc hoóc môn trong những trường hợp đặc biệt. Chẳng hạn như khi người đàn ông không thể tự chủ được, không đủ khả năng phóng tinh ngoài âm đạo, hoặc khi phát hiện ra cao cao su không đảm bảo chất lượng.

Phương pháp xuất tinh ngoài âm đạo nếu thực hiện thường xuyên cũng rất ít an toàn. Bởi vì người đàn ông không phải lúc nào cũng tỉnh táo, biết trước thời điểm cuối cùng của mình để kịp rút dương vật ra khỏi âm đạo. Phương pháp này chỉ đảm bảo khi trước thời điểm phóng tinh một vài giây, người đàn ông rút dương vật ra để bạn tình giúp cho xuất tinh bằng tay. Tất nhiên rất ít đàn ông và cả phụ nữ chịu chấp nhận phương pháp này và thực hiện một cách trọn trù, thoải mái.

Đối với thanh niên, phương pháp tránh thai tốt nhất vẫn là sử dụng bao cao su. Nó có nhiều ưu điểm như rẻ tiền, dễ sử dụng và không hại tới sức khỏe. Nó không chỉ ngăn chặn sự thụ thai ngoài ý muốn mà còn ngăn chặn những bệnh tình dục khác. Việc dùng bao cao su gần như bảo đảm cho các bà vợ không bao giờ bị viêm buồng trứng và ống dẫn trứng. Đối với những người đàn ông trẻ, phương tiện này còn có một cái lợi khác. Họ thường kết thúc sớm quá trình giao hợp, sớm xuất tinh; nhờ bao cao su, dương vật sau khi xuất tinh vẫn đủ độ cứng để tiếp tục quá trình giao hợp thêm một lát nữa nhằm chiều bạn tình. Bao cao su có làm giảm khoái cảm và cường độ tình dục không? Nếu có ai khẳng định điều đó thì chẳng qua là họ nói theo một định kiến của người khác, hoặc do ác cảm sau một hai lần sử dụng quá vụng về.

Những đôi bạn tình trẻ tuổi muốn thật sự an toàn có thể sử dụng “chốt” tránh thai, một loại thuốc làm liệt tinh trùng. Bạn gái phải đưa nó vào âm đạo khoảng 10 phút trước khi giao hợp. Ở nhiều nước, loại “chốt” này có nhãn chung là “ANTI-KO”.

Hiện nay, việc sản xuất thuốc hoóc môn tổng hợp để tránh thai đang làm cho chiếc bao cao su thất thế. Chúng tôi cho đó là một hiện tượng thiếu lý trí. Chúng tôi khuyên các bậc cha mẹ nên bằng cách nào đó góp phần khôi phục lại vai trò truyền thống của chiếc túi cao su. Chúng tôi không phải là bảo thủ nhưng quả thật, chưa một phương tiện tránh thai nào hữu hiệu hơn bao cao su.

Những bệnh truyền nhiễm đường tình dục

Trẻ vị thành niên, nhất là các chàng trai ở độ tuổi dậy thì, cần được cho biết về các căn bệnh thuộc về đường sinh dục. Nói kịp thời không có nghĩa là nói ngay ở tuổi mười bốn. Có không ít ông bố, bà mẹ cảm thấy sốc nặng khi biết con trai mình hóa ra đã nếm trải những cảm giác tình dục triệt để. Sự giao tiếp tình dục đầu tiên trong đời người đàn ông thường xảy ra sớm nhất là vào tuổi mười lăm. Tuy vậy, sau “sự kiện” đầu tiên đó, những lần tiếp xúc tình dục tiếp theo chỉ xảy ra sau đó hai ba năm, đôi khi muộn hơn nữa.

Tất nhiên, không thể nào có thứ quan hệ tình dục chín chắn ở tuổi mười lăm. Sự giao tiếp tình dục đầu tiên của các chàng trai tuổi 15 thường chỉ xảy ra một cách ngẫu nhiên. Bạn tình của cậu bao giờ cũng là người nhiều tuổi hơn cậu, giàu kinh nghiệm tình dục hơn cậu. Có thể do tò mò, có thể thuần túy vì mục đích giải trí, một người đàn bà nào đó có thể quyết định kéo chàng trai ngây thơ vào cái thế giới bí hiểm mà cậu đang tò mò và sợ hãi. Chuyện đó cũng có thể xảy ra với một cô gái dễ tính, xem chuyện tình dục chỉ như một trò tiêu khiển, có thể tiến hành với bất cứ ai khi thuận tiện. Trong trường hợp thứ nhất, chuyện không có gì đáng buồn cho lắm. Còn nếu trường hợp thứ hai xảy ra thì rất đáng ngại. Bởi vì cô gái đó không đủ khả năng ý thức được rằng mình đang có những bệnh đường sinh dục.

Chúng tôi không bàn bạc một cách chi tiết các căn bệnh đường sinh dục. Bởi vì đó không phải là mục đích của cuốn sách này. Ở đây chúng tôi chỉ đưa ra một lượng thông tin tối thiểu mà tuổi trẻ bắt buộc phải có.

Các thứ bệnh sinh dục đã bám vào đời sống loài người trong hàng chục thiên niên kỷ. Thứ bệnh mà ngày nay chúng ta gọi là bệnh lậu đã được loài người mô tả, ghi chép ngay từ những năm 3000 trước công nguyên. Đáng tiếc là cho đến nay, loài người vẫn chưa tiêu diệt nổi chúng. Thậm chí gần đây lại xuất hiện thêm một thứ bệnh truyền nhiễm đường sinh dục mới là bệnh AIDS.

Bệnh giang mai

Đây là một trong những bệnh sinh dục khá nghiêm trọng. Dấu hiệu đặc trưng của nó là những mụn không gây đau đớn, xuất hiện ở dương vật và âm đạo. Nó cũng có thể xuất hiện ở các vị trí khác, thậm chí ở miệng. Khi mụn nổi lên là lúc bệnh nhân đã bị nhiễm giang mai 2-4 tuần rồi. Tất nhiên, khi phát hiện ra bệnh thì phải tới ngay bệnh viện, đặc biệt là khi nhớ ra rằng mình đã giao tiếp tình dục với một người lạ.

Nếu không chạy chữa kịp thời, 9-10 ngày sau, mụn có thể lặn đi, nhưng thật ra bệnh đã chuyển sang giai đoạn hai. Lúc này, người sẽ ngứa ngáy sốt, mệt mỏi, đau xương, đặc biệt là ở sống lưng sẽ có thể xuất hiện những mụn nhỏ hoặc những chàm hồng như kiết da ứng. Trong tình huống này, tất nhiên phải cấp tốc tìm tới bác sĩ. Nếu không chạy chữa kịp thời, bệnh giang mai sẽ dẫn tới những biến chứng không lường hết. Nếu bệnh kéo dài 5-10 năm, bệnh nhân có thể bị liệt, rối loạn tâm thần, mù, điếc, thậm chí tử vong.

Bệnh lậu

Vi khuẩn song cầu lậu chủ yếu nằm trong đường niệu đạo, cổ tử cung và hậu môn. Thông thường, đàn ông sau khi nhiễm khuẩn 5 ngày, phụ nữ sau 5-7 ngày bắt đầu thấy nhức khi tiểu tiện và nước giải có mùi thối. Ở phụ nữ, triệu chứng của bệnh này không biểu hiện rõ rệt lắm.

Sau một thời gian nhất định, bệnh nhân có thể cảm thấy như hết bệnh. Thật ra bệnh đã chuyển sang giai đoạn kinh niên. Ở giai đoạn này, bệnh nhân nữ không cảm thấy đau, nhưng sẽ trở thành người truyền bệnh sang người khác khi giao hợp. Bệnh này không đe dọa tới tính mạng và không khó chữa. Nhưng nếu không chữa, bệnh sẽ lan dần sang các bộ phận sinh dục khác và dẫn tới vô sinh.

Bệnh nấm hoa

Bệnh này mới xuất hiện từ 10-14 năm gần đây, do loại nấm bao hoa (chlamydeous) gây ra. Bệnh này không có triệu chứng rõ rệt, không gây đau đớn. Nấm bao hoa gây viêm nhiễm các tổ chức sinh dục và bài tiết. Sự viêm nhiễm chỉ lộ ra sau 2 tuần tính từ khi giao hợp. Đàn ông mắc bệnh thường thấy đau ở bao tinh hoàn, sau đó có thể bị vô sinh. Còn phụ nữ sẽ bị hồng buồng trứng và cũng vô sinh.

Bệnh trùng roi

Đây cũng là một bệnh sinh dục. Bệnh này vốn không phải phát sinh từ đàn ông, song người đàn ông trở thành trung gian truyền bệnh cho phụ nữ. Năm ngày sau khi giao hợp, phụ nữ sẽ bị viêm âm đạo. Đàn ông nếu mang bệnh này lâu ngày sẽ bị viêm đường niệu đạo. Bệnh trùng roi rất khó chịu song dễ chữa.

Bệnh AIDS

Đây là bệnh đang thu hút sự quan tâm của toàn nhân loại, do virus HIV gây nên. Virus HIV hủy diệt nhóm bạch cầu T4, khiến hệ thống miễn dịch của cơ thể bị phá vỡ. Cơ thể không còn khả năng đề kháng và tự vệ trước mọi thứ bệnh khác. Những kết quả nghiên cứu và thử nghiệm để chữa căn bệnh này thật ra vẫn chưa vượt quá ranh giới của những giả thiết và hy vọng.

Virus HIV cư trú trong các tổ chức lỏng của cơ thể, chủ yếu là trong máu, tinh trùng, dịch âm đạo, có thể sống trong tuyến lệ và nước bọt. Trong không khí khô ráo hoặc khi chạm phải những vi khuẩn khác loại, virus này chết rất nhanh. Vì vậy, trong giao tiếp thông thường, người mang vi rút HIV không lây bệnh sang người khác. Nếu không tính tới việc tiêm chích ma túy trực tiếp vào máu thì con đường độc nhất để nhiễm bệnh là giao tiếp tình dục.

Bệnh AIDS có triệu chứng rất khác nhau: nổi một vài hạch, sốt nhẹ, đau nhức tứ chi, và nói chung giống như bị cảm cúm. Sau một vài tháng, có thể xuất hiện những hội chứng như viêm họng liên tiếp, sốt, tiêu chảy. Nói chung, những người sinh hoạt tình dục phiêu lưu, dễ dãi đều phải đến các bệnh viện chuyên khoa và các trung tâm nghiên cứu dịch tễ để xét nghiệm.

Những người đồng tính luyến ái bị bệnh AIDS đe dọa nhiều nhất do cách sinh hoạt tình dục của họ, và do đối với họ, việc duy trì quan hệ tình dục lâu bền với một người là chuyện quá khó khăn. Tiếp đến là những người đàn bà “làng chơi”, bởi vì tình tròng của những người mang virus HIV khi vào âm đạo thì thâm nhập luôn vào cơ thể phụ nữ.

Các bạn trẻ cần phải ý thức được một điều: Chẳng có một thứ bệnh tình dục nào là chính đáng. Các căn bệnh này cũng không phải là sự trả giá cho thứ sinh hoạt tình dục phóng đãng. Trong số những người mắc bệnh tình dục nói chung, có rất nhiều người đứng đắn và nghiêm túc trong quan hệ tình dục. Họ mắc bệnh chỉ vì một lần nào đó ngẫu nhiên chung chạ “chút đỉnh” với một người đàn bà hoặc một người đàn ông không quen biết. Cũng có những bệnh nhân là một người trẻ tuổi, nông nổi, không đủ sức cưỡng lại một cơ hội thuận tiện. Còn đại đa số là người quá thiếu lý trí trong đời sống tình dục. Điều đáng sợ nhất là khi với tâm trạng tuyệt vọng, cay cú, người nhiều mang bệnh cố tình tìm mọi cách gieo bệnh cho người khác theo kiểu “trả thù đời”.

Trước những mối đe dọa trong đời sống tình dục của con người, chúng tôi khuyên rằng, nếu giao tiếp tình dục với một người mà mình chưa biết rõ, hãy sử dụng bao cao su. Chiếc bao giãn dị này không chỉ ngăn chặn sự truyền nhiễm AIDS mà còn ngăn chặn được tất cả các thứ bệnh đường sinh dục khác.

Những dạng tình dục dị biệt

Khi giáo dục về mặt tình dục cho con cái và học sinh, chúng ta không chỉ lo ngại trước những hành vi tình dục trước tuổi mà còn lo lắng trước những hiện tượng tình dục dị liệt, lạc hướng, vốn đã có từ lâu trong đời sống loài người. Rất khó tính nổi có bao nhiêu đàn ông sinh hoạt tình dục theo một xu hướng lệch lạc. Có thể nói rằng đại đa số đàn ông và không ít phụ nữ, trong một thời điểm nào đó, đều có những quan niệm tình dục bất thường. Trong lĩnh vực giáo dục này, chúng ta cần biết rằng, những hành vi tình dục dị biệt xuất hiện rất ít trước tuổi dậy thì. Chúng xuất hiện chủ yếu trong tuổi dậy thì và phát triển nhiều sau đó. Những hành vi tình dục đó xuất hiện càng sớm bao nhiêu thì càng khó thanh toán bấy nhiêu. Chính vì vậy mà chúng ta cần phải biết sớm để ngăn ngừa chúng, hoặc ít ra là để giới hạn chúng tồn tại trong phạm vi thật hẹp.

Một hành vi tình dục được coi là lành mạnh thường đảm bảo ba nguyên tắc cơ bản:

- Sự giao tiếp tình dục đó phải được tiến hành giữa hai người khác nhau về giới tính.

- Sự giao tiếp đó phải được cả hai phía đồng ý.

- Cặp bạn tình đó phải là những người đã trưởng thành về mặt thể chất.

Trong 3 điểm này, điểm thứ nhất không được thực hiện ở những người tình dục đồng tính. Điểm thứ hai bị bỏ qua đối với những người có bệnh bạo dâm, cưỡng dâm; và điểm thứ ba ở những người mắc chứng huyền nhi hay cường nhi.

Chúng ta không coi mức độ, số lần hoạt động tình dục (quá ít hoặc quá nhiều) là một hiện tượng tình dục lệch hướng, mặc dù người lệch hướng tình dục có thể hoạt động quá nhiều hoặc quá ít. Nói tới tình dục lệch hướng hay tình dục dị biệt là chủ yếu nói tới những người đàn ông. Vì sao lại xuất hiện những biến thể tình dục đó? Điều này cho tới nay chưa có sự lý giải đầy đủ, chắc chắn. Có giả thiết cho rằng, đó là do những trục trặc trong quá trình hình thành cấu trúc của trung tâm thần kinh tình dục ở thời kỳ phát triển trong bụng mẹ, chẳng hạn như bệnh tình dục đồng tính. Ở một số bệnh khác thì chủ yếu là do ảnh hưởng của các yếu tố văn hóa, giáo dục thời kỳ niên thiếu và tuổi trưởng thành. Chúng xuất hiện nhiều ở đàn ông là do những nguyên nhân tự nhiên: Sự phát triển của thai nam trong bụng mẹ vốn là một quá trình phức tạp, bào thai dễ bị tổn thương và đòi hỏi sự tổng hợp của nhiều yếu tố hơn thai nữ. Hơn nữa, trong thời kỳ trưởng thành, đàn ông dễ xúc cảm tình dục hơn, dễ bị kích động hơn cho nên gặp nhiều khó khăn hơn trong việc kiềm chế nhu cầu tình dục của mình.

Chúng tôi tạm chia những hiện tượng tình dục bất thường ra làm bốn loại:

- Tình dục lệch hướng: Bao gồm tình dục đồng giới, tình dục huyền nhi, tình dục bái vật.

- Lệch độ cường dục: Gồm chứng tình dục lộ thể, tình dục bạo lực, tình dục tự hoại.

- Tình dục chuyển vị.

- Các kiểu tình dục dị biệt, kết hợp tính chất cả cả hai dạng tình dục lệch độ hoặc lệch hướng nào đó; ví dụ tình dục bạo lực đồng tính, tình dục bạo lực huyền nhi.

Chúng tôi chỉ trình bày những hiện tượng nói trên vào hai hướng tình dục phổ quát là tình dục lệch hướng và tình dục lệch độ.

Tình dục lệch hướng

Chứng tình dục lệch hướng thường gặp nhất là đồng tính luyến ái, tức là hiện tượng cá nhân bị hấp dẫn tình dục bởi những người cùng giới. Hiện tượng này có cả ở đàn ông lẫn đàn bà; nhưng so với đàn bà, số đàn ông có xu hướng tình dục này nhiều gấp ba lần. Ở Tiệp Khắc và nhiều nước châu Âu có 3-4% đàn ông mắc bệnh này. Người ta cho rằng tình dục đồng giới phát sinh do sự rối loạn trung tâm tình dục trong phần não trước.

Nhu cầu tình dục đồng giới cũng bộc lộ rõ rệt với tất cả những đặc trưng của nó, chẳng khác gì nhu cầu tình dục biệt giới, và đã xuất hiện từ hàng ngàn năm trước. Ở nhiều thời đại, những người đồng tính luyến ái có thể bị giết chết, chiếu theo pháp luật. Nhưng bất chấp cái chết, ngay cả những người có địa vị, có uy tín xã hội cao, một khi có nhu cầu tình dục này vẫn không thể sống khác đi được. Các kết quả nghiên cứu xác định rằng, ngay cả trong hoàn cảnh “bắt buộc”, rất dễ “thông cảm” (chẳng hạn như những người cùng giới tính phải sống rất nhiều năm trong tù), một người lành mạnh vẫn không thể tập nhiễm được sinh hoạt tình dục đồng giới.

Cho tới nay, chưa có một phương tiện, thuốc men hay một biện pháp y học nào chữa khỏi bệnh này. Đây là một nhu cầu bẩm sinh, bất chấp sự kiểm soát, can thiệp của lý trí cá nhân và xã hội. Vì vậy, trong quá trình giáo dục, chúng ta cần ý thức rằng: Đồng tính luyến ái là một xu hướng tình dục bẩm sinh, suốt cả đời người. Không thể biến xu hướng này thành tình dục biệt giới. Tất cả những hình phạt của ông bố, nước mắt của bà mẹ đều là vô nghĩa trước đứa con có xu hướng đó.

Vào quãng tuổi dậy thì, ta thường thấy con cái có những tiếp xúc mang tính chất tình dục. Chuyện ấy, đối với các cô, các cậu đang lớn, là điều tự nhiên. Tuy vậy, trong quãng tuổi này cũng xuất hiện không ít những trò chơi tình dục chỉ diễn ra trong nhóm con trai với nhau. Chuyện con trai thủ dâm cho nhau chỉ là hãn hữu. Khi biết có chuyện ấy, chúng ta ngăn chặn chỉ vì một trong số các cậu đó (thường là cậu đóng vai trò tích cực trong trò chơi) có thể có xu hướng tình dục đồng tính. Bệnh này không lây, nhưng nó sẽ gây những ảnh hưởng bất lợi cho đời sống tình dục của các cậu con trai khác trong nhóm sau này. Chúng ta cần giải thích cho các cậu hiểu rằng, bất kỳ một hành vi tình dục nào cũng cần chịu sự tác động của nhân tố tình cảm; rằng không nên có hành vi tình dục tùy tiện với bất cứ ai, chỉ vì người đó đem lại cho mình cảm giác thỏa mãn.

Chàng trai đang lớn có thể thủ dâm nhưng trong khi thủ dâm phải tưởng tượng về cô gái mà cậu yêu thích và không được kích thích tình dục với người cùng giới tính. Đó cũng là nguyên tắc đối với các cô gái. Đang ở tuổi trưởng thành, các cô gái có nhu cầu vuốt ve, âu yếm và các biểu hiện tình cảm khác. Tuy vậy, họ chỉ được phép ôm nhau, hôn nhau theo kiểu bạn bè. Ngoài ra, những tiếp xúc tâm tình và những biểu hiện tình cảm nồng nhiệt hơn là hoàn toàn không hợp. Trong ký túc xá, nơi có sự tách biệt nam sinh với nữ sinh, có

thể xảy ra chuyện các cậu con trai thủ dâm cho nhau. Đây là điều có thể hiểu được. Nhưng trong một hoàn cảnh khác mà chuyện đó xảy ra thì ít nhất một trong hai người có xu hướng đồng tính luyến ái. Chúng ta cần cảnh giác ngăn chặn những hành vi tình dục khả nghi đó. Và tất nhiên không phải để trừng phạt mà để giải thích.

Có bà mẹ dắt đến phòng khám của chúng tôi một cậu con trai 14 tuổi. Bà kể rằng trong một buổi tối về nhà không hẹn trước, bà đi rất nhẹ nhàng vào nhà, có ý muốn biết con trai mình đang học hay lại đọc truyện giải trí. Trên mắc áo phòng ngoài có chiếc áo khoác lạ nhưng không rõ của nam hay nữ. Không có tiếng nhạc, phòng im ắng. Mở cửa vào phòng, bà sửng sốt. Con trai bà đang nằm trên giường với một cậu con trai lạ. Cả hai đều dùng tay để kích thích cho nhau. Là một người mẹ sáng suốt, bà đã không phản nản một lời, chỉ mời cậu trai lạ về với lý do là con bà phải học bài. Thật ra lòng bà nóng như lửa đốt. Bà nghĩ ngay tới phòng khám của chúng tôi.

Khi khám, chúng tôi được biết là các cậu đã thủ dâm cho nhau hai lần rồi. Con trai bà nói rằng cả hai cậu cùng nghĩ ra chuyện đó, rằng muốn thử trước “cái đó” xem sao rồi sau hãy đi tìm con gái. Chúng tôi liền mời cậu thứ hai đến khám và xác định được ngay là cậu này có xu hướng tình dục đồng tính. Thật ra, cậu đã yêu con trai bà mẹ nọ, nhưng đã giữ kín chuyện đó. Cậu rất hay nói về đàn bà con gái, tỏ ra rất khoái trá về chuyện giường chiếu vì biết rằng những chuyện đó kích thích bạn mình dữ dội. Sau những câu chuyện đó, cậu dẫn dắt được bạn tới cái điều mình thèm khát là ôm nhau, kích thích cho nhau. Chúng tôi cũng khó mà khẳng định được rằng con trai bà mẹ nọ hành động một cách vô ý thức hay có biết nhưng vì tình bạn bè mà không muốn tiết lộ. Cậu bé không cần chúng tôi chăm sóc gì cả, chỉ nói rằng lần sau sẽ thủ dâm một mình.

Còn chàng trai bị đồng tính được chúng tôi đưa vào phòng điều trị tâm thần kinh; vì rõ ràng là chỉ vài năm nữa, cậu ta sẽ khổ sở vì nhu cầu tình dục đồng tính của mình. Cũng giống như hầu hết những người đồng tính luyến ái khác, cậu thích những chàng trai khỏe mạnh, can đảm. Cậu không cho cha mẹ cậu biết nhu cầu tình dục thực sự của mình vì tin rằng cha mẹ sẽ không thông cảm. Vì vậy, cậu sẽ chịu khổ sở một cách không cần thiết.

Còn bà mẹ của cậu thứ nhất thì đã xử sự rất đúng. Bà đã nghĩ ngay tới các bác sĩ chuyên khoa tình dục. Bà nói rằng rất may là ông chồng bà không bắt gặp. Nếu không phải bà mà chính ông chồng bắt quả tang chuyện của con trai mình, ông sẽ nổi điên và chưa biết sẽ xử sự với hai cậu ra sao... Trong những tình huống như vậy, các cậu con trai rất cần những lời khuyên răn tỉnh táo của cha mẹ, thầy giáo. Họ cần nhớ rằng những chuyện như vậy người lớn thừa biết và sẵn sàng giúp đỡ họ. La mắng, trừng phạt chỉ làm cho họ tái phạm bằng những biện pháp thậm trọng hơn.

Không bao lâu sau, phòng khám của chúng tôi lại tiếp một bà mẹ khác kèm theo một cậu con trai mới 12 tuổi. Cậu buồn rầu thổ lộ với chúng tôi rằng chỉ thích con trai chứ không thích các cô gái. Bố mẹ ly dị, cậu sống với mẹ và tâm sự với mẹ mọi chuyện của mình. Thật là một cậu bé thông minh. Do sớm tự ý thức, phát hiện ra chính mình nên cậu đã không phải chịu cô đơn khi đau khổ nhận ra sự dị biệt của mình. Qua kiểm tra, xem xét, chúng tôi xác định đúng là cậu có xu hướng tình dục đồng tính. Nhưng đáng buồn là ngay ở một cậu bé thông minh và nhạy cảm như thế, chúng tôi cũng không thể bẻ gãy được thiên hướng tự nhiên của cậu, bắt cậu phải thích các cô gái; không thể làm cho cậu thành một người không giới tính. Chúng tôi cũng không thể để cậu vì nỗi lo lắng đó mà bị cầm tù trong quá trình phát triển nhân cách, trong học tập cũng như trong sự phát huy những đóng góp của mình. Đã có biết bao người đồng tính luyến ái, không gia đình, thường phải làm việc cô đơn, thầm lặng nhưng lại có những đóng góp không nhỏ cho xã hội. Một khi cha mẹ hiểu biết, cảm thông thì đứa con đồng tính luyến ái sẽ sống rất trung thực, không che giấu, vờ vĩnh. Về sau, họ sẽ cố gắng tìm được bạn tình, cùng anh ta xây dựng hạnh phúc ổn định, thủy chung suốt đời.

Một người trẻ tuổi không có bạn tình không thể sống hạnh phúc. Người có tật đồng tính luyến ái cũng phải có bạn tình, tất nhiên là bạn đồng giới của mình, để có thể có một cuộc sống thực sự hạnh phúc. Đây là một vấn đề nhân đạo mà theo chúng tôi, xã hội phải có hình thức quan tâm thực tế. Trong tình hình hiện nay, chỉ bằng những hình thức quan tâm thực tế, có hiệu quả, xã hội mới hạn chế được sự phát triển của bệnh AIDS. Nhiều vụ tử tự của thanh niên có nguyên nhân sâu xa trong đời sống tình dục của họ. Các nhà tâm lý học nghiên cứu về thanh niên đã xác nhận rằng 1/3 số vụ tử tự và định tự tử là do sự khủng hoảng trong đời sống tình dục của cá nhân. Trong số đó, không ít người có xu hướng tình dục đồng giới.

Như chúng tôi đã nói, một số người khi ra đời đã có trong mình xu hướng tình dục đồng giới. Không thể chữa cho họ thành người có nhu cầu tình dục thông thường. Vậy thì có cần tiến hành những biện pháp ngăn chặn, không cho họ có quan hệ với các cô gái? Chúng tôi cho là không nên. Về mặt lý thuyết, đối với một số người, cả tình dục đồng giới lẫn tình dục biệt giới đều thỏa mãn họ, đều kích thích họ như nhau. Họ vẫn thích phụ nữ và hoàn toàn có khả năng giao hợp với phụ nữ mặc dù giao hợp khá chật vật và khó đạt tới cảm giác thỏa mãn. Nhiều người trong số họ tự ép mình giao tiếp tình dục với phụ nữ một mặt vì tình dục biệt giới có nhiều hình thức phong phú, đơn giản hơn, giúp người ta xây dựng gia đình dễ dàng hơn. Vì vậy, chúng ta tuy không ngăn chặn họ giao tiếp với phụ nữ nhưng cũng không nên để họ lấy vợ và đặc biệt là có con. Bản tình tình dục đồng giới của họ sẽ làm người phụ nữ mà họ cưới trở nên bất hạnh; và đứa trẻ ra đời cũng chịu những thiệt thòi không lường trước được. Trong thực tế, có rất nhiều người đồng tính luyến ái đã lấy vợ nhưng không bao giờ đạt được sự thỏa mãn tình dục thực sự. Sau đó, khi gặp cơ hội

thuận lợi, họ không cưỡng lại được sự thôi thúc bên trong và thừa nhận rằng chính người đàn ông nào đó mới đem lại cho họ lạc thú và hạnh phúc đích thực.

Những người đồng tính luyến ái ngay từ tuổi ấu thơ đã có thể bộc lộ dấu hiệu tình dục của mình qua những sở thích về đồ chơi. Con trai thích các thứ đồ chơi của con gái như búp bê; ngược lại, con gái thích các trò chơi như bóng đá, ô tô hay các đồ chơi chiến tranh. Dù có cấm đoán trẻ chơi những trò trái giới đó thì cũng không thể ngăn cản được sự phát triển của xu hướng tình dục này. Tuy nhiên, nếu bà mẹ thấy đứa con trai mình ngoan ngoãn theo kiểu thích giúp mẹ nấu nướng, thích cùng chị khâu vá, thêu thùa hơn là lêu lổng với các bạn trai của nó thì hãy đưa con tới phòng khám bệnh tâm lý tình dục.

Ngay ở tuổi dậy thì, xu hướng tình dục cá nhân chưa phải đã được khẳng định chắc chắn. Nhiều cậu con trai đồng tính luyến ái ở tuổi dậy thì vẫn có thể bắt chước các bạn cùng tuổi, tức là vẫn thích hôn các cô gái; và ý thức hay không có ý thức đều coi quan hệ giữa mình với một cô gái nào đó như là tình yêu vậy. Chỉ khi đã qua đi tuổi dậy thì, lúc này cậu ta mới phát hiện ra hoặc chịu thừa nhận rằng mình thích những người đồng giới.

Trước đây người ta cho rằng sự phát triển của xu hướng tình dục này chịu ảnh hưởng của các nhân tố giáo dục. Thậm chí chính những người mang tật này đã kết tội cha mẹ mình một cách oan uổng rằng, sở dĩ họ “mắc bệnh” là vì họ có một ông bố quá nghiêm khắc hoặc một bà mẹ khô khan tình cảm và đầy quyền hành trong nhà. Nhưng khi điều tra hoàn cảnh thực tế thì tính cách của cha mẹ họ có thể lại hoàn toàn trái ngược. Chúng tôi đã phỏng vấn một cặp sinh đôi, trong đó một người đồng tính luyến ái, mỗi người nhận xét về cha mẹ mình một kiểu.

Đồng tính luyến ái xuất hiện ở đàn ông nhiều hơn ở đàn bà. Những người đàn ông có tật này thường sinh hoạt tình dục dễ dãi, tùy tiện. Ngược lại, phụ nữ thường cố tìm kiếm để xây dựng một quan hệ bạn tình ổn định. Nhu cầu về con cái ở phụ nữ lớn hơn đàn ông, vì vậy những người phụ nữ có tật này thường cố gắng sống với chồng để bảo vệ đứa con. Tất nhiên cuộc sống vợ chồng ấy không khi nào là hạnh phúc.

Chúng tôi xin kết luận bằng một lời khuyên: Một khi cha mẹ đã xác định được con mình có xu hướng tình dục đồng giới thì phải cảm thông với nhu cầu tình dục không thể đảo ngược đó của con để làm cho cuộc đời đứa con sau này bớt khổ. Điều đó có nghĩa là không chỉ phải chấp nhận nó như chấp nhận một hiện tượng tự nhiên mà còn phải ủng hộ con mình, tạo điều kiện cho con tìm được một người bạn tình đồng giới thủy chung khi bước vào tuổi trưởng thành. Ở đây, tình thương của cha mẹ với con phải thực sự lớn lao, cao cả. Tình thương đó phải vượt lên, chiến thắng được sự hổ thẹn vô lý, tức là chiến thắng được những định kiến tầm thường, thiếu hiểu biết của người ngoài.

Cũng tương tự như bệnh đồng tính luyến ái, sự trục trặc trong định hướng tính dục của cá nhân còn dẫn tới bệnh tình dục mô nhi hay tình dục huyền nhi. Người mắc bệnh này không thích những người đã ở tuổi trưởng thành. Nhu cầu tình dục của họ hướng vào những đứa trẻ chưa tới tuổi dậy thì, còn chưa phát triển các bộ phận sinh dục bên ngoài.

Chứng huyền nhi về cơ bản là căn bệnh của đàn ông. Về sự xuất hiện của nó thì cho tới nay, chúng tôi chưa thấy lý thuyết nào đưa ra cách giải thích có thể chấp nhận được. Người mắc bệnh này có thể hướng nhu cầu tình dục biệt giới của mình vào các em gái bé, cũng có thể hướng nhu cầu tình dục đồng giới của mình vào các em trai, hoặc cũng có thể bị kích dục bởi trẻ em nói chung, bất kể giới tính nào.

Bệnh này có thể xuất hiện ở người bố trong quan hệ với đứa con gái của mình, con nuôi hoặc con đẻ. Trường hợp này dẫn tới sự loạn luân. Các trường hợp loạn luân có thể do bệnh huyền nhi, cũng có thể chỉ do nghiện rượu gây ra.

Freud trong các cuốn sách của mình đã báo động rằng chuyện loạn luân xảy ra trong thực tế vẫn nhiều hơn so với dự đoán. Chúng ta không có những số liệu điều tra chính xác nhưng chúng tôi cho là nhận định đó đến nay ít nhất vẫn chưa sai. Các cuộc điều tra trên những phụ nữ lớn tuổi ở Tiệp Khắc cho thấy, 12-38% có ít nhất một lần trong đời bị quấy rầy bởi một thành viên nào đó trong gia đình. Đó có thể là ông bố, có thể là người ông, người chú hoặc một người anh họ.

Nếu như xảy ra quan hệ tình dục giữa anh em trong gia đình với nhau thì vấn đề lại thuộc một phạm trù khác. Quan hệ này xuất hiện do sự đồng tính của cả hai. Cả hai ban đầu đều xem nó như một trò chơi lý thú, thậm chí trong nhiều trường hợp, khi đã có những giao tiếp tình dục kéo dài, một trong hai người sau này vẫn không thấy chuyện cũ có ảnh hưởng gì xấu tới hạnh phúc gia đình riêng của mình. Quan hệ này có nhiều mức độ. Phần lớn nó chỉ là những trò chơi có màu sắc tình dục. Nhưng đôi khi, nó phát triển thành sự giao tiếp tình dục thực sự và thường xuyên. Khi đã qua tuổi dậy thì, quan hệ đó bị thủ tiêu, anh em từ bỏ quan hệ tình cảm cũ với nhau và bắt đầu quan tâm tới những chàng trai, những cô gái khác. Trong cuộc sống của mỗi người, chuyện cũ còn đọng lại song không gây hậu quả nặng nề. Chúng tôi đưa ra đây hai trường hợp, hậu quả khác nhau song cũng có những điểm chung.

Trường hợp thứ nhất, cha mẹ đều đi làm ca chiều tới 11 giờ mới về, hai chị em ở nhà với nhau cả buổi tối. Mới tổ chức sinh nhật tuổi 14 được ít ngày, cô chị đã cho mọi người biết rằng cô đã có thai 4 tháng. Ai là cha của cái thai? Người ta còn nghi ngờ thủ phạm chính là bố của cô. Nhưng cô nói rằng cô không tiếp xúc tình dục với ai ngoài đứa em trai 13 tuổi của mình. Qua khám nghiệm, người ta đã khẳng định, do sự phát triển cơ thể sớm sủa, cậu em đã làm cô chị mang thai. Đây là một ngoại lệ nhưng đã xảy ra.

Trường hợp thứ hai không bi đát như thế. Một hôm có chàng trai 23 tuổi tới tìm chúng tôi. Anh ta nói rằng mình không có khả năng giao tiếp tình dục. Thoạt tiên chúng tôi nghĩ ngay tới chuyện suy nhược cơ thể. Nhưng ngay sau đó anh nói rõ nguyên nhân: Từ năm 15 tuổi, do cha mẹ hay bỏ nhà đi chơi khuya, anh đã có giao tiếp tình dục với cô em gái 14 tuổi của mình. Chuyện đó kéo dài 2 năm liền cho tới khi cô em đi yêu người khác. Cô đã nói với anh rằng anh không được phép động đến cô nữa, rằng chuyện cũ thật là kinh tởm. Trong khi cô em tiếp tục đời sống tình dục với người yêu của mình, cũng là chồng của cô sau này, không có chuyện gì vấp vấp thì người anh lại bị một cú sốc nặng. Anh ta cảm thấy quá bất hạnh vì trong chốc lát, cô em đã cư xử với mình lạnh nhạt như người xa lạ, thậm chí còn hôn người yêu trước mặt mình. Anh ghen với người em rề tương lai đó, mặc dù biết rằng mình không được phép ghen, rằng chuyện cũ là điều cấm kỵ. Anh dần dần ý thức được sự vô luân kinh khủng đã qua. Rồi mặc dù là một học sinh ngoan, anh vẫn trượt tốt nghiệp phổ thông. Các bác sĩ khoa thần kinh đã nghi anh có dấu hiệu của bệnh tâm thần. Anh chọn một công việc chân tay thật nặng nhọc để có thể dễ ngủ sau một ngày lao động mệt mỏi và nghĩ rằng mình đã vượt qua được chuyện cũ. Sau 2 năm nghĩa vụ quân sự trở về, một cô gái đã chủ động hiến thân cho anh. Thoạt đầu, anh cố trì hoãn sự giao tiếp tình dục mà cô yêu cầu, nhưng cuối cùng vẫn phải nhận lời. Tuy vậy, trong cả hai lần anh đều không giao hợp nổi. Anh quyết định bỏ cô. Còn cô lại chủ động tìm bác sĩ tình dục cho anh. Nể lời cô và để khỏi mất thời gian, anh đã thành thật kể lại hết chuyện cũ của mình...

Quan hệ loạn luân xảy ra không ít giữa cha và con gái. Chuyện thường xảy ra trong gia đình có ông bố là người nghiện rượu. Ông bố đó bề ngoài có thể là người rất chu đáo, có trách nhiệm với gia đình (chăm lo giáo dục con cái, không cho con gái chơi bời, quan hệ dễ dãi). Nhưng khi chuyện loạn luân vỡ lở, người chịu khổ nhất vẫn là cô con gái. Bà mẹ, trước chuyện này thường hay xem con gái như một đối thủ cạnh tranh và nghĩ rằng con gái đã kích động bố trước. Bà sẽ không hiểu được là vì ông bố, đưa con đã rơi vào một tình thế mà nó không đủ kinh nghiệm giải quyết nổi. Đứa con dù sao cũng có tình cảm nhất định với người cha, dù đó là một người cha nghiện ngập. Ý thức được mối quan hệ ruột rà, xấu hổ vì hành vi của bố, nhưng đứa con không dám nói ra, vì biết rằng bà mẹ sẽ rất khổ khi biết chuyện. Và thế là hàng tháng, thậm chí hai năm, bốn năm, cô con gái phải chịu đựng những hành động bất chính của ông bố; chịu đựng cho đến một lúc nào đó, cô phải trốn khỏi nhà, tính chuyện tự tử, hoặc khả quan hơn là nhận ra tội lỗi thuộc về ông bố và quyết định nói ra với một ai đó.

Nếu cô gái thổ lộ với người thân thì người đó trước hết phải bình tĩnh cân nhắc làm thế nào để không tổn hại tới sự phát triển của cô con gái. Chúng tôi đã tham gia giải quyết một trường hợp như thế. Cô con gái thổ lộ với mẹ về chuyện xảy ra giữa ông bố với mình. Trong cơn giận dữ, bà mẹ chạy đi báo công an. Khi ông bố bị giam, bà mới thấy mình đứng trước một tình thế khó xử. Bà còn ba đứa con nữa. Mỗi ngày làm chỉ nửa ca nhà máy nên lương của bà rất

thấp. Chồng bà thì làm ra khá nhiều tiền. Chuyện phiên tòa đối với bà đã thành vấn đề kinh tế: chồng bà đi tù, gia đình bà sẽ lâm vào cảnh bần cùng. Bà quay sang buộc tội tất cả cho con gái, bắt con gái đi thay lại lời khai. Cô con gái phải đến tòa khai lại là tất cả mọi chuyện đều không có thật, tất cả đều do cô bịa đặt. Sau đó ông bố được thả. Bà mẹ phải thu xếp cho con đi học ở một trường thật xa quê.

Một lần, ngẫu nhiên tôi gặp lại cô gái đó, lúc cô đã 18 tuổi. Cô kể rằng 4 năm qua cô đã phải sống như một kẻ không gia đình. Bố mẹ sống ly thân với nhau. Ông bố cư xử với cô như với một người dung nước lã. Bà mẹ thì chủ nhật mới về nhưng không thèm nhìn mặt cô. Trong ba người, cô đã thành nạn nhân, chịu mất mát lớn nhất.

Xung quanh chuyện này, mọi người đều nói rằng cần trừng phạt thật nghiêm khắc ông bố. Nếu như ông ta lại là người nghiện rượu thì tốt hơn cả là phải xử án tù giam để loại ông ta ra khỏi nhà một thời gian. Trước khi ông bố ra tù trở về, cô con gái sẽ có thể lấy lại được thăng bằng tâm lý, có thể tìm được một chàng trai nào đó làm chồng... Có thể tìm được những phương án giải quyết phù hợp nhất với hoàn cảnh cụ thể, nhưng nói chung trong những trường hợp như vậy, chúng tôi cho rằng cả ba người (cô gái, ông bố lẫn bà mẹ) trước hết phải có sự giúp đỡ, chỉ bảo của các bác sĩ tâm lý, những người có thể giúp họ tỉnh táo làm chủ được tình thế, đương đầu nổi với những hậu quả lâu dài của nó.

Một biến thể khác của rối loạn tình dục là bệnh tình dục bá vật. Mang bệnh này, người đàn ông thường bị kích thích dục tính bởi những thứ đồ dùng của phụ nữ như quần áo, đồ lót trong, tất chân, guốc dép... Vật bùa mê đó có thể tiếp xúc trực tiếp với những bộ phận trên cơ thể phụ nữ như vú, tóc, bắp chân... Những vật dụng này ít nhiều còn có thể hiểu nổi. Nhưng lại có những vật rất khó cắt nghĩa như: lửa. Ta có thể gọi đó là bệnh hỏa tình. Trong cơn kích động tình dục, người thích lửa có thể đốt nhà, gây hỏa hoạn. Vật dục của những người mắc bệnh này còn có thể là nước tiểu, răng hàm, xác người chết... Rất may là những trường hợp này ít thấy.

Một dạng đặc biệt của tình dục bá vật là tật giả trang (travestisme). Người đàn ông bị kích dục khi mặc đồ lót, quần áo phụ nữ. Cậu con trai mắc chứng này hay lấy trộm đồ lót của chị, của mẹ. Khi mặc vào cậu thấy bị kích thích nhiều hơn là khi thấy một cô gái đẹp. Những người đàn ông mắc tật này ít khi sử dụng đồ phụ nữ một cách lộ liễu. Nếu có mặc cả bộ đồ phụ nữ thì họ cũng chỉ mặc trong chốc lát. Những đồ lót, nhất là những đồ đã có phụ nữ dùng, thường đem lại cho họ khoái cảm tình dục và trạng thái nhẹ nhõm về tâm lý. Những cảm giác đó thay thế cho cảm giác tình dục trực tiếp với phụ nữ mà người mắc bệnh thiếu thốn.

Đại đa số những người này thiếu tình cảm biệt giới. Tuy vậy, bên ngoài họ có thể tỏ ra bất cần phụ nữ. Họ cũng có thể có quan hệ tình dục với một người

nào đó nhưng quan hệ đó không vững chắc, thường xuyên hoặc thiếu hẳn yếu tố tình cảm. Một số cán bộ nghiên cứu tình dục cho rằng đối với bệnh giả trang, yếu tố giáo dục có tác động không nhỏ. Không ít người cho rằng khi thấy con trai mặc đồ phụ nữ thì cha mẹ phải trừng phạt. Theo chúng tôi, điều đó không có hiệu quả tích cực. Ngay cả sự chê cười, kinh ngạc của người lớn cũng không phải là phản ứng đúng đắn, thích hợp. Tiếng cười và sự chú ý của người khác chỉ làm cho cậu ta thích thú, cảm giác dễ chịu tăng lên, ý định tái diễn càng được nung nấu.

Cậu con trai mặc đồ phụ nữ có thể vì một ý định ngẫu hứng. Cậu thấy chúng là một cái gì đó ngộ nghĩnh, cậu muốn thử nghiệm. Trước hiện tượng đó, ban đầu ta chưa thể xác định được là vì cậu tò mò, muốn bắt chước chị hay đây là những dấu hiệu ban đầu của bệnh giả trang. Trước hết ta phải bình tĩnh gọi con trai lại, cởi bỏ các thứ đó ra và giải thích sao cho thật ngắn gọn và rõ ràng, chẳng hạn: Con trai không thể ăn mặc như một cô gái. Một chàng trai thực thụ như con không bao giờ mó tới thứ này... Những người mắc bệnh tình dục báỉ vật nói chung cần có sự theo dõi thường xuyên của bệnh viện. Họ không ảnh hưởng xấu tới xã hội nhưng bản thân họ khổ.

Chúng tôi đã chăm sóc một bệnh nhân dạng này. Vật dụng của anh ta là các thứ đồ nylon. Đó là một trí thức, có địa vị xã hội. Anh là người rất hấp dẫn đối với phụ nữ. Nhưng dù có che đậy được nhu cầu tình dục lạc hướng của mình, cuối cùng anh ta vẫn bị vợ bỏ. Thoạt đầu anh ta tặng vợ hoa tai nhựa, túi nhựa rồi lại muốn may quần nylon cho vợ. Oái oăm là anh lại muốn thay tất cả các thứ chăn đệm bằng nylon mà theo ý anh là để đảm bảo vệ sinh. Vợ anh không nghe. Sau một thời gian im lặng, một hôm anh lại tha về nhà 30 chiếc đệm nylon. Vợ anh rất khó chịu vì mùi nhựa đầy nhà. Nhưng anh thì ngược lại, nếu không có đồ nhựa hay nylon rải trên giường, anh không thể giao hợp nổi. Cuối cùng người vợ yêu của anh bỏ đi.

Ở những trường hợp nêu trên, có thể giả thiết rằng trong thời thơ ấu, bệnh nhân có một đồ vật nào đó tạo ra những ấn tượng thích thú đặc biệt. Do một hoàn cảnh ngẫu nhiên nào đó, ấn tượng này liên hệ với những yếu tố tình dục, khiến cho vật đó thực sự trở thành báỉ vật tình dục. Với một giả thiết như vậy thì bệnh này có thể ngăn chặn được.

Trong đời sống tình dục, ai cũng có những sở thích, thiên vị đối với một bộ phận nào đó trên cơ thể người tình. Với một số đàn ông, phụ nữ sẽ gây xúc động mạnh hơn khi có đôi chân thon, dài. Với một số người đàn ông khác, phụ nữ hấp dẫn ở bộ ngực, nước da, mái tóc. Người đàn ông sẽ chọn người tình phù hợp với sở thích nói trên. Tất nhiên, sở thích và sự thiên vị đó không hề cản trở người đàn ông vui vẻ với các bộ phận khác còn lại. Nếu người phụ nữ, bằng cách nào đó, tạo được sự dễ chịu, đáng yêu, người đàn ông sẽ quên rằng bạn tình của mình đã không có cái mà anh ta thích thú, thiên vị. Còn ở người tình dục báỉ vật, tất cả những cái còn lại của người phụ nữ vĩnh viễn nằm trong thứ

bóng tối nhạt nhẽo, còn bái vật thì nổi lên lẩn át tất cả, đôi khi che lấp tất cả những khuyết tật của bạn tình và tồn tại như một mục đích tự thân.

Tình dục lệch độ

Hoạt động tình dục bao giờ cũng có tính chất hợp tác sóng đôi. Nó bao gồm hai giai đoạn: tiếp cận tình cảm và giao tiếp tình dục. Về nguyên tắc, cá nhân không được phép làm điều gì mà bạn tình mình không muốn. Bất kỳ hành vi tình dục nào cũng đòi hỏi sự chấp nhận, đồng tình của người thứ hai. Phá bỏ những nguyên tắc đó tức là đã rơi vào sự lệch hướng tình dục, hoặc lệch độ tình dục.

Biểu thể thông thường nhất của tình dục lệch độ là bệnh tình dục lộ thân (exhibitionnisme). Đặc điểm của nó là: Người đàn ông được kích thích và thỏa mãn khi khỏa thân trước phụ nữ. Người mang bệnh này thường tiến hành rất lặng lẽ. Anh ta chỉ huýt sáo nhẹ hoặc gây tiếng động nào đó cho người phụ nữ trông thấy, nhưng hoàn toàn không có ý định chiếm đoạt, cưỡng hiếp. Anh ta chỉ chú ý vào cơ thể mình và không hay có những hành vi thô bỉ. Theo điều tra, có tới một nửa số phụ nữ đã một lần trong đời trở thành đối tượng của người tình dục lộ thân. Về cơ bản, người mang bệnh này không nguy hiểm, mặc dù khi xuất hiện ở những nơi vắng vẻ, bệnh nhân có thể dọa phụ nữ. Có nguy hiểm chẳng là trường hợp con bệnh cởi truồng trước mặt trẻ em, nhất là khi trẻ đang chơi một mình. Cảnh tượng đó có thể trở thành một ấn tượng khủng khiếp, chấn động tâm hồn trẻ thơ.

Bệnh này có thể xuất hiện ngay sau tuổi dậy thì, tức là quãng 15, 16 tuổi. Bệnh nhân lần đầu tiên bất thành linh hành động và bị kích thích đặc biệt mạnh mẽ. Sự nếm trải cảm giác tình dục đó khiến họ nuôi ý định tái phạm. Tình huống hành động của bệnh nhân cũng không có gì đặc biệt lắm nếu ta nghe qua hồ sơ ở các phiên tòa lâu nay. Một bị cáo trẻ tuổi kể rằng vào quãng 16 tuổi, một lần khi đang đi giải, anh ta bất thần phát hiện ra có một phụ nữ đang nhìn dương vật của mình. Anh ta cảm thấy có cái gì đó như “một tia chớp nóng đánh vào mình” khiến anh ta có cảm giác khoan khoái bất thường. Từ đó, người thanh niên này có nhu cầu khỏa thân trước mặt phụ nữ để tìm lại cảm giác cũ. Để có được cảm giác đó, tất nhiên anh ta phải trả giá bằng nỗi lo lắng, sợ hãi vì không biết được phản ứng của người phụ nữ lạ sẽ ra sao. Còn như khỏa thân trước vợ hay bạn tình quen thuộc của mình thì người có tật này không đạt tới cảm giác thỏa mãn. Khi tuổi càng nhiều thì người bệnh càng hạn chế dần những hành vi bệnh tật đó. Từ 40 tuổi trở đi, bệnh này dứt hẳn.

Có khoảng 10% những người tình dục lộ thân thú nhận rằng mình còn có tật nhìn trộm phụ nữ. Nếu như tật này phát triển quá mức thành một nhu cầu chủ yếu trong hoạt động tình dục thì họ đã mắc chứng thị dâm (voyeurisine). Vào tuổi dậy thì, nhu cầu tìm hiểu giới tính khác tăng lên ở các chàng trai. Họ không bỏ sót các cơ hội có thể nhìn thấy cơ thể phụ nữ. Điều đó là hoàn toàn tự

nhiên. Nhìn trộm có ý nghĩa bệnh thị dâm - một dạng tình dục lệch độ - là khi người đàn ông không có ý định đi tới sự quen biết tình cảm với phụ nữ mà chỉ bỏ công sức, thời gian để tìm kiếm các cơ hội nhìn thấy phụ nữ trần truồng một mình hoặc ngay khi họ đang giao hợp. Tật này cũng mất dần theo tuổi tác.

Một trong những biến chứng tình dục nguy hiểm nhất là bệnh bạo dâm (sadisme). Kẻ bạo dâm là những người, trong cơn xúc động tình dục mê man, chỉ đạt được cảm giác thỏa mãn khi đã hành hạ, làm nhục tới mức làm ngất đối tượng tình dục của mình. Hắn có thể hành hạ nạn nhân tình dục của mình bằng đủ mọi kiểu: gây bỏng bằng thuốc lá đang hút, trói, đánh, hoặc có thể gây chết nạn nhân. Bệnh bạo dâm có nhiều mức độ khác nhau. Người ta cho rằng trong trí tưởng tượng của người đàn ông rất dễ xuất hiện những yếu tố bạo dâm. Bạo dâm có thể xuất hiện thuần túy ở trí tưởng tượng, đôi khi ở những đoạn văn tự viết. Hiện tượng tiêu biểu nhất và mang ý nghĩa cổ điển của bệnh này là hiện tượng hầu tước Đơ Sade (người Pháp): trong cơn xúc động tình dục, Sade đã thỏa mãn dục tính bằng cách đem bút ra miêu tả những hành vi tình dục tàn bạo rất đa dạng mà mình tưởng tượng ra. Người ta đã lấy tên của Sade để đặt tên cho căn bệnh tình dục này. Từ đó có thuật ngữ “sadisme”.

Cũng giống như nhiều căn bệnh tình dục khác, bệnh bạo dâm xuất hiện (ít nhất là trong ý nghĩ) vào tuổi trưởng thành. Một thanh niên mắc bệnh này kể rằng: “Vào năm 12 tuổi, tôi xem một cuốn phim tình yêu khá hấp dẫn. Trong phim có cảnh người ta kéo một phụ nữ bị trói vào gốc cây. Cô ta dẫy dụa, đau đớn. Bất chợt, tôi thấy mình bắt đầu có sự xúc cảm tình dục. Trong phim, người ta xử sự với cô gái thật tàn nhẫn. Tôi bỗng rung mình rồi xuất tinh. Tôi không hiểu vì sao lại thế. Trước đó, tôi cũng thấy mình có xúc cảm tình dục khi nghe bạn bè lớn tuổi bàn chuyện con gái. Nhưng đó chỉ là cảm giác thích thú nhẹ nhàng. Còn lúc này thì thật dữ dội: Lần đầu tiên trong đời tôi xuất tinh. Một tháng sau, tôi đi xem lại cuốn phim đó. Chuyện cũ tái diễn: Tôi lại xuất tinh. Một vài ngày sau, vì đùa cợt, tôi đã đánh một cô gái. Tôi bóp tay cô ta. Biết cô ta đau đớn nhưng thật ra lúc đó tôi vẫn không hiểu nổi mình. Một thời gian sau, tôi tỏ tình và bắt đầu giao tiếp tình dục với cô mà không hề làm cô đau đớn gì khi giao hợp. Tôi yên trí rằng chuyện cũ đã qua, rằng mình không có triệu chứng gì của thô bạo nữa. Nhưng vào kỳ nghỉ hè, tôi vắng cô. Buồn bã, tôi đi chơi với một nhóm bạn và bỗng nhiên lại xử sự rất độc ác với một cô gái khác. Tôi không quen cô này nhưng cô ta chủ động khêu gợi tôi. Cô vừa cười vừa khoe đùi và ngực cho tôi xem. Tôi kéo cô đi vào sâu trong rừng, tới một căn nhà vắng. Tôi trói cô vào gốc cây rồi tháo dây lưng đánh cô. Đánh cho tới khi tôi xuất tinh, tôi mới bừng tỉnh. Tôi cởi trói cho cô. Từ đấy tôi bị nhóm bạn xa lánh và họ coi tôi như một thằng điên. Một tuần sau tôi gặp lại cô gái đó một mình trong rừng. Cô ta sợ hãi nhìn tôi. Tôi lại thấy mình nổi xung lên. Tôi có sợi dây mang theo trong người như một vật yêu thích, bất ly thân. Không do dự, tôi lại rút sợi dây ra, trói cô ta lại và mọi việc tái diễn như lần trước”.

Bạo dâm là thứ bệnh thường xuất hiện ở thời niên thiếu. Một cậu bé có tật này hay hành hạ súc vật, đánh đập anh em trong nhà và các em bé yếu đuối. Ở trường học, sau giờ giải lao, giáo viên có thể thấy một học sinh bị bạn bè trói vào gốc cây, vào lò sưởi, hoặc bị đánh đập, hành hạ. Trong trường hợp đó, giáo viên cần ra lệnh cấm trò chơi đó và xác định xem ai là người khởi xướng, là thủ phạm chính. Khi xác định được rồi, cần đặc biệt chú ý tới cậu. Nếu cậu ta vẫn thô bạo và luôn có những ý định độc ác với bạn bè thì cần gửi ngay tới bệnh viện thần kinh để khám.

Chúng tôi đã khám một thanh niên mới lớn. Cậu ta làm cho một cô gái bị thương nặng. Đây là hành động bạo dâm khá điển hình. Nhà trường còn cho biết rằng trước đó cậu ta đã hai lần trói bạn vào thang cứu hỏa, thậm chí trong lần trói thứ hai, cậu ta còn ngáng vào mồm bạn một thanh gỗ suốt mấy tiếng đồng hồ. Bạn bè nguyên rủa nhưng cậu ta chỉ coi hành động của mình như trò chơi bắt chước một cuốn phim hình sự nào đó mà thôi. Một cậu con trai như thế cần có sự kiểm tra thường xuyên cả về thần kinh lẫn tình dục.

Người có bệnh bạo dâm thường không có ý định giết người. Họ cũng có thể có những hành vi tình dục lộ thân: Cởi truồng rồi kêu la rất đê tiện cho phụ nữ nhìn mình hoặc cố ấn dương vật vào thân thể phụ nữ rồi phun tinh trùng ra gây bẩn. Những hành vi tình dục thô bạo tương tự như vậy tiếp diễn đến một mức nào đó, kẻ bạo dâm cũng có thể giết người.

Một thái cực đối lập với bạo dâm là bệnh tình dục tự hoại. Người mắc bệnh này chỉ làm dịu được cơn động dục của mình bằng cách tự hành hạ, làm nhục mình cho thật đau đớn, ê chề. Trong thời gian bị kích thích tình dục, họ có thể tự thương hoặc tự tử. Sự rối loạn tình dục kiểu này có thể dẫn tới những hành vi tình dục hỗn hợp cả tự hoại lẫn bạo dâm.

Tương tự như chứng bạo dâm còn có bệnh cưỡng dâm. Bệnh nhân thường xông ra đánh ngã một phụ nữ lạ nào đó để hãm hiếp. Loại con bệnh này như những con thú săn mồi. Trong bóng tối, chúng thường rình mò ở một chỗ nào đó, chờ những phụ nữ ngẫu nhiên đi một mình. Thỏa mãn tình dục, hấn bỏ trốn. Sau một vài ngày hoặc một vài tuần, hấn trở lại chỗ cũ tìm nạn nhân khác. “Họ hàng” với bệnh này còn có loại người chuyên lợi dụng các đám đông người trong tàu xe hoặc những nơi công cộng để sờ nắn, thậm chí tì dương vật vào phụ nữ.

Còn phải kể đến một dạng tình dục lệch độ nữa là bệnh tình dục chuyển vị. Đây là thứ bệnh do sự rối loạn trong quá trình hình thành giới tính của đứa trẻ từ trong bào thai. Người mắc bệnh này không chấp nhận hình thức giới tính của mình, khát khao thay đổi giới tính: đàn ông muốn thành đàn bà và ngược lại, đàn bà lại muốn thành đàn ông. Khát vọng này mạnh mẽ tới mức người bệnh sẵn sàng hy sinh đời sống tình dục của mình. Người đàn ông có thể hủy bỏ dương vật của mình cho giống đàn bà. Người đàn ông có thể xin phẫu thuật để hủy dạ con, âm hộ... Tất nhiên, người mang bệnh này không khi nào đạt được

cái mà họ mong muốn, tức là không bao giờ có giới tính đầy đủ. Nhưng mặc dù còn đầy khuyết tật, không có giới tính đầy đủ, nhiều người bệnh sau khi hủy cơ quan sinh dục của mình vẫn lấy làm thỏa mãn. Họ chỉ cần xã hội, dư luận thừa nhận họ là người thuộc giới tính khác là đủ.

Vấn đề tình dục trong ngành sư phạm

Đặc tính của trẻ em là tò mò. Chúng rất quan tâm tới chuyện tình dục bởi vì chúng không nhận được những thông tin cần thiết, vì chúng muốn tìm hiểu trách nhiệm cá nhân sau này. Nhưng đáng tiếc là nhu cầu nhận thức đó không được người lớn cảm thông đúng đắn. Người lớn hay gán cho trẻ em những động cơ tình dục mà chúng chưa thể có. Ở một lớp ba, trường tiểu học có cậu bé bị phạt tội đã đem một cuốn sách cũ có vẽ hình đàn ông, đàn bà khỏa thân và đưa con trong bụng người đàn bà đang chữa. Tất nhiên, chỉ vì những hình vẽ đó mà cậu ta đem cả quyển sách tới lớp. Cậu đã bị phạt không oan vì đã đưa ra xem trong giờ học, làm bạn bè không tập trung vào bài giảng. Trong trường hợp này, chúng tôi nghĩ rằng: Nếu như cậu đem ra cho bạn bè xem trong giờ giải lao và một cậu nào đó lại dùng những từ ngữ tục để chỉ các bộ phận sinh dục của đàn bà, đàn ông thì đây là một cơ hội thuận lợi để cô giáo nói cho học sinh biết các bộ phận cơ thể đó được gọi tên như thế nào.

Một số học sinh còn đem tới lớp tranh ảnh porno, loại ấn phẩm rất không phù hợp với lứa tuổi. Khi tịch thu loại tranh ảnh này, giáo viên nên giải thích cho học sinh hiểu rằng: Tình dục là một hoạt động tự nhiên trong đời sống của con người, nhưng nó phải làm cho cuộc sống của con người thêm phong phú, hạnh phúc và nhất thiết phải gắn liền với tình yêu. Thật ra, có những loại tranh không nên thu của học sinh. Đó là những bức tranh lột tả vẻ đẹp thân thể của người phụ nữ. Tất nhiên đó phải là những bức tranh có sự tác động thẩm mỹ trong sáng.

Chúng ta quay trở lại với câu chuyện nhà trường. Trong khi các học sinh nhỏ có những hành vi này nọ chủ yếu là vì tò mò thì những học sinh lớn tuổi nhiều khi hành động chỉ nhằm mục đích xem giáo viên xử sự ra sao trước những vấn đề rắc rối mà chúng đặt ra. Trước những tình huống thử thách đó, giáo viên chỉ có thể làm chủ được khi có một tri thức hiểu biết nhất định, con mắt bao quát đầy đủ và cả nghệ thuật sư phạm nữa.

Đây là một ví dụ: Trong giờ ra chơi, các cậu học sinh lớp sáu đã mua 7 chiếc bao cao su, thỏ lên rồi đem treo lên trần lớp học. Để dễ nhận ra, họ còn treo cả chiếc vỏ hộp lên cao. Họ xong việc trước lúc vào giờ toán của một cô giáo nhiều tuổi, không dễ mền vì tính nghiêm khắc của cô. Bước vào lớp, cô giáo đã phản ứng đúng như họ mong đợi. Cô nổi giận, kêu la âm lên. Khi cô yêu cầu tháo vứt những thứ đó đi thì bọn trẻ kêu: “Kính lắm! Không thể mó tay vào. Ai lôi thứ đó đến đây thế không biết?”. Bọn trẻ chỉ chấp hành lệnh của cô khi cô dọa cho tất cả lớp hạnh kiểm 2 và bãi bỏ các giờ trượt tuyết.

Chính tình huống trên có thể tận dụng tốt cho một bài giảng ngắn về tình dục. Và cô giáo có thể làm chủ tình thế, “chiến thắng” học trò của mình khi nói với học trò, chẳng hạn “Những cái mà các em đem treo ở đây cũng có thể đem nghịch như các em đã nghịch nhưng chức năng thực tế của nó lại hoàn toàn khác. Sự nghịch ngợm này chứng tỏ các em vẫn còn trẻ con. Khi nào các em lớn, tôi sẽ nói với các em về công dụng thực sự của những bao cao su đó”.

Tuổi trưởng thành là thời kỳ của những mối tình thú vị, những mối tình mà khuôn khổ tồn tại của nó phần lớn chỉ dừng lại ở những hành lang lớp học. Để tránh mang tiếng là một ông thầy ngây thơ về chuyện học trò, nhiều giáo viên lại quá đề ý tới những cặp “uyên ương” trong lớp mình. Tình yêu kiểu học trò thì gần như thời nào cũng vậy, nó vẫn chỉ là những mối quan hệ nên thơ, không vụ lợi và ít khi bền vững. Nhưng người lớn tuổi lại hay nhầm nó với kiểu yêu của thế hệ mình. Chúng ta không nên quan trọng hoá những mối tình non nớt ấy. Mặt khác, cũng nên nhắc nhở cho các cô các cậu hiểu rằng những chuyện tình cảm lứa đôi không nên bộc lộ quá công khai. Chẳng có gì là “hiện đại” mà chỉ là thiếu văn hoá thẩm mỹ khi hai người ôm nhau rũ rượi trên ô tô buýt hay những nơi công cộng.

Đó đây, ở một số trường học có những học sinh nữ mang thai. Giáo viên không thể bực bội vì cô bé không chịu đi nạo, nhưng cũng không thể để cho cô thành một nhân vật đáng khâm phục trước con mắt của các học sinh còn lại. Cô bé không được phép phổ biến những kinh nghiệm tình dục của một phụ nữ có chồng sớm. Đây là một trường hợp đòi hỏi giáo viên sự nhắc nhở vừa rất tinh tế vừa thật rõ ràng. Điều quan trọng đối với nữ sinh đó là phải điều hoà được những đòi hỏi của lứa trẻ trong bụng và yêu cầu học tập của nhà trường. Vì thế, ngay từ đầu, cần có sự bàn bạc giữa hiệu trưởng, giáo viên chủ nhiệm, nữ sinh và cha mẹ nữ sinh để em không được lợi dụng sự ưu tiên trong học tập. Một khi cô bé không thể thực hiện nổi trách nhiệm của một học sinh thì phải tính ngay tới chuyện cho thôi học để khỏi ảnh hưởng tới những học sinh khác của lớp.

Một vấn đề quan trọng đặt ra trong nhà trường là vấn đề liên quan tới bệnh tình dục huyền nhi.

Người đàn ông mắc tật này thường dễ xúc cảm tình dục trước em gái chưa tuổi dậy thì. Chúng tôi vẫn chưa biết bệnh này vì sao xuất hiện. Có thể nó nảy sinh do vắng mặt tổ chức thần kinh ức chế bản năng trong bộ não. Một số nhà nghiên cứu lại cho rằng bất kỳ ai cũng có khả năng phát triển theo hướng tình dục huyền nhi. Nhưng nhờ giáo dục mà ở mỗi cá nhân đều hình thành dần dần một tổ chức thần kinh ức chế. Nhờ tổ chức này, cá nhân không còn khả năng phản xạ tình dục trước trẻ em. Một khi nhân cách bị hủy hoại (bị tâm thần, suy nhược thần kinh, say rượu triền miên) thì bộ phận thần kinh ức chế ấy bị cùn mòn và bị hủy hoại theo. Theo chúng tôi, giả thiết thứ hai không chắc chắn lắm. Trước hết, những nhà nhân chủng học đã chứng minh rằng tổ chức thần

kinh ức chế bản năng đã xuất hiện ngay ở các động vật bậc cao. Mặt khác, chúng tôi đã tiếp xúc với nhiều người đàn ông mắc bệnh này. Một số người rất tinh táo, giàu ý thức tự trọng, đến phòng điều trị của chúng tôi hỏi xem làm cách nào để họ chống lại được sự xúc động tình dục khi tiếp xúc với những em bé chưa lớn. Họ hoàn toàn ý thức được sự quái đản của mình.

Chúng tôi rất lấy làm lạ là bệnh này thường bộc lộ rõ rệt từ tuổi 30 trở đi, tức là vào thời kỳ khả năng tình dục của người đàn ông đã bắt đầu giảm dần, thời kỳ mà nếu một người có trục trặc nào đó về tình dục sẽ ít thành công khi giao tiếp với người phụ nữ. Bộc lộ rõ từ tuổi 30, nhưng bệnh này lại có những dấu hiệu ngay từ tuổi dậy thì. Cậu con trai đang tuổi dậy thì không mấy khi để mắt tới các em bé gái mà chủ yếu là tới các cô gái ngang tuổi và hơn tuổi. Nhu cầu tình dục của cậu con trai 14 tuổi với một thiếu nữ 22 là chuyện rất bình thường. Nhưng khi cậu ta lại thích va chạm vào cơ thể cô bé 11 tuổi thì đấy lại là một chuyện nghiêm trọng.

Người có bệnh tình dục huyền nhi khá nguy hiểm vì anh ta hiểu rất rõ về trẻ em và thường tìm những công việc, nghề nghiệp dễ tiếp xúc với trẻ em như dạy học, phụ trách thiếu nhi... Tất nhiên, nếu như anh ta là người đàn ông có nhân cách, bản lĩnh vững vàng, làm chủ được bản năng của mình thì lại là người có đóng góp không nhỏ trong lĩnh vực giáo dục. Anh ta sẵn sàng hy sinh thời gian rỗi rãi của mình cho các em. Nhưng nếu anh không chống lại được sự thúc ép của bản năng thì rất đáng lo ngại, vì anh ta thường xuyên có mặt giữa đám trẻ, đã gặp những tình huống kịch tính nên dễ sa vào những hành vi phạm pháp. Nguy hiểm hơn nữa nếu những ông giáo mắc bệnh này lại làm việc ở những lớp học sinh mồ côi hoặc không có hậu phương, gia đình đảm bảo. Thoạt tiên, những đứa trẻ được thầy giáo “quan tâm” sẽ cảm thấy vô cùng may mắn, hạnh phúc. Nhưng đến khi chúng bị lợi dụng về mặt tình dục thì lại lo rằng nếu không chiều ý ông thầy, mình sẽ không còn được điểm cao và bao nhiêu ưu ái. Đó là lý do vì sao phải sau nhiều năm, chuyện lợi dụng của ông giáo mắc bệnh đó mới vỡ lở.

Chúng tôi đã khám cho một giáo viên dạy lớp cuối cấp. Mọi cứ liệu đều chứng tỏ rằng ít nhất là anh ta đã mắc bệnh này 6 năm rồi. Nhưng trong trường không ai nghi anh như vậy. Bà hiệu trưởng đánh giá rất tốt về anh. Trong thực tế thì anh đúng là một nhà sư phạm xuất sắc. Trong khi đó thì lại có một học sinh nam tố cáo anh là thiếu tư cách. Bà hiệu trưởng đã cảnh cáo học sinh đó vì tội nói dối. Chúng tôi cho rằng có thể giáo viên đó bị học sinh buộc tội oan uổng trong một trường hợp cụ thể nào đó. Nhưng trong thực tiễn làm việc nhiều năm, chúng tôi biết không ít giáo viên đã lợi dụng nữ sinh trong nhiều năm liền. Những giáo viên có đời sống tình dục lành mạnh vẫn có thể được học sinh gần gũi, tin yêu như một người anh, thậm chí như cha mẹ mình. Tuy nhiên, họ vẫn giữ một khoảng cách nhất định. Không bao giờ học sinh có thể xem họ như những người bạn theo kiểu “cá mè một lứa”. Ngược lại, những giáo viên có bệnh tình dục huyền nhi tuy tuổi tác cách học trò một thế hệ nhưng hay để cho

học trò xung ngang với mình, gọi mình chỉ bằng tên thánh cộc lốc. Họ để cho nữ sinh tới nhà, tự do xử sự với một mình một cách bình đẳng. Tất nhiên, đằng sau đó là một động cơ tình dục kín đáo.

Chúng tôi đã có kinh nghiệm với các trường hợp bị nghi là lợi dụng tình dục. Nếu người nào đó bị một chàng trai buộc tội thì chúng tôi cho là người đó không oan. Còn ngược lại, chúng tôi sẽ rất do dự, nghi ngờ nếu người buộc tội đó là một cô gái đang tuổi dậy thì. Với những cô gái ở tuổi này, tội người đàn ông có thể chỉ là một hình ảnh tưởng tượng, do cô còn chưa đủ khả năng phân biệt được trong lĩnh vực tình dục đâu là cái mơ, đâu là cái thực. Nó thậm chí có thể chỉ là sự trả thù, sự ghen tỵ hoặc chỉ nhằm gây sự chú ý của người khác tới mình mà thôi.

Nêu những hiện tượng trên, chúng tôi chỉ muốn nhấn mạnh rằng nghề dạy học là một công việc nặng nề, phức tạp. Nó không đơn giản chỉ là việc truyền đạt kiến thức. Nhất là khi học sinh của mình không có một ông bố, bà mẹ chu đáo, hiểu biết, thì giáo viên chính là chỗ dựa gần như duy nhất cho học sinh trong tuổi trưởng thành. Chính giáo viên là người có điều kiện, cơ hội rộng rãi, bằng sự dẫn dắt đúng đắn, lý trí của mình, đưa trẻ em của chúng ta bước vào một cuộc sống tình dục lành mạnh, hài lòng suốt cả đời người.

Thái độ chung của xã hội trong giáo dục tình dục

Với cuốn sách này, chúng tôi chỉ muốn đi tới một kết luận là: Trong giáo dục nói chung và giáo dục tình dục nói riêng, chỉ giảng giải, mệnh lệnh, cấm đoán là không đủ. Giáo dục tình dục sẽ hiệu quả hơn đối với cha mẹ, dễ dàng hơn đối với giáo viên khi nó được thực hiện trong sự tác động tự nhiên, trong một quá trình thâm thấu. Sự tác động này không phải từ phía cha mẹ, giáo viên mà còn từ một phạm vi rộng rãi trên quy mô toàn xã hội.

Thanh thiếu niên đang trong độ tuổi trưởng thành là những người chưa được toàn quyền trước những lợi ích vật chất, chưa đủ lòng tự tin, tính ổn định. Vì vậy, họ rất dễ sử dụng tình dục như mảnh đất tự do duy nhất cho việc khẳng định cái tôi của mình, khẳng định vị trí xã hội của mình giữa những người cùng thế hệ.

Không ít người trẻ tuổi (đáng tiếc là có cả những người lớn tuổi) vẫn xem người có nhiều bạn tình, người “yêu nhiều” là loại cừ khôi. Họ không biết rằng những người cừ khôi đó đã lấy tình dục làm cái thay thế cho những nhu cầu khác có tính người hơn, xã hội hơn. Trong xã hội bao giờ cũng có một lượng người nhất định bị trục trặc về đời sống tâm lý, thần kinh không bình thường, nghèo nàn những tình cảm xã hội. Vì sự trục trặc, bất bình thường đó, họ không có khả năng xây dựng một quan hệ luyến ái bền vững. Bởi vì việc tạo được một quan hệ quý giá như vậy đòi hỏi phải có thời gian, nghị lực và sự tích lũy tình cảm. Cho nên, đã đến lúc chúng ta phải nhìn nhận những người tùy tiện, “cừ khôi” trong quan hệ tình dục một cách nghiêm túc, đúng đắn, chứ

không phải với nụ cười độ lượng, bao dung. Chúng tôi cho rằng, thanh niên cần phải biết vài người bạn trước khi chọn lấy trong số đó một người chung thủy suốt đời. Nhưng chỉ có thể biết một con người trong quá trình quan hệ lâu dài chứ không phải sau một sự quen biết vài ngày vài giờ.

Các bạn trẻ cũng phải sớm có một thái độ hiện thực đối với cuộc sống sau ngày cưới. Phần lớn các bạn trẻ xây dựng gia đình vì tình yêu. Họ hay nghĩ rằng tình yêu của họ cũng sẽ tiếp tục tăng cường độ sau hôn lễ, rằng cuộc sống sau ngày cưới sẽ còn cung cấp cho họ nhiều niềm vui, nhiều thuận lợi. Nhưng rồi mọi cái lại không diễn ra như mong đợi. Họ ly dị nhau cả khi đã có con chung. Có biết bao cặp vợ chồng đã ly dị một cách không cần thiết. Điều đó chỉ chứng tỏ rằng những người hứa hôn đã không được chuẩn bị gì về mặt tư tưởng. Họ không biết rằng cuộc sống vợ chồng đòi hỏi sự độ lượng và tha thứ cho nhau, sự đồng cảm và hy sinh của người này cho người kia. Trong quan hệ vợ chồng, không có chuyện ai ngốc hơn ai mà chỉ có chuyện ai chịu hy sinh, chịu đựng. Những điều đó là cái tất yếu, là tự nhiên trong cuộc sống con người. Có bao nhiêu cô dâu, chú rể chuẩn bị cho hôn lễ khá đầy đủ nhưng lại không chuẩn bị cái điều quan trọng đó.

Với tư cách là một bộ phận quan trọng trong đời sống con người, tình dục vừa là yếu tố đồng sáng tạo vừa là yếu tố phản ánh nhân cách cá nhân. Tình dục chỉ làm phong phú cuộc sống cho những ai có khả năng biết đưa vào nó dấu ấn con người, những ai biết xây dựng nó trên cơ sở của tình yêu thương. Riêng điều ấy, thiên nhiên không ưu đãi cho con người. Điều ấy chúng ta phải tự tạo lấy, bằng cách giáo dục những con người còn như những mầm cây non nớt trước mặt ta kia.